

பெண்களின் உரிமைக்கான இலங்கைச் சஞ்சிகை

பெண்களின் ரூபஸ்

திசம்பர் 1998 □ இதழ் 18 □ ISSN 1391-0914 □ விலை ரூபா 20/-

சட்டமும் சட்ட அழவாக்கலும்

பொருளாடக்கம்

பராமரிப்பு	01
பாலியல்	
துவஷ்பிரயோகம்	05
சிறுவர் உரிமைகள்	06
சட்டத்தின் முன்	
சமத்துவம்	11
தேசவழைமை	17
சிறுக்கதை	21
பெண்கள், வன்முறை,	
சட்டம்	26
இலங்கையில்	
முஸ்லிம்களின்	
சட்டவிதிகள்	28
பாலியல்	
துன்புறுத்தலைத்	
தவிர்ப்பதற்காக	
வழிகாட்டிகள்	32

அழியியர் :
பத்மா சோமகாந்தன்

முகப்புச் சீத்திரம் :
அனுரூத்திகா விக்கிரமரத்ன

சீத்திரங்கள் :
ஜானகி சமந்தி

அச்சுப் பதிவு :
கைறைடைக் பிரின்டஸ்

அதூரவளிப்பு : SIDA

டிசம்பர் 1998
இதழ் 18

வெளியீடு :
பெண்ணின் குரல்
21/25 பொல்லேஹன்கோடு
கார்ட்டின்ஸ்
கொழும்பு - 05
தொலைபேசி : 074 - 407879

நியாயம்

இவ்விதழில் பராமரிப்பு, சிறுவர் உரிமைகள், சட்டத்தின்முன் சமத்துவம், தேசவழைமை, பெண்கள்-வன்முறை-சட்டம், இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் சட்டவிதிகள், பாலியல் துவஷ்பிரயோகம், பாலியல் துன்புறுத்தலைத் தவிர்ப்பதற்கான வழிகாட்டிகள் முதலிய விஷயங்களுடன் கவிதை, சிறுக்கதை என்பனவும் இடம்பெற்றுள்ளன.

அடக்குமுறையையும் ஆணைதிக்கத்தையும் எதிர்த்துப் போராடும் வேளையில் நீதியைப்பற்றிய ஆராய்வில் கவனம் செலுத்தினால் சட்டத்தில் பெண்களை அடக்குவதும் கீழ்நிலையில் வைத்துப் பார்க்கக் கூடியதுமான ஒட்டைகள் பல இருப்பதை அந்தந்தக் கட்டுரையாளர்கள் துல்லியமாக எடுத்துக் காட்டுவதை அவதானிக்கலாம். பராமரிப்பு என்ற போர்வையில் பெண் கீழ்நிலைப்படுத்தப்படுகிறான். நீதி பதுங்கிக் கொள்கிறது.

சட்டமும் பெண்களும் தொடர்பாகப் பெண்ணைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகள் கணிக்கப்படாது ஆண்வழிசார்ந்த நலன்கள் படிப்படியாக வளர்க்கப்படுவதால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள். அதனைத்தடுப்பதற்கோ, நீக்கவோ உரிய மார்க்கங்கள் சட்டங்களில் இடம்பெறவில்லையென்பதைச் சட்டம் தொடர்பான கட்டுரை குறிப்பிட்டு நிற்கிறது. இந்நிலை ஆணைதிக்கப் போக்கை வலுப்படுத்துவதோடு மனதை உரிமைகளைப் பெண்ணிடமிருந்து பறித்துள்ளது. பெண்ணுக்கு வேலைச்சுமை பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் விட்டுவேலைகள் இவையெல்லாம் அவளுக்குரியனவே எனக்கருதப்பட்டு, ஆண்களாலேயே அதற்கான சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுப் பலப்படுத்திப் பாதுகாத்து நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆண்களின் துன்புறுத்தல்கள், தாக்குதல்கள் குடிவெறியிலான பாலியல் வல்லுறவுகள், சித்திரவதை மற்றும் தூக்கிவைத்தல் போன்றவற்றுக்கு எதிராகப் பெண் எதிர்த்துப் போராடவேண்டியிருக்கிறது. சட்டம் அவளுக்கு உதவியாக இல்லை. அவளது தாழ்ந்த நிலையை உயர்த்த, சீதன் நடைமுறைகளை ஒழிக்கச் சட்டத்தால் உதவ முடியவில்லை. அவசியமேற்படுமிடத்து கருவை அழிப்பதற்குக் கூட சட்டம் அங்கீரிக்கவில்லை. விரும்பிய போது கருத்தாக்கும் உரிமையுமில்லை. வாழ்நாள் முழுதும் சம்பளமில்லாக கூலியாளாக விட்டை நிர்வகிக்கும் அவளுக்கு திருமண உரிமைகள் கூட இல்லை.

இந்த இதழிலே ‘பிளேவியா அக்னஸ்’ எழுதியுள்ள பராமரிப்பு என்ற கட்டுரையில் இவை தொடர்பான விஷயங்கள் விளக்கமாக ஆராயப்படுகின்றன.

சமுதாயத்தில் நற்பண்புகளைக் காப்பாற்றுகின்ற பொறுப்பும் பெண்களுடைய தோர்களில் மட்டுமே சமத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்விதழில் வெளிவரும் சிறுக்கதை அதனைத் தொட்டு நிற்கின்றது. சட்ட ஆக்கமன்றங்களில் பெண்கள் உரிமைகளுக்கான சட்டங்களை இயற்றத் தனிப்பிரிவு இருக்கவேண்டும். சட்டங்களை வரையும்போது பெண்களுக்குப் பாதகமான வகையில் சட்டவிளக்கங்கள் ஏற்படாதவாறு அமையவேண்டுமென கட்டுரையொன்று வற்புறுத்தியுள்ளது. பாலியல் வல்லுறவு தொடர்பான வழக்கொன்றில் 2,3 வருடங்களின் பின் அளிக்கப்படும் தீர்ப்பானது, அவளை மேன்மையறுச் செய்யக் கூடியதுநாகைவோ பெண்களுக்கு நீதியை வழங்கக்கூடியதாகவோ பெரும்பாலும் அமைந்திருப்பதில்லை.

பாலியல் தொடர்பான குற்றங்களை விசாரித்து குறிப்பிட்ட காலத்தில் தீர்ப்பு வழங்கவேண்டுமெனத் தனிப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் ஏற்பட்டால் பிரச்சினைகளின் தன்மை குறையும்.

தமது குழந்தைகளைப் பாலியல் துவஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு எதிர்த்து நின்ற தாய் அந்தக் காமாந்தகாரனுக்கு வெந்தீரால் எத்தினாள் என்று சொல்லி அவளை விளக்கமறியவில் வைத்திருந்த சம்பவமும் சமூகத்தில் நடைபெற்றிருக்கின்றது. இவ்விதழில் வெளியாகும் கட்டுரைகள், சட்டம் சம்பந்தமான குறைபாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதோடு இவை பற்றிச் சிந்திக்கும் விழிப்புணர்வைத் தரவல்லன என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இவற்றைப் படிப்போர் தங்கள் அபிப்பிராயங்கள் மற்றும் படைப்புகளை எமக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

- அழியியர்

பராமரிப்பு

**இக்கட்டுரையாசிரியராகவு : பினேவியா ம்பாகையச் சேர்ந்த பெண்ணையை
தொடர்பான பிரபல வழக்கற்குர். சட்டத்தின் முடிவறைப்புக்களை
அம்பலப்படுத்துவதில் முன்னின்று உழைத்து வருபவர். இக்கட்டுரையின்
அவர் குறிப்பிழும் சில சட்டங்கள் இவ்வகைக்குப் பொருந்துவன அல்ல.**

பெண்களைப் பொருளாதார ரதியாகத் தனித்து நிற்க விடாமல் வைத்திருப்பது அவளது பாலியல் சம்பந்தப்பட்ட பயத்தினாலும், அவள் அப்படித் தனித்து விடப்படும் படச்சதில் தறிகெட்டுப் போய்விடுவாள் என்ற ஓர் பகைமை என்னத்தினாலுமே ஏற்படுகிறது எனலாம். இப்பயமானது சமூக ரதியான சட்டதிட்டங்கள் மேல் தொடர்ந்து ஆதிக்கம் செலுத்துவதாக உள்ளது.

பெண் கள் தொடர்ந்து பொருளாதார அடிமைத்தளத்துள் கட்டுன்டு, ஆண்கள் அவர்கள் மேல் செலுத்தும் பாலியல் ரதியான ஆதிக்கத்திற்குள் கட்டுன்டு இருக் கவுமே சமூக ரதியான சூழ்நிலைகள் உண்டாக்கப்பட்டுப் பேணப்பட்டு வருகின்றன. இத்தகைய பொருளாதார ரதியான தங்கிப்பிருத் தலுக்குள் பெண்கள் வீற்றுத்தப்படுவதனாலேயே பெண்களையும் பராமரிக்கும் ஷதியம் என்பது எழுகிறது. இந்தப் பராமரிப்பு பிரச்சினையானது, பெண்களின் சொத்துரிமை, உத்தியோகம் பார்க்கும் உரிமை மறுக்கப்படுவதனோடு தொடர்புடையதாக இருக்கிறது.

பெண்கள் மேல் ஆண்கள் செலுத்தும் பாலியல் ஆதிக்கம், அவர்களைப் பொருளாதார ரதியாக தங்க வைத்திருத்தல் ஆகிய இரட்டைத் தன்மை, விவாகமே பெண்களுக்குரிய இலட்சிய அம்சம் என்பது போல் செய்துள்ளது. பெண்களின் பாலியல் வெளிக்காட்டல், உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தல், உணவு, உடை, உறைவிடம் போன்ற பொருளாதாரத் தேவைக்கெல்லாம் விவாகமே ஒரே வழி என்ற நிலையை ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் பெண்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனர். இவை விவாகத்தின் மூலம் பெண்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்பது அவர்களுக்கு கிடைக்கும் கணவன் என்னும் தனிநபர் ஒருவரின் மனப்போக்கைப் பொறுத்தது.

இத்தகைய பெண்களின் கீழ்மைப்படுத்தலை தொடர்ந்து பேணுவதற்கான உபாயமே, கலியாணம் செய்து கொண்ட குடும்பப் பெண் வகிக்கும் பாத்திரம். போற்றப்படுவதோடு அவளுக்கு அது ஒரு பெரும் பாதுகாப்பு என்ற போவியான கருத்தும் கொடுக்கப்படுகிறது. சட்டமோ சமூகமோ அவளது குடும்ப வேலைகளை பண்பிபெறுமதி ரதியாகக் கணிப்பதில்லை. இந்தியச் சட்டமானது, விவாகம் ஒன்று சீர்குலைந்து போகும் பட்சத்தில், மனைவி இது காலவரை அக்குடும் பத்துக்குப் புரிந்த கடமைகளைக் கணக்கிடையுக்காது, வீட்டைப் பராமரித்தது, பிள்ளைகளை அன்போடு வளர்த்தமை போன்ற செயல்களை - கணவனையே வீட்டுக்குரியவனாகச் செய்கிறது. குடும்பத்தின் சகல வருமானம், சொத்து

அனைத்தும் கணவனுக்குரியதாகவே கொள்ளப்படுகிறது. கலியாண வாழ்க்கையில் பெண்ணானவள் செய்த பங்களிப்பு எதையும் கணக்கெடுக்காமை அவளை எதுவுமற்ற வறியவளாக்குகிறது.

தராண்மையமாக்கப்பட்ட விவாகரத்துச் சட்டங்கள் பெண்களுக்கு விடுதலை அளிப்பதன் மூலம் சமூகத்தின் ஒழுக்க விதிகளைச் சீரழித்துவிடும் என்ற ஒரு ஜதீகம் நம் சமூகத்தில் நிலவுகிறது. இந்த ஒழுக்க விதிகளை காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு பெண்களிடமே அதாவது, ஏவாள் ஆதாரமைப் பாவும் செய்யத் தூண்டிய நாளிலிருந்து சுமத்தப்படுகிறது.

இத்தகைய ஒழுக்கவிதிகள் சீரழிவதைத் தடுக்கும் பொருட்டு விவாகரத்து சட்டவாக்கங்கள், பொருளாதாரப் பாதுகாப்புக்கு விவாக மே கவர்ச்சிகரமானதொன்றாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் நமக்கு மறைமுகமாகச் சொல்லப்படுவது என்னவெனில், விவாகரத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பெண்ணானவள் வறுமையை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பதே.

இதற்கு நல்ல உதாரணம் விவாக ஒப்பந்தம் ரத்தானதும் பெண்ணுக்கும் விவாகத்தின் மூலம் சென்ற புகுந்த வீட்டின் உரிமை அற்றுப் போகிறது. கணவனது சொத்துக்களை உரிமையாக்குவதற்கு உரிய தகமைகளும் அற்றுப் போகின்றன. பெண்ணானவள் விவாக ஒப்பந்தத்தை பேணிக்காப்பதற்குரிய சகல முயற்சிகளும் தோல்வி கண்ட பின்னரே விவாக விலக்கலை தேர்வு செய்கிறாள் என்றால் அதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. விவாகரத்தாலும், கைவிடப்படலாலும் பெண்கள் அனுபவிக்கும் வறுமையை அவர்கள் தமது உடலையும், உயிரையும் பேணுவதற்கு அரசு சட்ட ரதியாக வழங்கும் சிறுதொகை மூலம் ஒப்புக் கொள்ளச் செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பராமரிப்பு தொகையை கைவிடப்பட்ட பெண்களுக்கு செலுத்துமாறு கணவன்மார் பணிக்கப்படுகின்றனர். இந்தச் சட்டம் அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டமைக்குரிய காரணம் பெண்கள் தறிகெட்டுத் திரிவதாலும், விபச்சாரத்தாலும் சமூகத் திற்கு தீமை ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதற்காகவேயாழிய, அவர்களது கெளரவத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகவல்ல.

பராமரிப்புப் பணம் சிறுதொகையாக இருப்பதற்குக் காரணம், விவாகரத்தில் உள்ள கவர்ச்சியைக் கெடுக்கவும், விவாகம் என்னும் அமைப்பை பலப்படுத்தவும், பாதுகாக்கவுமே. விவாக பராமரிப்பு சம்பந்தமான பல வழக்குத் தீர்ப்புகள் இக்கருத்தை

எடுத்துக் காட்டும். ஒரு மனைவிக்கு தன்னைத் தக்க வைப்பதற்கான தேவை பற்றி நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் போது இரண்டு வித தீவிர நோக்கை கையாள்கிறது. ஒன்று அவனுக்கு அளிக்கப்படும் பராமரிப்பு பணம் அவளை செல்வ போகத்தில் திளைக்க விடாமல், இலாபகரமானதாக இருக்காமல் பார் த் துக் கொள்ளப்படுவதோடு எதிர்காலத்தில் மீள் இணைவுக்கு சாத்தியமில்லாமலும் செய்யப்படுகிறது. இரண்டாவது அவளை மிகுந்த வறிய நிலையில் வைத்திருக்க வைப்பது. (எம். பொன்னம்பலம், வி. சரஸ்வதி: 1957 சென்னை 693)

மேலும் இந்தப் பராமரிப்பு பணம் கொடுப்பனவு சம்பந்தமான திடைக்க வைக்கும் செய்தி என்னவெனில், கணவனோ அல்லது நீதிமன்றமோ அல்லது சட்டத்தரணிமாரோ இத் தீர்ப்புச் சம்பந்தமாக பெரிதாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இதனால் இத்தீர்ப்புகள் மறுப்படுகின்றன.

இச் சட்டங்கள் அனேகமாகப் பிழையின் அனுமானங்களில் தங்கியுள்ளதாலும், ஏராளமான ஒட்டைகளைக் கொண்டுள்ளதாலும், எந்த விழிப்புடைய சட்டத் தரணியாலோ, அல்லது இதற்காக போராடுவோராலோ கூட இதற்கு பரிகாரம் தேட முடியாமல் போய்விடும். இச்சட்டங்கள் மாற்றப்படாவிடில் பெண்களுக்கு நீதி வழங்க முடியாது போய்விடும்.

சமத்துவம்

இப்பராமரிப்பு ஹதியமும் அதனால் ஏற்படும் பொருளாதார ரதியான கீழ்மைப்படுதலும் பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றன.

முதலாவது, நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்படும் பராமரிப்பு ஹதியம் பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் பராமரிக்க போதுமானதா?

இரண்டாவது, கணவனின் வருமானம் பற்றிய உண்மையை நிருபிக்கும் பொறுப்பு மனைவியிடமே விடப்பட்டுள்ள இன்றைய நடைமுறைச் சட்ட ஒழுங்குகளின் மத்தியில், பராமரிப்பு தீர்ப்புகளை செயல்படுத்த முடியுமா?

இன்று நடைமுறையிலுள்ள சட்ட முறைமை கள் பெண்களையும், பிள்ளைகளையும் வறுமையில் இருந்து காப்பாற்றப் போதுமானவையல்ல என்பது தெளிவு.

மூன்றாவதாக சமத்துவம் பற்றி பிரச்சாரம் செய்வர்கள், ஒரு குடும்பத்தின் சம பங்காளர்களாக பெண்கள் இருக்கும்போது, ஆண்கள் மட்டுமே பராமரிப்பு கடமை என்னும் சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வியை எழுப்புகிறார்கள்.

இறுதியாக இந்தப் பராமரிப்பு ஹதியமானது பெண்களின் பொருளாதார ரதியான கீழ்மைப்படுதலை தொடர்ந்து நீடிக்கச் செய்யுமா? பராமரிப்பு ஹதியம் என்பது வயோதிபர், ஹனப்பட்டவர்கள், சிறுவர்கள் ஆகியோருக்கு வழங்கப்படும் உதவிப்பணங்களுக்கு நிகராகக் கொள்ளுகின்ற ஒரு கீழ்மையானதும் உண்மையற்ற ஒன்றாகவும் உள்ளது. இந்தப் பற்றாக்

குறையான பராமரிப்பு ஹதியம், ஒழுங்காகக் கிடைப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் கூட, பெண்களை கெளரவமான நிலையில் வாழ வைப்பதற்கு போதுமானதல்ல. அதிகமான கணவன்மார் இவ்வுதியப் பணத்தைக் கட்டாமல் இருப்பதால் பெண்கள் தங்களை மட்டுமல்ல, தங்களோடு சேர்த்து தம் பிள்ளைகளையும் தாமே பராமரிக்க வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர்.

பெண்கள் தம் குடும்பத்தை பராமரிக்கும் வேலையை, மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்வதன் மூலமே செய்து வருகின்றனர். குடும்பத் தலைமை பெண்களுக்கு கொடுக்கப்படாததால் அவர்கள் சம்பாதிப்பவை அவர்கள் தேவைக்கு குறைவானவையாகவே உள்ளன. அவர்கள் ஒன்றில் குறைந்த சம்பளத்தைப் பெறும் உத்தியோகம், அல்லது பற்றாக்குறைப் பராமரிப்பு ஹதியம் ஆகிய இரண்டில் ஒன்றைத் தெரிவு செய்ய வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். இரண்டையும் அனுமதிக்கச் சட்டம் இடந்தரப் போவதில்லை. அவள் எதைத் தெரிவு செய்த போதும் இன்றைய பொருளாதார, சமூக, சட்ட அமைப்புகளின் கீழ் அவள் வறிய நிலைக்கே தள்ளப்படுவாள். ஏனெனில் எந்த மாற்று வழியும் அவளது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றவல்லவையாய் இல்லை. சமூகவியல் ஆய்வுகள் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்களே மிகவும் வறியவற்றில் வறியனவாய் உள்ளன என்பதை உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

விவாக விலக்கல் பெண்களை வறியவர் களாக கும் அதே வேளை, கணவன் மாரின் பொருளாதாரத் தரத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. ஆன் கருக்கு அவர்கள் வேலை பார்க்கும் ஒழுங்கமைவுள்ள ஸ்தாபனங்களுள் வழங்கப்படும் சம்பளம் முழுக் குடும்பத்துக்குமான சம்பளமாகவே வழங்கப்படுகிறது.

ஆுணாருவனின் ஊதியம், வசிப்பிடம் போன்றவற்றிற்கு சட்டத்தின் கீழ் ஒரு புனிதத்துவ நோக்குண்டு. கடன் கொடுத்தவர் களிடமிருந்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதென்பது சிலில் சட்டத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று. சம்பளம், வசிப்பிடம், ஊழியர் சேமலாப நிதி ஆசியவற்றில் ஒரு சில விகிதத்திலானவை கடன் கொடுத்தவர்களால் பாதிக்கப்படாமல் உறுதி செய்யப்படுவதன் மூலம் குடும்பம் காப்பாற்றப்பட வழிவகுக்கப்படுகிறது. இதில் வருந்துவதற்குரிய விஷயம் என்ன வெனில், கடன் கொடுத்தவர் அந்த ஆணாருவனின் மனைவி யாகவோ, அல்லது மகனாகவோ இருக்கும் பட்சத்தில் இதே விதி கடைப்பிடிக்கப்படுவதுடன், குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம் இன்று அதே குடும்பத்துக்கு எதிராகவும் பாவிக்கப்படுகின்றது. ஒரு ஆணுக்கு தனது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் தள்ளிவைத்துவிட்டு, அவர்களோடு தன்னைச் சம்பந்தப்படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளும் விதத்தில் சட்ட நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் அவர்கள் தம் பராமரிப்பு ஊதியத்துக்கான கோரிக்கைகளையும் விலக்கி விட வாய்ப்புண்டு.

பெண்கள் ஆண்களால் கைவிடப்பட்டோ, விவாக விலக்கல் செய்யப்பட்டோ இருக்கும் போது அவர்கள் அனுபவிக்கும் வறுமை நிலைக்கு காரணமாக இருக்கும் அச்சட்டக் குறைபாடுகளை பெண்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் சட்டவாக்கங்கள் கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். மேற்கில் உள்ள சில நாடுகள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே சமத்தன்மையைப் பேண, சொத்து, ஆஸ்தி என்பவற்றுக்கான ‘பொதுஉரிமை’ என்னும் ஒரு கொள்கையைப் புகுத்தியுள்ளன. இதன் மூலம் மனைவிமார் கணவன்மாரிடையே சொத்துக்கள் ஆஸ்திகள் சமமாகப் பங்கிடப்பட வாய்ப்பேற்படுகிறது. மேலும் ஒரு பெண்ணானவள் பிள்ளைகள் அவள் பாதுகாப்பில் இருக்கும் வரை தனது விவாகம் மூலம் வந்த வீட்டைப் பயன்படுத்தத் தகுதியுடையவளாகிறார்.

அன்மைக்காலத்து பெண்ணிய சட்டக் கொள்கைகள் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே சமத்துவத்தைப் பேணும் சொத்துப்பற்றிய ‘பொது உரிமையையும் நிராகரிக்கின்றன. மார்தா அல்பெர்ட்சன் :பைண்மான் என்பவர் (Martha Albertson Fineman) தனது நூலான ‘சமத்துவம் என்னும் மாயை’ (Illusion of Equality) யில் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே ‘சமத்துவம்’ என்பது ஒரு பிழையான கொள்கை என்றும், சமூகத்திலோ விவாக வாழ்க்கையிலோ ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே சமத்துவம் இல்லாதிருக்கும் போது, இந்தச் சமத்துவக் கொள்கையானது அவர்களிடையே மேலும் பிள்ளை வளர்க்கச் செய்வதாகவே இருக்கும் என்றும் கூறுகிறார்.

பெண்களானவர்கள் தொழில் சந்தையில் பின்தள்ளப்பட்டிருக்கும் அதே வேளையில், வீட்டுப் பொறுப்பு முழுவதையும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கும் பட்சத்தில், இவ்விரு சாராரும் சமம் என்ற நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பதை விட வெவ்வேறானவர்கள் என்ற நிலையில் வைத்துப் பார்ப்பது அவசியம் என்றும், அதனால் அவர்கள் முடிவில் இந்த

சமநிலையை வந்ததையலாம் என்றும் அவர் கூறுகிறார். உண்மையில் பெண்களுக்கு அவர்கள் தேவை கருதி பொரியளவிலான பங்கையே கொடுக் க வேண்டுமேயாழிய இத்தகைய ‘சமத்துவ’ ரதியின் கொள்கை வழிவரும் பங்களிப்பல்ல. அப்பொழுதுதான் உண்மையான சமத்துவம் பேணப்படும் என்று அவர் மேலும் தெரிவிக்கின்றார்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் பராமரிப்பு ஊதியம் என்பது பெண்களை பாலியல் ரதியாகக் கட்டுப்படுத்தியும், பொருளாதார ரதியாகக் கீழ்மைப் படுத்தியும் வைக்கும் கொள்கையோடு சம்பந்தப் பட்டதுதான். ஆகவே ஒரு கற்புள்ள பெண்ணே பராமரிப்பு ஊதியத்திற்குத் தகுதியுள்ளவளாகிறார். கற்பிலிருந்து பிறழ்தல், மறுமணம் செய்து கொள்ளல் என்பவை பராமரிப்பு ஊதியத்திற்கு எதிராக உள்ளவை. தந்தை வழிச்சமூக முறையில் பாலியல் ரதியான தூய்மை என்னும் கொள்கை ஆண்களுக்கும் உரியதென ஒரு போதும் கூறுமுடியாது. எடுகோள் ரதியாக ஆண்களுக்கு வழங்கப்படும் பராமரிப்பு ஊதியம் என்பது அவர்களது பாலியல் ரதியான தூய நடத்தையோடு சம்பந்தப்படுவதாய் வைத்துக் கொண்டால் கூட அது எந்தவித சமூகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தப் போவதில்லை.

பலவீனமானவர்களுக்கும் சக்தியற்றவர்களுக்குமே பராமரிப்பு பணம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையில் கணவன்மாரும் தகுதியடைய வர்களுகும் போது, அவர்களது அத்தகுதி தமது ஆண் என்ற மேலாதிக்கத்தைப் பாவித்து தமது மனைவிமாரில் வன்முறையை பிரயோகிக்காமல் இருக்கக் கூடிய நடுநிலையாலேயே ஏற்படலாம். ஆனால் தூரதிர்ஷ்டவசமாய் இத்தகைய ஆதிக்க உறவுகள் பற்றிய சிக்கல்கள் விவாகம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டவாக்கங்களின் கவனத்திற்கு கொள்ளப்படவில்லை. ஒரு பதினெட்டு வயது பையன் தனது தகப்பனிடம் பராமரிப்பு பணம் கோர முடியாமல் இருக்கும் அதேவேளையில், ஒரு முதிர்ச்சி பெற்ற ஆண் தனது மனைவியிடம் பராமரிப்பு பணம் பெறும் தகுதியடையவனாய் இருக்கிறான்.

மேலும் ஒரு நகைப்புக்குரிய முரணான விஷயம் என்னவெனில், பெண்ணானவள் நீதிமன்றத்தில் கணவனைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று கூறப்படும்போது, நீதிபதி ஒரு இலட்சிய ரதியான மாதிரி மனைவியையும் அவனுக்கு கணவனே எஜமான் என்கிற நிலையையும் அனுசரித்தே கூறுகிறார்.

பராமரிப்பு ஊதியம் பற்றித் தீர்மானிக்கும் போது வயது, ஆரோக்கியம், கல்வியின்மை, திறனின்மை போன்ற காரணிகள் கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டும். பிள்ளைகளை ஆண்கள் பராமரிக்க வேண்டும் என்பது கடுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவது அவசியம். அப்போதுதான் பெண்களின் வறுமை நிலையை அதிகரிக்கச் செய்யும் இத்தகைய மேலதிக பாரங்கள் இல்லாமல் போகும். இன்று அரசாங்கத்திற்கு உள்ள பெரிய சவால் வாய்னவில் பேசப்படும் சமத்துவத்தை, உண்மையான நிலையில் பெண்களின் பொருளாதார உரிமையைப் பாதுகாப்பதே இதற்குத் தேவையான முதல் படியாகும்.

விவாகம் மூலம் பெறப்படும் வீட்டுக்கும், சொத்துக்குமான உரிமை

பெண்ணொருத்தி வாழ்வதற்கான உரிமையில் பராமரிப்பு உரிமையோடு வசிப்பிட உரிமையும் மிக முக்கியமானவையாகும். வழக்கமாக வழங்கப்படும் பராமரிப்பு ஊதியம், அவளது உடலையும் உயிரையும் வைத்திருப்பதற்கு மட்டும் போதுமான உணவை மட்டுமே தரக் கூடியது. மேலதிகமாக அவளது வாழ்க்கைத் தேவைகளை அவற்றால் பெற்றுமிக்காது.

இதற்குரிய காரணம், பெண் தனியாக, சுதந்திரமாக வாழக் கூடிய சாத்தியத்தை சமூகம் சிந்திப்பதில்லை. அவர்கள் தந்தையின் வீட்டிலோ அல்லது கணவன் வீட்டிலோ தான் வாழவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆகவே சட்ட நீதியாக அவளது அடிப்படை வசிப்பிட உரிமை பாதுகாக்கப்படவில்லை.

நீதிபதிகளின் பார்வையில், விவாகத்தின் மூலம் பெண் புகும் வீடானது கணவனின் தனியான அதிகாரத்திற்குப்பட்டது. அவள் அங்கே கணவனின்

அனுமதியின் பேரிலேயே வசிக்கலாம். அவள் ஏற்கனவே வீட்டை வீட்டு வெளியேறிவிட்டிருந்தால் அவளை மீளவும் அவளது புகுந்த வீட்டில் குடியமர்த் துவதற்கு நீதிமன்றங்கள் உடன்படிவில்லை. பெண்ணொனவன் புகுந்த வீட்டில் வசிக்கும் பட்சத்தில், அவளைக் கணவன் வீட்டை வீட்டு தள்ளிவைக்கவோ, அடிக்கவோ துன்புறுத்தவோ முடியாதபடி பாதுகாப்பைப் பெறுவது முன்னையதை விட ஒப்பீட்டளவில் இலகுவானது. இத் தகைய சட்ட நீதியான தடுப்புகள் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட பின்பும் தொடர்ந்து மனைவியை துன்புறுத்தும் கணவன்மார் உண்டு. ஆனால், தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கின் முடிவு இதற்குத் தடையாக உள்ளது.

குற்றவியல் நீதியான வழக்கை வன்முறையில் இறங்கும் கணவனுக்கு எதிராக ஒரு பெண் தாக்கல் செய்ய முடியும். ஆனால் இத்தகைய குற்றவியல் வழக்கை தனது கணவனுக்கு எதிராகத் தாக்கல் செய்த பெண்ணிடம் பகைமை பாராட்டுவதாகவே நீதிமன்றங்கள் இருக்கின்றன.

பாலீயல் துழீர்யோகம்

ஏழுவயது சிறுபிள்ளையிடம் பாலியல் துழீர்யோகத்தில் சடுபட்ட ஒருவரை நீதிவான் பினையில் விட பிள்ளையின் தாயார் இத்தகாத நடத்தையில் சடுபட்டவென்மேல் கொதிநீரை ஊற்றியமைக்காக விளக்க மறியலில் வைக்கப்பட்டார்.

தனது மனைவியின் சகோதரியின் மகளான அச்சிறுமியில் பாலியல் துழீர்யோகம் செய்த குற்றவாளியை தெகிவைஸ் பொலிஸார் கைதுசெய்து நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவந்தனர்.

முதலில் அச்சிறுமியை எதிரி தனது வாளில் கூட்டிச் சென்று வாய்மூலமான பாலியல் தொடர்பில் சடுபட்ட பின்னர் அவளை வன்புணர்வு முயன்றான். ஆனால் அதில் அவன் வெற்றி பெறவில்லை என பிள்ளையின் தாயார் பொலிஸாரிடம் கூறினார்.

இவன் அச்சிறுபிள்ளையிடம் செய்யத்துணிந்த கீழ்த்தரமான வேலையை அறிந்து ஆத்திரப்பட்டே அவனில் கொதிநீரை ஊற்றினேன் எனத் தாயார் கூறினாள்.

இத்தகைய குற்றஞ் செய்தவைனைப் பொலிஸார் கைது செய்து நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைத்தனர். பீனல் கோட் சட்டத்தின் 365 ஆவது பிரிவு (B) பிரகாரம், எதிரி பினையில் செல்லவிடமுடியாத குற்றவாளியாகவும் 20 வருடக் கடுங்காவல் சிறையும் தண்டமும் செலுத்த வேண்டிய தண்டனை பெறவேண்டியராவர்.

இவரைப் பொலிஸார் விசாரணைகள் முடிவுறாததாலும், இவர் பினையில் செல்ல முடியாத குற்றஞ் செய்தவராகையாலும் விளக்கமறியலில் வைத்திருந்தனர். ஆனால் இவரை விசாரித்த நீதிபதி, பொலிஸாரினதும் பிள்ளையின் தாயாரினது சட்டத்தரணியினதும் வேண்டுதலுக்கு மாறாக எதிரியை பினையில் விடுவித்தார்.

இத்துடன் இது நிற்கவில்லை. பிள்ளையின் தாயாருக்கு பலவித அச்சுறுத்தல் தரும் தொலைபேசி அமைப்புகள் வந்தன. அவர்களை அழிக்கப் போவதாக எச்சரிக்கைகள் விடப்பட்டன. இதுபற்றி தெகிவைஸ் பொலிசிற்கு முறையிடச் சென்று தாயாருக்கு பெரும் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

அவளுக்கு கொலைப் பயமறுத்தல்களில் இருந்து நிவாரணம் கிடைப்பதற்குப் பதிலாக, அவள் எதிரி மேல் கொதிநீர் ஊற்றியமைக்காக கைது செய்யப்பட்டாள்.

இன்னும் மோசமானது என்னவெனில் அவள் பீனல் கோட் 316ஆவது பிரிவுப்படி பலத்தகாயம் ஏற்படுத்திய குற்றவாளியாகக் கருதப்பட்டாள்.

அவள் 14 நாள் விளக்கமறியலில் வைக்கப்பட்டாள். இக்காலத்தில் அவள் பிள்ளையை குற்றவாளியின் மனைவியான தனது சகோதரியின் பாதுகாப்பில் விட்டுச் சென்றாள். பிள்ளையின் தந்தை வேலைதேடி வெளிநாடு சென்றிருந்தார். ‘சன்டே ரைம்ஸ்’ பத்திரிகையின் தகவல்படி, தாயாரை நீதிபதி விளக்கமறியலுக்கு வைத்தமைக்கான காரணம், அவளை எதிரியிடமிருந்து பாதுகாக்கவே எனக் கருப்பட்டதாம்.

பீனல் கோட் சட்ட விதிகளுக்கு மாற்றம் ஏற்படுத்தும் சட்டவல்லுனர் குழுவுக்குத் தலைமை தாங்கிய பேராசிரியர் சாவித்திரி குணசேகர இது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில், அப்பாவி சிறுபிள்ளைகளை பாலியல் வன்புணர்வுக்குள்ளாக்கும் எவருக்கும் நீதிபதிமார் எந்தவித ஒத்திவைப்பு தண்டனையுடின்றி சிறைக்கனுப்பவேண்டும் என்றார். இவ்விடுதியில் சில நீதிபதிமார் தாம் சுதந்திரமாக தண்டனை வழங்குவதற்குரிய வகையில் சட்ட விதிகள் அமைய வேண்டும் என விரும்புவதாகவும் அவர் மேலும் கருத்துத் தெரிவித்தார்.

சிறுவர் உரிமைகள்

பேராசிரியர் சாவித்தி குணசேகர

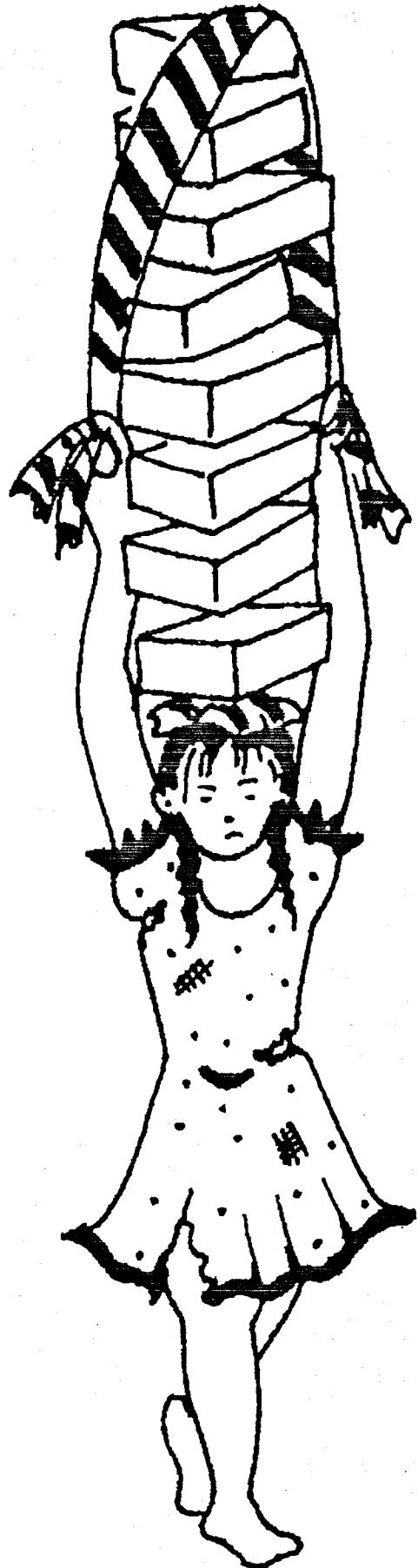
வருமானம் குறைவாக இருந்த குடும்பங்கள் மத்தியில் இருந்த குடும்பத்தைப் பேணும் முறையானது, விவாக மூலம் பிறக்காத பிள்ளைகளுக்கு அதிகளும் பெற்றோர் ஆதரவை ஊக்குவிப்பதாக முன்னர் இருந்தது. வீட்டு வேலைக்காரிகளாக இருந்தவர்கள் அதிகமாக இளம் பெண்களாகவே இருந்தனர். அவர்கள் தம் பிள்ளைகளை தம் உறவினரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு வேலைக்குப் போயிருந்தனர். தம் பிள்ளைகளில் அக்கறை கொண்டு சில பெற்றோர், பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் அரச சார் பற்ற அமைப்புகளிடம் தம்பிள்ளைகளை ஒப்படைத்து, அவர்களும் வசிப்பு வசதிக் கட்டணங்களையும் செலுத்தினர் (குணசேகரா - அபேரத்னா 1987, விஜேதாங்க 1991). பலவிதம் பொருளாதார அழுத்தத்தினாலும், வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புகளினாலும் வருமானம் குறைவாக இருந்த குடும்பங்களின் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. ஒரு பெண்ணுக்கு தன் பிள்ளையைக் காப்பாற்றுவதற்கான பொருளாதார வசதியை பெற்றுத் தர உதவாத இன்றைய சட்டத்தினாலும் விவாகம் மூலம் பெறாத பிள்ளைகள் சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் சட்ட ரீதியாகக் காட்டப்படும் பாரபட்சத்தினாலும் பிள்ளைகளைக் கைவிடுதல் ஏற்படுகிறது.

இன்றைய குடும்ப பராமரிப்பு சட்டமானது, ஆண் தலைப்பிள்ளையிடமே குடும்பத்தை ஆதரிக்கும் சட்டப் பொறுப்பை விடுவதோடு, ஒரு பெண்ணை, தனது விவாகம் மூலமோ அல்லது விவாகமாகாமலோ பிறந்த பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்காக பண்த்தைக் கோரி ஒரு ஆணுக்கெதிராக வழக்குத் தொடரப் பணிக்கிறது. இத்தகைய வருவாய் குறைந்த குடும்பங்களுக்கு, பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்கான உதவியை சட்ட ரீதியாக கொழும்பு போன்ற நகரங்களில் பெறக் கூடியதாய் இருந்தாலும் இது மிகக் கடுமையான ஒன்றாகவே உள்ளது. ஆண் தனது குடும்பத்தை கைவிடும் படச்த்தில் பெண் தனியளாகவே குடும்பத்தை பராமரிக்க நேர்கிறது. விவாகம் ஆகாத ஒரு தாய், தனது பிள்ளையை பராமரிக்க அக்கறை கொண்டாலும், பிள்ளையின் பிறப்புப் பத்திரம் பெறல், பாடசாலையில் அப்பிள்ளையைச் சேர்ப்பதற்குத் தேவைப்படும் அபிறுப்புப் பத்திரம் போன்றவற்றைப் பெறுவதில் உள்ள சிக்கல், இன்னும் தனிப் பெற்றோராய் இருப்பதில் ஏற்படும் நிர்வாகச் சிக்கல் போன்றவற்றால் வருமானம் குறைவாக உள்ள பெண்கள் நிலை கடினமாகக் கூடுகிறது.

முறைதவறிப் பிறந்த பிள்ளைகள் சம்பந்தமாக உள்ள சட்டங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும். அத்தோடு இலகுவான பிறப்பு பதிவுகளுக்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட வேண்டும். மேலும் தற்போதுள்ள வறுமையொழிப்பு திட்டத்தை பறவலாக்கி பிள்ளைகள்

நலன் பேணும் திட்டத்தையும் உள்ளடக்க வேண்டும் என்பது பலமாக முன்வைக்கப்படுகிறது. அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள பெற்றோரை ஊக்கு விக்கும் திட்டம் இப்போது பிள்ளைகளை பராமரிப்பதற்கான தனியார் நிறுவனங்களையும் ஊக்குவிக்கவுள்ளது. எனினும் இது இன்னும் மட்டும்படுத்தப்பட்டாகவே உள்ளது. இது வளரினம் பருவ, அல்லது இளம் பெண்களுக்கு பிறந்த பிள்ளைகளை பொறுப்பேற்கின்ற கொள்கையை ஆதரிக்கின்றது. சில சட்ட அமைப்புகளில், விவாகமாகாமல் பிறந்த குழந்தையின் தகப்பனை பெற்றோர் என்ற ஸ்தானத்திலிருந்து நீக்கிவிடுதல், தாயையும் பிள்ளையையும் பாதுகாப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது. இலங்கையின் நீதி நிர்வாகச் சட்டப்படி ஒருவன் ‘பெற்றோர்’ என்ற ஸ்தானத்திலிருந்து நீக்கப்பட்டாலும் பொருளாதார உதவி செய்வது அவனது ஆகக் குறைந்த கடமையாகும் என்பது ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருக்கிறது. ஐ.நா.கொள்கைப் பிரகாரமும் (U.N CONVENTION) இலங்கை பட்டயத்தினரின் (Sri Lanka's charter) கொள்கைப் பிரகாரமும் தற்போது, பெற்றோர் இருசாராரும் பிள்ளையின் நலன் சம்பந்தமாகப் பொறுப்பெடுக்க வேண்டும் எனச் சொல்லுகின்றன. இது இனிவரும் ஆக்கரீதியான சட்டச் சர்திருத்தங்களுக்கு வழிசமைப்பதாக இருக்கும்.

முறைதவறிப் பிறந்த பிள்ளைகள் தொடர்பான சட்டங்களில் இருக்கும் தடைகள் அகற்றப்பட்டால் புதிய சமூகப் பெறுமானத்தை விவாகமாகாது பிறந்த பிள்ளைகளுக்கும் அதன் தாய்க்கும் மனித கௌரவ அடிப்படையில் அளிக்கலாம். மேலும் குடும்பப் பொறுப்பை உணர்த்துவதன் மூலமும், காப்பதற்கடை முறைகளைப் பறவலாக்கல் மூலமும், காப்பக்கலைப் புக்கு எதிராக உள்ள சட்டங்களை மீன் பாரவை செய்வதன் மூலமும் தேவையற்ற காப்பம் தரித்தலையும் கைவிடப்படலையும் சிக்க கொலையையும் தடுக்கலாம். காப்பக்கலைப் புக்கு சம்பந்தமாக இலங்கையிலுள்ள சட்டம், 19 ஆம் நூற்றாண்டு ஆங்கிலேய ‘பொதுச்சட்டத்தின்’ வழிவந்த பீஸல் கோட்டில் இடம்பெற்றுள்ளது. ஒரு காப்பதற்கை கலைப்பதற்கு சட்ட ரீதியான மருத்துவ அனுமதி என்பது, தாயின் உயிருக்கு ஆபத்து சம்பவிக்கும் என்கிற ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில்லறி வேறு நிலைகளில் பெற முடியாது. இருந்தாலும் தற்போது தனியார் வைத்திய நிலையங்களில், பல மார்க்கங் களின் மூலம் இந்த அனுமதி பெறப்படுகிறது. ஆனால் பல தரங்குறைந்த ககாதாரக் குறைவுடைய இடங்களில் நடைபெறும் காப்பக் கலைப்புகளால் ஒரு இளம் தாயின் உயிர் ஆபத்துக்குள்ளாகிறது. அண்மையில் கிடைத்த தகவல்களின்படி 20 வீதமான

வைத்தியசாலை கர்ப்பினிப் பெண்களின் வார்ட்டுகளில் இத்தகைய குழறுபடி கர்ப்பக் கலைப்புகளுக்கு இலக்கான பெண்களுக்கே சிகிச்சை அளிக்கப்படுவது தெரியவந்துள்ளது (பெரேரா 1993).

பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விடுபடும் ‘பக்குவ வயது’க் கொள்கை இப்போது சட்டத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பக்குவ வயதெல்லை ஆண்-பெண் என்ற இரு சாராரூக்கும் சமமாக இருக்கச் செய்யப்பட வேண்டும். இதனால் ஆண் - பெண் பிள்ளைகளிடையே பாரபட்சம் நிலவாமல் இருக்க வேண்டும். இச்சட்டம் பற்றிய விளக்கம் பொதுமக்கள் மத்தியில் பரவலாக்கப்படுவதோடு பிள்ளைகள் சிறுபராயத்திலிருந்து பெரியவர்களாகும் வரை ஒவ்வொரு கட்டங் கட்டமாக வளர்ச்சிப் பருவத்தை அடைகின்றனர் என்பது பெற்றோருக்கும் குடும்பத்துக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட வேண்டும். மேற்படி பக்குவ வயதுக் கொள்கையானது, பாதுகாவலர் தன்மை பற்றிய சட்டத்துக்கு சம்பார்வையைக் கொடுப்பதோடு முதிர்ச்சி பெறா பெண்கள் ‘பாதுகாப்பு’ பற்றிய சமூக நோக்கையும் தருகிறது.

கல்வி பெறுவதில் சமமான சந்தர்ப்பம் பெண் களுக்கு உண்டு என்பதை ஏற்கனவே பார்த்துள்ளோம். கல்விச் சட்டவாக்கத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட புதிய கட்டாயக் கல்வி முறை, பெற்றோரால் பெண்களின் கல்விக்கு ஏற்படுத்தப்படும் தடைகளை நிவர்த்திசெய்கிறது. குறைந்த வயதில் பெண்கள் விவாகம் செய்வதற்கான தகுதியை வழங்கிய சட்டங்களுக்கு எதிராக கல்விக் கொள்கைகள் நின்றுள்ளதை நாம் அவதானித்துள்ளோம். இவ்விஷயம் சம்பந்தமாக ஏற்படுத்தப்படும் சட்டச் சீர்திருத்தங்கள், சட்டத்தை யதார்த்த நிலையோடு இயைபுறச் செய்யும். அனேகமான இலங்கையர், பெண் களுக்கான கல்வியைப் பயன் படுத்துவதால், விவாகம் பின்தள்ளப்படுகிறது. இருந்தாற் போலும் வளரினம் பருவ பெண்ணொருத்தியின் தற்தீர்வுக்கு இடங்கொடாது, பெற்றோர் அவளை மணம்முடித்துக் கொடுக்கவோ வேலைக்கணுப்பவோ வல்லவராக இருக்கின்றனர். இலங்கை நீதிமன்றம் பெண்கள் தீர்வெடுக்கும் உரிமையை அங்கீகரிக்கின்றது. இவ்விஷயத்தில் கலியாணத் தரகார் வேலைகளை அது அங்கீகரிக்காது. பெண்ணின் ஒப்புதலையே கலியாணத்திற்குரிய முக்கிய தேவையாகக் கையாள்கிறது. அண்மையில் நடந்த வழக்கொன்றின் பிரகாரம், பெண்ணுக்கு கலியாணம் என்பது சட்ட ரீதியான சுதந்திர அந்தஸ்தை வழங்குவதோடு பெற்றோரின் அதிகாரத்தை அறவே ஒழித்துவிடுகிறது என்பது நிறுவப்பட்டது. இருந்த போதும் மத்திய தரவர்க்கக் குடும்பங்களில் பெற்றோரின் அழுத்தம் பிள்ளைகளின் சுதந்திரத்திற்கு தடையாக இருக்கிறது. கூடவே குறைந்த வருமானம் உடைய பெற்றோர் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையில் இருந்து நீக்கி வேலைக்கணுப் பேண்டிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய பெற்றோரினதும் வயது வந்த பெரியவர்கள் இளம் பெண்களைச் சுரண்டுவதையும் தவிர்க்க வேண்டுமாயின் கட்டாயக் கல்விக்கான வயது பற்றிய தீர்மானம், வேலை பார்ப்பதற்கான ஆகக் குறைந்த

வயது, பக்குவ வயதெல்லை ஆகியவை பற்றி மக்கள் அறிந்து விழிப்பாய் இருத்தலே பயன்தரக்கூடியது.

குடும்பச் சட்ட விதிகளின்படி, முதிசம், சொத்து சம்பந்தமாக ஆண் - பெண் என்ற பாகுபாடின்றி அனுபவிக்கும் உரித்து உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. இலங்கையின் பொதுச் சட்ட விதிகளின்படி ஒரு குடும்பப் பெண் னும், பெண் பிள்ளைகளும், கணவனும், ஆண்பிள்ளைகளும் அனுபவிக்கும் சொத்துரிமையில் அதேயளவு பங்குறிமையுடையவர்களாய் இருக்கின்றனர். பெண் பிள்ளைகள் முதிர்ச்சி பெறும்வரை அவர்களது சொத்துரிமை பெற் றாரினதும் நீதிமன்றத்தினதும் கண்காணிப்பில் வைக்கப்படும். பிள்ளை ஓன்றின் நலன் கருதி பெற்றோரின் பாதுகாப்பில் விடப்பட்ட அப்பிள்ளை விடையாகவும் நீதிமன்றம் தலையிட அதிகாரம் உண்டு. இக்கொள்கையானது பாதுகாப்பு - சொத்து நிர்வாகம் ஆகிய இருவகைக்கும் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும். (குணசேகர 1987).

அன்மைக் காலங்களில் பாரம்பரிய நடை முறைகளிலும் சமூக விதிமுறைகளிலும் மத்தியதர வர்க்கத் துக்குள் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் பெண்களுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்கும் எதிரான போக்குடையனவாய் உள்ளன. சீதனம் என்பது ஆரம்பத்தில் பெற்றோரால் தமது பெண்பிள்ளைக்கு வழங்கும் நன்கொடையாகவே இருந்துள்ளது. ஆனால் கால அடைவில் அது பெண்வீட்டார் மணமகனுக்கு அளிக்கும் நன்கொடையாக மாறிற்று. இந்த வகையில் தற்போது தமது பெண்பிள்ளைகளை விவாகம் செய்து கொடுக்க முன்வரும் பெற்றோர், சம்பிரதாய சடங்குகள், திருமணப்பதிவுகள் முடியும்வரை சாந்தி முகவர்த்தம் நிகழ்வதைத் தள்ளி வைக்கின்றனர். இதனால் இச்சடங்குகளால் பந்தப்பட்ட ஆண், பெண் இருசாராரும் தம்மை இதிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வந்தால் விவாகரத்து செய்வதைத் தவிர வேறு வழியற்றுப் போய்விடுகிறது. இன்னும் சாந்தி முகவர்த்தத்தின் பின் ‘கன்னி கழிந்தமை’ பற்றிய சோதனைக்கு மணப்பெண் இலக்காக்கப்படல் பற்றிய செய்திகள் அன்மைக்கால மருத்துவ ஆய்வுகளில் பதியப்பட்டுள்ளன (பஸ்நாயக்க 1989).

இவையனைத்தும் எதிர்மறையான விளை வுகளை பெண்பிள்ளைகளில் ஏற்படுத்தியுள்ளன. சட்டத்தையும் மக்கள் விழிப்பையும் பயன்படுத்தி பெண்களுக்கு உணர்வுத்தியான அழுத்தங்களைக் கொடுக்கிற சீதனப் பிரச்சனை ‘கன்னி கழிதல்’ சோதனை போன்றவற்றைத் தடுக்க வழிவகுக்க வேண்டும். முன்னைய றோமன் டச்சு சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு பெண் கெடுக்கப்பட்டால் அவளது கன்னித்தன்மைக்கு பங்கம் விளைவித்து அதன் மூலம் அவளது விவாகத்திற்கும் தடங்கல் செய்தமைக்காக நஷ்டசெடு கோரி வழக்குத் தொடரலாம். இதிலிருந்து நாம் இச் சட்டம் ‘கன்னி கழிதல் சோதனை’ போன்றவற்றுக்கு உத்தரவாதம் வழங்குவதைக் காணலாம். அத்தோடு பாலியல் வன்புணர்வுக்கெதிரான சட்ட நடவடிக்கையானது, பாதிக்கப்பட்ட பெண் மேல் பிரயோகிக்கப்பட்ட வன் முறையால் அவளது

கன்னிமைக்கு நேர்ந்த பங்கத்தை மட்டுமே பார்ப்பதாய் உள்ளது.

இன்று இலங்கையிலுள்ள சட்டத்தின்படி, ஆண் பெண் இருபாலாரிடையே எதிராளிகளிடையே நிலவுவது போன்ற பகைமை போட்டி நிலவுவது நிருபணம் ஆகும் பட்சத்திலேயே விவாக விலக்கல் சாத்தியமாகிறது. ஆகவே விவாக விலக்கல் சட்டத்தில் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட வேண்டும். இச் சீர்திருத்தமானது, சீர்செய்ய முடியாது முறிவு ஏற்பட்டுள்ள விவாகங்களை பரஸ்பர ஒப்புலக்களோடு விலக்கிவைக்க உதவுகிற பாரம்பரிய சிங்கள விவாக விலக்கல் சட்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பயன்படுத்த முன் வர வேண்டும். இதனால் பெற்றோரின் கட்டாயத்தின் பேரில், எந்தவித உடலுறவும் நேராது வெறும் காகிதப் பதிவுகள் மூலம் மட்டுமே பந்தப்பட்டிருக்கும் பெண் கள், பெற்றோரின் விருப்பத்தோடும் அல்லது பெண்மட்டுமே விரும்பும் பட்சத்திலும் விலகிக்கொள்ள முடியும். ‘விவாக முறிவு’க் கொள்கையானது எப்பும் பெண்ணொருத்தியை விவாக பந்தத்திலிருந்து வெளிவர உதவுவதாய் உள்ளது. இது இன்றுள்ள குற்றும் இழைத்த நிருபணங்களைக் காட்டும். விவாக விலக்கல் சட்டம் போலில்லாது ஏதோ ஒரு விதத்தில் விவாக முறிவு ஏற்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கிறது (குணசேகர 1990).

பிள்ளைகளைத் தத்தெடுத்தல் சம்பந்தமாக உள்ள சட்டங்கள் பெரும்பாலும் பிள்ளையொன்றின் மிகுந்த நலன் கருதியே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள போதும், பிள்ளையொன்றை தத்தெடுத்து வளர்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுத்ததற்குப் பிந்தியும் இது பற்றி நீதிமன்றமோ, பிள்ளைகளை கவனிக்கும் அதிகாரிகளோ பரிசீலனை செய்யத் தவறுவதால் பெண் பிள்ளைகள் துஷ்பிரயோகம் ஏற்படுகிறது. குறிப்பாக தங்களை பின்னடிக்கு கவனிக்கும் நோக்கோடுதான் பிள்ளையில்லாத தம்பதிகள் பெண்பிள்ளைகளைத் தத்தெடுத்து வளர்க்க முன்வருகின்றனர். தத்தெடுத்து வளர்ப்பு முறையில் ஒழுங்கெங்களுக்கு இடம் கொடுப்பதால் பிள்ளைகள் வன்முறைக்கும் துஷ்பிரயோகத்திற்கும் உள்ளாகின்றனர். 1991/92 இல் கம்பஹா நீதிமன்றத்தில் நடந்த வழக்கொன்றில், எவ்வாறு தத்தெடுத்து வளர்ப்பதற்கு அனுமதி கொடுப்பதற்கு முந்தி, நீதிபதி இதுபற்றிய பூரணமான விபரங்களை தன் பரிசீலனைக் குடுக்காததாலும், தேவையான கண்காணிப்புக்குரிய ஒழுங்குகளைச் செய்யாததாலும் இது சம்பந்தப்பட்ட பிள்ளை பெரும் துஷ்பிரயோகத்திற்கு இலக்காக வேண்டியேற்பட்டது தொரை வந்தது. இவை ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இது பற்றிய ஒழுங்குக் கட்டுப்பாடுகளின் பிரயோகப்படுத்தவிலும், சட்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதிலும் உள்ள குறைபாடே.

குழுமப்பத்தாலும் சமூகத்தாலும் சுரண்டப்படுதல்

பிள்ளைகள் துஷ்பிரயோகம், வாழ்வதற்கும் வளர்ச்சி பெறுவதற்குமான அவர்கள் உரிமையை பங்கப்படுத்துவதோடு, அவர்கள் தம்மைப் பாதிக்கும் விடையங்கள் சம்பந்தமாக ஒரு முடிவு எடுக்கும்

விடுயங்களில் பங்குபற்றுவதற்கும் தடையாய் இருப்பதாக சர்வதேச உள்ளுர் கட்டளைச் சட்டங்கள் ஒத்துக் கொள்கின்றன. குறியோக பெண் பிள்ளைகளைப் பொறுத்தளவில் இது சரி என்றே சொல்ல வேண்டும். காரணம் அவர்கள் குடும்பத்திலும் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் இத்தகைய ஈரண்டப்படுகின்ற அழக்குக்கு முகங் கொடுப்பவர்களாகவே இருக்கின்றனர். ஆன் - பெண் இரு பகுதிப் பிள்ளைகளும் துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக் கப்பட்டவர் களாய் இருந்தாலும், சட்ட நடைமுறைகளில் உள்ள பலவீனம் பெண்பிள்ளைகளை அதிகம் பாதிக்கிறது. குறிப்பாக வீட்டு வேலையின் போதோ, ஆண்களால் பாலியல் தொந்தரவுகளுக்கு முகம் கொடுக்கும் போதோ ஏற்படுகிறது.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்

சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கான பரிகாரம் தொழில்மயப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளிலேயே காணப் படுகிறது. இங்கே குடும்பங்களும் பிள்ளைகளும் ஸ்தாபனப்படுத்தப்பட்டும், குற்றமிழழத்த பெரியவர்களுக்கு தண்டனை வழங்கப்பட்டும் இருந்த நிலைமாறி, நல்வழிக்குரிய ஆலோசனை வழங்கப்பட வேண்டும் என்னும் நிலை உருவாகிற்று. ஆனால் அதே நேரத்தில் இலங்கை போன்ற இடங்களில் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் தடுப்பு முகாம்களில் இருக்க அவர்களுக்கு குற்றமிழழத்தவர்கள் சிறுதண்டனைகளோடோ, ஒத்திவைக் கப்பட்ட தண்டனைகளோடோ தப்பி விடுகின்றனர்.

1991ஆம் ஆண்டு காலத்தில் கொழும்பு நீதிமன்றத்தில் சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளை அவதானித்த போதும், பத்திரிகைச் செய்திகளை வாசித்த போதும் குற்றமிழழத்த பெரியவர்களது நலன்களைக் கவனித்து அவர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் போக்கிலேயே தீர்ப்புகள் அமைந்திருந்தன. பிள்ளைகளின் நலன்களைக் கவனிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட நீதிமன்றங்கள் அவர்களுக்கு எதிராக இயங்கியதையே இது காட்டுகிறது. தவறிழழத்த ஆணின் மீதோ, பெண்ணின் மீதோ கடும்தண்டனை விதிக்கப்படாததற்குரிய காரணம் அவர்கள் குடும்பப் பொறுப்புடையவர்கள் என்னும் காரணம் காட்டப் பட்டதோடு, ஏற்கனவே அவர்கள் விளக்க மற்றியலில் அனுபவித்த தண்டனைக் காலமும் கணக்கி வெட்டுக் கப்பட்டதே. இன்னும் சிலர் பார்த்த உத்தியோகமும், அதன் சமூகப் பெறுமானமும் கணக்கிலெடுக் கப்பட்டும் இருந்தது. ஆகவே பொலிசாரின் கணக்கில் அவர்கள் இழழத்த குற்றங்கள் அற்பமானவையாகவேபட்டன. நீதிபதிமாரும் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு கொடுக்கப்பட்ட நஷ்ட ஈடு போதுமான நிவாரணமாக நினைத்தனர்.

பெண்பிள்ளை பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படும்போது அவள் ‘கன்னிமை’க்கு பங்கம் ஏற்பட்ட காரணத்திற்காகவே நஷ்டசூடு வழங்கப்படுகிறது. ரோமன் டச்சு சட்டத்தின் பிரகாரம், ஒரு பெண்ணைக் கெடுப்பது என்பது சமூகத் தீவிகாகக் (Civil Injury) கணிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு அதற்காக நஷ்டசூடு வழங்கப்படுகிறது. 15 வயது சிறுமி ஒருத்தியை

கூட்டமாகச் சேர்ந்து சிலர் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்திய வழக்கு மேன்முறையிட்டு விசாரணையில் அவர்கள் தண்டனைகள் குறைக்கப்பட்டன. இதில் உள்ள முரண் நிலை என்னவெனில், துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுபிள்ளையும் குற்றவாளியாகவே நீதிபதிகள், சட்டத்தரணிகள், பொலிசார் ஆகியோரால் பார்க்கப்படுகின்றது. பலவித இது பற்றிய ஆய்வுகள் மூலம் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதிமன்றங்களிலிருந்து குற்றவாளிகளை ஏற்றிச் செல்லும் வாகனங்களிலேயே கொண்டு செல் லப்பட்டதோடு, ஏதோ ஒரு நிறுவனத்தினால் பராமரிப்பு என்ற பேரில் தடுத்து வைக்கப்பட்டு சுதந்திரத்தை இழந்திருந்தனர் என்பதும் தெரிய வந்துள்ளது. மேலும் பாதிக்கப்பட்ட இப்பிள்ளை ‘விளக்கமறியலில்’ இருப்பவர் என்ற பேரிலேயே அதிகாரிகளால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இதுதான் பிள்ளைகளை கவனிப்பதற்காகவும் பாதுகாப்ப தற்காகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ள நீதி, சட்ட நடைமுறையிலுள்ள முரண் நிலையாகும்.

தனிப்பட்ட குடும்ப விடுயங்களில் பொலிசார் தலையிடுவது தடுக்கப்படுவதால் இது சிறுபிள்ளை நலனைக் கவனிக்கும் அதிகாரிகளையும் பாதிக்கிறது. வேறு நாடுகளில் பொய்க் குற்றச்சாட்டுகளில் இருந்து குற்றமிழழத்தவரைக் காப்பாற்றவும் பாதிக்கப்பட்டவரின் நலன்களைப் பேணவும் உரிய சட்ட சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. ஆனால், இலங்கையில் இத்தகைய எந்தச் சீர்திருத்தமும் ஏற்படாததோடு மாறாக பெண்கள் சட்ட நீதியாக தமது துண்பங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைக்கும் இவையே காரணமாயும் உள்ளன.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய சீர்திருத்தங்கள் என்பவை, சட்டத்துறை, பொலில், சிறுவர் நலன் கவனிப்பத்துறை ஆகியவற்றின் அதிகாரிகளிடையேயும், சட்டத்தரணிகள், வைத்தியர்கள், சமூக சேவையாளர்கள் ஆகியோரிடையேயும் ஏற்படுத்தப்படும் விழிப்போடு இணைந்து நடைபெற வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் நலன்களைக் காப்பாற்ற இன்றைய புதிய சர்வதேசிய, உள்ளுர் சட்டப் பிரமாணங்கள், நீதித்துறை நிர்வாகத் துறை ஆகியவற்றின் ஒன்றினைந்த முயற்சியையே கோருகின்றன. பாலியல் குற்றங்கள் என்றுள்ள முறைகோடான தந்தை - மகள், சகோதரன் - சகோதரி பாலியல் வன்புணர்வு போன்றவை பற்றி பீனல் கோட்டில் (Penal code) உள்ள அடிப்படைச் சட்டவாசகங்கள் மாற்றப்பட வேண்டும். அதன்மூலம் இவை வன்செயல் வடிவான குற்றங்கள் என்பது குற்றவியல் நீதிநிர்வாகத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். மேலும் இத்தகைய குற்றங்களின் போது வைத்தியர்கள், சமூக சேவையாளர்கள் இவை பற்றி அறிந்து, துஷ்பிரயோகம் பற்றிய உண்மைத் தகவலைத் தர முன்வர வேண்டும். அதனால் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்வது சாத்தியமாகும்.

சிறுவர் துஷ்பிரயோகமானது இன்று, இணைக்கச் சபை என்ற ஒரு புதிய அமைப்பை உருவாக்கியதன் மூலம் புதுப்பரிமாணம் எடுத்துள்ளது. இங்கு

பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கொண்டு வரப்படுகின்றனர். இன்று பொதுமக்கள், சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஏற்படும் தாமதங்கள் பற்றி கவனிக்கின்றனர். இன்னும் சிறைச் சாலைகள் நீரிம் பி வழிவதால் நீதிமன்றங்கள் சிறைச்சாலைக்கு ஒருவரை அனுப்பும் தண்டனையில் அதிகம் அக்கறை கொள்வதில்லை. இது மேலும் பெண் களுக்கெதிரான பாலியல் குற்றங்களில் மென்போக்கை கடைப்பிடிக்க வழி செய்யுமா?

சுரண்டப்படும் தொழிலாளர்

சிறுவரை வேலையில் ஈடுபெடுத் துவது சம்பந்தமாக இலங்கையின் தொழிற்சட்டங்கள் 12 வயதுக்குப்பட்ட சிறுவர் வேலைக்கமர்த்தப்படுவதையும் 12 - 14 வயதுக்குப்பட்ட சிறுவர் பாடசாலை நேரங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்படுவதையும் தடுக்கிறது. இச் சட்டங்கள் கல்விக்கும் சிறுவர் தொழிலுக்குமிடையே தொடர்பை ஏற்படுத்தின. பெண்கள் தமக்களிக்கப்பட்ட கல்வி முறையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். கூடவே வேலைக்குரிய வயதிற்கு குறைந்த சிறுவர், சிறுமியர் தொழிற் சாலை, விவசாயம் போன்றவற்றின் தொழிலாளராக கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் 15 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்கள் தேயிலைத் தோட்டத்திலும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்திலும் வெளியிலும் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். குடும்பத் திற்குள்ளேயும் வெளியேயும் பெண் பிள்ளைகள் சுரண்டப்படுகின்ற பிரச்சினையானது அவர்கள் பார்க்கும் வீட்டு வேலை அமைப்போடு தொடர்புடையதாய் இருந்தது. சிறுவர் நலன் கவனிக்கும் நீதிமன்றங்களில் 1991 - 92 கால அளவில் இடம்பெற்ற விசாரணைகளின் போது அதிகமாக வீட்டு வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட சிறு பெண்பிள்ளைகளே பாதிக்கப்பட்டிருந்தது தெரிய வந்தது. சிறுவர்கள் பொதுவாக சிறு சிறு களவுக்காகவும் போதைவஸ்து பாவித்தமைக்காகவும் விசாரிக்கப் பட்டனர். சிறு பெண்பிள்ளைகளோ தொழிற் சட்டங்களுக்கு அப்பாலான முறையில் உடல்ரீதியான கட்டடத்தையும் காயங்களையும் அனுபவித்தமை இவ்வழக்குகள் மூலம் தெரிய வந்தது.

கொழும் பில் உள்ள பிள்ளைகள் நலன் கவனிக்கும் (Juvenile Court) நீதிமன்றம் பெரியவர்களை விசாரிக்கும் அதிகாரம் கொண்டதல்ல. இங்கு கைவிடப்பட்ட பிள்ளைகள், சட்டத்திற்கு புற்பான வேலைகளில் ஈடுபெடும் பிள்ளைகள் ஆகியோர் கவனிக்கப்படுகின்றனர். மேலும் பிள்ளைகளுக்கு தொல்லைகள் கொடுத்தவர்களிடமிருந்து நடஷ்டாடு பெறுவது தகுந்த தண்டனை எனவும் இது நம்புவதிலிருந்து குற்றமிழுத்த பெரியவர்கள் விஷயத்தில் மிகவும் விட்டுக் கொடுப்பதாகவே இது உள்ளது.

மிகவும் தீவிரமான சிறுவர் துஷ்பிரயோக வழக்குகளே பொலிசாரால் குற்றவியல் சம்பந்தப்பட்ட வழக்காக நீதிமன்றங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. இங்கும் ஒரு பிள்ளை தனது

எஜமானால் கொலை செய்யப்பட்டாலோழிய அது தவிர்த்தன்மை பெறுவதில்லை. ஏனைய வழக்குகள் சமாதானப்படுத்தும் முயற்சியிலேயே முடிகின்றன. கொலை செய்யப்பட்ட வழக்கை பொலிசார் நடத்துவதற்கும் நெருக்கடிகள் பல ஏற்படுகின்றன. இச் சந்தர்ப்பங்களில் சட்டத்தரணைமாரும், அரசு சார்பற்ற ஸ்தாபனங்களும் விழிப்பாய் இல்லாவிட்டால் இதிலும் ஒழுங்குமுறைகள் மீறப்படும் வாய்ப்புண்டு. மேலும் சாட்சிகள் கொடுப்பதில் ஏற்படும் தடைகள் இதை வலுவடைய முறையில் நடாத்த முடியாமலும் செய்துவிடுகிறது. வேலை பார்க்கும் இடத்தில் பெண்பிள்ளை ஒருவர் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டால் அது சம்பந்தப்பட்ட வழக்கைத் தொடர்புதற்கு சட்டம் அனுசரணை தருவதாய் இல்லை. பெண்கள் பிள்ளைகள் பற்றிய விசாரணைகளை மேற்கொள்ளும் பொலிஸ் மைய நிலையத்தில் பிள்ளைகள் சித்திரவதை பற்றிய விசாரணைப்பதிவுகள் உள்ளன. வீட்டு வேலைகளில் ஈடுபெடும் பிள்ளைகள் பற்றி வேறான பதிவேட்டுப் புள்ளிவிபரங்கள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை. இப்பொலிஸ் நிலையத்தில் வீட்டுவேலை பார்க்கும் பிள்ளைகள் துஷ்பிரயோகம் பற்றிய புகைப்பட அல்பம் ஒன்று உள்ளது. இதில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அதிகமானோர் பெண்பிள்ளைகளே.

சிறுபிள்ளைகளை வேலைக்கமர்த்திய முதலாளிகள் மீதான வழக்குகள் மிகவும் அரிது. தொழில் அமைச்சில் உள்ள பெண்கள் பிள்ளைகள் பிரிவு, கடந்த ஐந்தாண்டு காலங்களில் இத்தகைய ஒரு வழக்கே இடம் பெற்றதாகச் சொல்கிறது.

இது சம்பந்தப்பட்ட வழக்கு விசாரணையை மேற்கொள்வதற்கு தொழில் ஆணையாளரின் அனுமதி பெற வேண்டும். இச் சந்தர்ப்பத்தில் பொலிசாரும் பிள்ளைகள் நலன் பேணும் அதிகாரிகளும் இப் பிள்ளைகள் நடத்தையை விசாரிக்கும் நீதிமன்றத்தில் பாதிக்கப்பட்ட பிள்ளைகளை ஒப்படைப்பதை இலகுவாகச் செய்துவிடுகின்றனர். இவர்களுக்கு எதிராக இயங்கிய பெரியவர்களிடமிருந்து குறைந்தளவு நடஷ்டாடு பெறுவதோடு நிலைமை ‘சமாளிக்கப்படுகிறது’.

இங்கே நாம் முக்கியமாகக் கவனிப்பது என்னவெனில் பாதிக்கப்பட்ட பெண்பிள்ளை, சிறுபிள்ளைகள் நலன் பேணும் நீதிமன்றத்திற்கு விசாரணைக்கு கொண்டுவரப்பட்டதும், அவர் குற்றமிழைத்தவர் போல் அரசால் நிர்வகிக்கப்படும் ஸ்தாபனங்களிலோ அல்லது அரசு சார்பற்ற ஸ்தாபனங்களிலோ தடுத்துவைக்கப்படுகிறார். இப்படித் தடுத்து வைக்கப்படுபவர் ‘விளக்கமறியலில்’ வைக்கப்பட்டவர் (remanded) என்றே அழைக்கப் படுகிறார். மேலும் இப்படி தடுத்து வைக்கப்பட்ட பிள்ளை மீளவும் வீட்டுவேலைக்கு அனுப்பப்படலாம் என்றும் இது பற்றிய ஆய்வுகள் சொல்கின்றன.

சட்டத்தின் முன் சமத்துவமும், குடியுரிமை விஷயங்களும் திருமணத்திலும், குடும்பச்சட்டத்திலும் சமத்துவம்

கிழானி பிள்ளே ஜயவர்தன

இரங்கட்டப்பட்ட பெண்களைக் காப்பாற்றும் நோக்கத்தை முன்வைப்பதாகவுள்ள பெண்களுக்கெதிரான பாரபட்சங்களை அகற்றும் நோக்கத்தையுடைய அமைப்பின் (Convention on the Elimination of Discrimination Against Women _ CEDAW) கொள்கைகள் அனைத்திலிருந்தும் நாம் பெறும் எச்சரிக்கை என்னவெனில் சமூக, கலாசார, மக்கள் மனதிலை ஆகியவற்றில் அடிப்படையான மாற்றும் ஏற்படாமல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் முறையான சமத்துவம் காண்பது என்பது வெறும் பொய்மை என்பதே.

இத்தகைய கடப்பாட்டில் இலங்கை எங்கே நிற்கிறது? இலங்கைப் பெண்களின் அநிகாரங்களை கூட்டுகின்ற முயற்சியில் கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களாக ஏற்பட்டு வந்துள்ள மாற்றங்களில் சில பாராட்டப்பட வேண்டியவையாகும்.

பாலியல் வன்புணர்வு, பாலியல் கொடுமைகள், விவாக விலக்கு செய்யப்பட்ட பெண்கள் மேல் அவர்களது ‘கணவன்மார்’ மேற்கொள்ளும் வன்புணர்வு ஆகியவை சம்பந்தமாக இருந்த 18ஆம் நாற்றாண்டு பீஸல் கோட் சட்டங்கள் 1995இல் திருத்தப்பட்டு, இக்குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டமை, இன்னும் அன்மையில் பெண்களின் நீண்டகாலப் போராட்டத்திற்குப் பின்னர் பிறக்கும் குழந்தை ஒன்றின் பிறப்பு சாட்சிப்பத்திரத்தை பெறுவதற்கு பெற்றோர் விவாகம் செய்தவர்களா இல்லையா என்ற தகவலை தேவையில்லாமல் செய்தமை. இதன்மூலம் ஒரு பிர்ளை முறைகேடாகப் பிறந்ததென்று சமூக நீதியாக ஒதுக்கிவைக்கப் படுவதிலிருந்து விடுதலை செய்யப்பட்டமை. மேலும் ‘பாதுகாப்புச் சட்டம்’ என்ற பேரில் பெண்களின் இரவு நேர வேலைக்குத் தடையாய் இருந்த சட்டம் 1985இல் நீக்கப்பட்டமை, ஆண்களுக்கு மட்டுமே கிடைத்த பாதுகாப்பு நலத்திட்டத்தின் கீழ் பெண் அரசாங்க ஊழியர்களும் உள்ளடக்கப்பட்டமை(விதவைகள் அனாதைகள் ஓய்வுதியக் கொடுப்பனவு சட்டம், 1983) ஆகிய சட்டத்திருத்தங்கள் பாராட்டப்பட வேண்டிய சட்டரீதியான முன்னேற்றக்கரமான விஷயங்களாகும்.

சட்ட சீர்திருத்தங்களின் தாக்கம்

இப்போது எமக்கு முன் இருக்கும் கேள்வி என்னவெனில் இத்தகைய பெறுமதியிக்க சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் ஒரங்கட்டப்பட்ட இலங்கைப் பெண்கள் மேல் ஏதாவது பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளனவா என்பதே. உண்மை இலங்கைப் பெண்கள் சீதனக் கொடுமையால் சாவதில்லை. இதுபற்றி அன்மையில் ஒரேயொரு செய்தி மாத்திரம் இலங்கைப் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளது. தென்னாசியப் பிராந்தியங்களில் நடைபெறுவது போல் இலங்கைப் பெண்கள் உடன்கட்டை ஏறுவதில்லை, பெண் சிக்க கொலை இல்லை. ஆனால் எவ்வாறாயினும் பெண்பாலார் பாரபட்சத் துக்குள் எாகும் நிலை இங்கு உள்ளதென்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

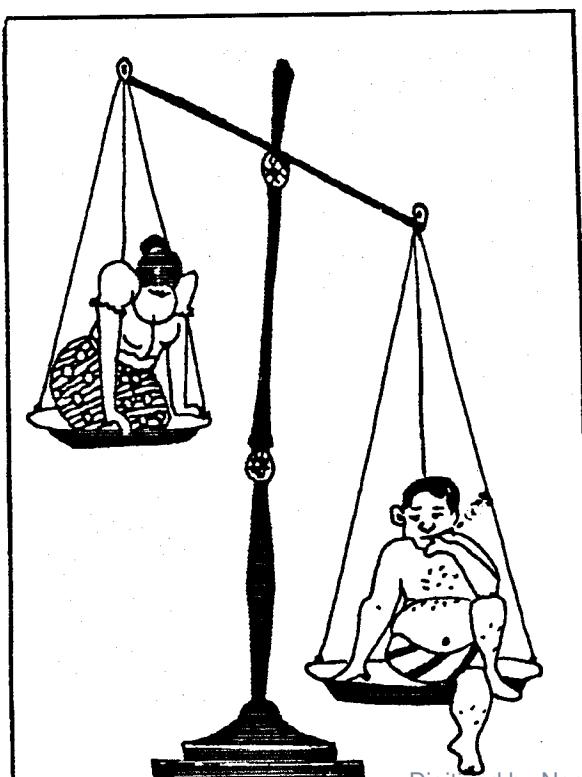
ஆனால் இத்தகைய பாரபட்சமானது மிக நுணுக்கமாக ஆபத்தான முறையில் வெளிப் படையாகவும் உள்ளோடியும் செய்யப்படுகிறது. இவற்றால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைப் பெண்களின் முன் இன்று முன் வைக்கப்பட்டுள்ள முற்போக்குச் சட்டங்கள் யாவும் யெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவனவாய் இல்லை. காரணம் சமூக, அடிக்கட்டுமான அமைப்பின் வழிவரும் இப்பாரபட்சங்களிலிருந்து அவர்கள் விடுதலை பெறுவது சாத்தியமில்லை. நக்கச் சுழலில் அகப்பட்வர்கள் போல் இவர்கள் மீள், மீள இவற்றில் சிக்குண்டு உள்ளனர். இவர்களுக்கு மேலே குறிப்பிட்ட சட்ட சீர்திருத்தங்கள் எந்தப்பயனும் செய்யப்போவதில்லை.

இதற்கு ஒரு உதாரணம் போதுமானது. 1995இல் பாலியல் வன்புணர்வுக் குற்றங்களுக்கு கொண்டுவரப்பட்ட புதிய சட்ட அமுத்தங்கள் நடைமுறையில் பயனற்றவையாகவே உள்ளன. காரணம், பாதிக்கப்பட்ட பெண் தான் உண்மையில் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டவளா என்பதை நிருபிக்க ஒரு சுயேச்சையான சாட்சி ஒருவரைக் கொண்டு வரவேண்டியிருப்பதே. ஆனால் 1996இல் நடந்த வழக்கில், இத்தகைய ‘பாதுகாப்பு விதி’ தேவையில்லை என்றும் சாட்சிகளின் உண்மைத்தன்மையை ஜாரிமார் ஏற்றுக்கொண்டால் போதுமென்றும் கொள்ளப்பட்டது.

இது பற்றி விமர்சித்தவர்கள், இத்தகைய சுயேச்சையான சாட்சியை, பாலியல் வன்புணர்வுக்கு உள்ளான சிறு பெண்பிள்ளை விஷயத்தில் கோருவது மிகக் கொடுமையானது என்றனர். இச்சந்தரப்பங்களில் நீதிபதி தமது வழுமையான மரபிலிருந்து தெரியமாக விடுபட்டு வேறாக இயங்க நேரும்பட்சத்தில் நிலைமை அசெனகரியமாகிறது. ஒரு பிரபல சினிமா நடிகர் தனது விசிறி ஒருத்தியை பாலியல் வன்புணர்வுக்குட்படுத்தியமைக்காக பெண்ணியல்வாத உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி குற்றவாளிக்கு பத்துவருட கடுமீயச் சிறைத்தண்டனை விதித்தமை, சட்டத்திலிருந்து விலகியமையாகவும் பத்து வருடக் கடுமீயச் சிறைத்தண்டனை கூடிப் போய்விட்டதாகவும் கருதப்பட்டது. இத்தனைக்கும் 1995இல் ஏற்பட்ட இது சம்பந்தமான சட்டத்திருத்தம் இத்தகைய குற்றங்களுக்கு குறைந் தது ஏழு வருடக் கடுமீயச் சிறைத்தண்டனையே சிபார்சு செய்கின்றன.

சொல்லும் செயலும்

இலங்கைச் சட்டப் புது தகங்களில் முற்போக்கான சட்டங்கள் இருந்தபோதும் அவை செயல்முறைப்படுத்தல் என்று வரும்போது தமது வலுவை இழந்து கலப்படமாகி தொய்ந்து போகின்றன. சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் எதுவும் சாதாரண கீழ்நிலைப் பெண்களைத் தொடுவதாய் இல்லை. 1978இல் அரசியல் சட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சகலருக்குமான சமத்துவம் வழங்கப்பட்டு பத்து வருடங்கள் ஆகியும் இதுகாலவரை பெண்கள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டப்படுவது பற்றி ஒரு வழக் குத்தானும் மேல் நீதிமன்றத்திற்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. 1995 இல் பாலியல் ரீதியான கொடுமைகளுக்கு எதிராக கடுமையான சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டும் ஒரு வழக் குத்தானும் இவ்விஷயத்தில் தாக்கல் செய்யப்படவில்லை. 1996இல்

சுதந்திர அரசு ஹையியர் தொழிற்சங்க மாநாடு (COPITSU) நடத்திய ஆய்வில், பொதுப் போக் குவரத் து வாகனங்களைப் பாலிக்கும் பெண்களில் 83.3 வீதத்தினர் பாலியல் ரீதியான துன்புறுத்தல்களுக்குள்ளாவது தெரியவந்துள்ளது.

அரசியல் சட்டாதியாக பால்நிலைச் சமத்துவம் பேணப்பட்ட போதும் இது நடைமுறையில் இல்லை. வேலை சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில், இச் சமத்துவத்தை யணபடுத்த முடியாத விதத்தில் வேலைவாய்யு சட்டம் உள்ளது. வேலை சம்பந்தப்பட்ட விஷயமாக பெண்கள் நேர்முகப் பார்த்தைக்குப் போகும் போது அங்கே அவர்கள் பலவாறான கேள்விகளால் திக்குமுக்காட்டப்பட வைக்கப்படுகின்றனர். உதாரணமாக அவர்களை வேலைக்கமர்த்துவதன் மூலம் அவர்கள் குடும்பப் பொறுப்பு, பிள்ளைப்பேறு என்று தேவைக்கு அதிகமான லீவு (விடுப்பு) எடுக்க நேருமா என்பன போன்ற தனிப்பட்ட கேள்விகளால் துளைத் தெடுக்கப் படுகின்றனர். இத்தனைக்கும் பிள்ளைப்பேறு சம்பந்தமான லீவுகள் எடுப்பதற்கான உரிமைகள் அவர்களுக்கு சட்டாதியாக வழங்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிட்டு வேண்டிய ஒன்றாகும். உண்மையில் அதிகமான பெண்கள் இத்தகைய சட்டங்களுக்கெதிராகக் குரல் கொடுக்க முன் வருவதில்லை.

சமூகச் செயற்பாடுகள், சட்டாதியான உத்தரவாதங்களை இவ்விஷயங்களில் பெண் பாலாருக்குக் கொடுக்காது தடுத்து விடுகின்றன. இதை உத்தியோக விஷயங்களில் காணலாம். க.பொ.த. (உயர்தரம்) பார்த்தையில் சித்தி பெற்ற பெண்களில் 23 வீதத்தினர் வேலையற்றிருக்கின்றனர். ஆனால் இதே தராதரத்தைப் பெற்ற ஆண்களில் 9.1 வீதத்தினர் மட்டுமே வேலையில்லாதிருக்கின்றனர்.

இவற்றை உள்வாங்கி இவற்றின் அடிப்படையில், ஜ.நா பெண்களின் நான்காவது உலக மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இலங்கையின் தேசிய அறிக்கையானது, பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பொருளாதார ரீதியான தாராளமயக் கொள்கை எந்த வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை எனக் கூறியிருக்கிறது. சம்பளக் கொடுப்பனவு முறை பெண்களுக்கு சாதகமாக அமையவில்லை என்பதை இதிலிருந்து அறியலாம். என்னதான் சமத்துவம் பற்றிக் கூறிய போதும், சம்பள அமைப்பு முறையானது, உயர்பதவி வகிக்கும் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், குறைவான வேலைகள் செய்யும் ஆண்களை விடக் குறைவான சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டுச் சுரண்டப்படுகின்றனர். இப்படிக் கூறண்டப்படும் பெண்கள் வகை பற்றி பார்ப்பது அவசியம்.

இந்த வகையில் நம் மனதுக்கு உடன்வருவது வீட்டுவேலைக்கு அமர்த்தப்படும் பெண்களே. இது சம்பந்தமாக, ஏற்கனவே கட்டிக்காட்டப்பட்டது

என்னவெனில் வீட்டுவேலைக்கு ஒருவரை அமர்த்தும் போது அதற்குரிய எழுத்து மூலமான ஒய்ந்தம் ஓன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கு சட்டம் இடந்தரவேண்டும் என்பதே. இது இலங்கையில் உள்ள குடும்பங்களுக்கு மிக முக்கியமாகும். தற்போது இவ்வாறு வீட்டுவேலை பார்ப்போருக்குரிய அளவிடப்பட்ட நேரம், ஓய்வு நாட்கள், விடுதலை நாட்கள், வைத் திய வசதிகள், வேலைவாய்ப்புகள் வழங்கும் நன்மைகள் என்று ஏனைய தொழில் பார்ப்போருக்குரிய சலுகைகள் இவர்களுக்கு இல்லை. 1871இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட பழைய வீட்டு வேலைக்காரர் பற்றிய சட்டம், வேலை வழங்கும் முதலாளிமாரை ஏற்கனவே குற்றமிழுத்த வேலைக்காரர்களிடமிருந்து காப்பாற்றுவதாகவே உள்ளது.

அடுத்துவரும் கரண்டப்படும் வகையினராக இருப்பவர் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் ஆடை தொழிற்சாலைகளில் வேலைசெய்யும் பெண்களாவர். இவர்களிடமிருந்து கையொப்பமிட்டு வாங்கப்படும் ஒப்பந்தமானது இலங்கை தொழிற்சட்டத்திற்கும் சர்வதேச தொழில் சட்டத்திற்கும் (ILO) முரணானது. இவ்வொப்பந்தங்களின் படி வேலை செய்வோர், முதலாளிமார் மேலதிக நேர வேலைசெய்யுமாறு கேட்கும்போது செய்யவும், வேலையிலிருந்து விலகச் சொல்லும்போது விலகவும் வேண்டும். எழுத்து மூலம் முதலாளிமாரிடமிருந்து அனுமதி பெறாது எந்தத் தொழிற்சங்கத்திலும் சேரக்கூடாது. அதிகமான பெண்கள் இத்தகைய படுபயங்கரமான நிலையிலேயே வேலை செய்யவேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். தமது அறியாமை காரணமாக தமது நிலையை தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல முடியாதவர்களாகவும் உள்ளனர். இத்தகைய முதலாளிமாரை பால்விலை பாரபட்சத்துக்கு எதிராகவுள்ள சட்டத்தின் முன்னும் நிறுத்த முடியாதிருப்பதற்குக் காரணம் இச்சட்டமானது தனியார் தொழில் நிறுவனங்களுக்கு செல்லுடியாகாது இருப்பதே. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால், பால்விலை பாரபட்சத்துக்கு எதிரான சட்டத்தை எல்லாத் தொழில் ஸ்தாபனங்களுக்கும் உரியதாக்க வேண்டும்.

அடுத்து வரும் வகையினர் பரிதாபகரமான நிலையில், நம்பகமற்ற வேலைவாய்ப்புத் தரும் முகவர்களோடு ஒய்ந்தம் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, வேலை தேடி மத்திய கிழக்குக்குச் செல்லும் பெண்கள். இப்படிச் சென்றவர் பலர் சவப்பெட்டிகளில் திருப்பியனுப்பப் பட்டனர். இவர்களின் மரணம் சிறிது நேரம் உணர்வு அலைகளை ஏற்படுத்தும், அவ்வளவே. இப்படிச் சென்ற பெண் களே நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி வருமானத்தின் உச்ச சம்பாதிப்பாளராய் 1997 ஜூன் மாதம் வரை இருந்தனர். அக்காலங்களில் அவர்களது வருவாய் ரூபா 25.331 மில்லியனாக இருந்தது. தூரகிழக்கிலும், மத்திய கிழக்கிலும் 600,000 அந்நிய நாட்டினர் உள்ளனர் (பட்டிலி நியூஸ் 17.11.97).

இத்தொழிலாளின் துன்பநிலைக்கு குரல் கொடுத்தோரால் தூண்டப்பட்ட அரசாங்கம் 1997இல்

அந்நிய நாட்டு வேலைவாய்ப்பு முகவர்களை ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும் சில சட்டங்களை ஏற்படுத்திற்று. இச்சட்டமானது பிறநாடு செல்லும் தொழிலாளராலும் முகவர்களாலும் ஏற்படுத்தப்படும் ஒய்ந்தம் கட்டுப்பதாக இருக்க வேண்டும் என்பதோடு தொழிலாளர்களைத் திரட்டும் நாடுகளில் உள்ள எல்லா ஸ்தானிகர் நிலையங்களும் (EMBASSIES) அந்நிய முகவர் நிலையங்களை தம்முடன் பதிவு செய்யக் கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் கூறிற்று. இப்புதுச் சட்டத்தால் ஏதாவது மாற்றும் ஏற்படுகிறதான்பதை பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்

இச் சந்தர்ப்பத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர் பல்வித துன்பங்களிடையே தொடர்ந்து போராடுவது இன்னொரு வகையாக உள்ளது. இங்கே சமத்துவம் என்னும் சட்டமானது மிகக் கீழ்நிலையில் தொழிற்படுகிறது. இங்கு நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகளின் படி, இங்கு பலவிதமான பாரபட்சம் நிறைந்த செயற்பாடுகள் இடம்பெறுவது தெரியவந்துள்ளது. இங்கு தொழில் சட்டப்படி பெண் களுக்கு இரவு வேலையில்லை. இவர்கள் தாம் பெறும் சம்பளத்துக்கு எட்டுமணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டும். இதே வேலையை ஆண் கள் ஆறுமணித் தியாலமே செய்கின்றனர். ஓய்வு வயதெல்லை பெண்களுக்கு 50 ஆகவும் ஆண்களுக்கு 55 ஆகவும் உள்ளது. ஆனால் தோட்டங்கள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்ட பின் இன்னும் முன்னாகவே ஓய்வு பெறத் தூண்டப்படுவது கொள்கையாக உள்ளது.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை

இப்பெண்கள் அனுபவிக்கும் துன்பங்கள் பற்றி பெரியளவு அம்பலப்படுத்தப்பட்டாலும் இதற்கான சீர்திருத்தங்கள் இன்னும் ஆரம்ப கட்டத்திலேயே உள்ளது. அடுத்து முக்கியமாக சீர்திருத்தம் தேவைப்படுவது வீட்டில் நடைபெறும் வன்முறையோடு தொடர்புடையது. இங்கு கிராமப் பெண்களைப் போலவே உயர் பதவி வகிக்கும் பெண்களும் சரி ஒரேவிதமான துன்பத்தையே அனுபவிக்கின்றனர். இதற்குப் பரிகாரம் தருவதற்கு பீனல் கோட் சட்டங்களைக் கூடுதல் வேறொன்றும் இல்லை. 1995இல் மிகைப்பட்ட காயங்களை ஏற்படுத்தும் வன்முறைக்கு எதிரான சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டது இவ்விஷயத்தில் ஒரு முன்னேற்றகரமான அம்சமே. ஆயினும் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் தமக்கிழைக்கப்பட்ட தீங்குகளுக்கு நிவாரணம் தேடி சட்டத்தை அனுகாமக்கு காரணம் சமூகத்திலிருந்து அவர்கள் ஒதுக்கப்படுவதே. பொலிஸ் தலைமை அதிகாரி, இத்தகைய சம்பவங்கள் நடந்தால் 25 வீதமே முறைப்பாடு செய்யப்படுகின்றது எனச் சொல்கிறார்.

1993இல் இது பற்றி நடந்த ஆயினில் 60 வீதமான பெண்கள் இத்தகைய வன்முறைக்கு இலக்காகுவது தெரிய வந்துள்ளது. இந்த உயர்வீத வன்முறையை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் 1994இல்

இலங்கை வைத்திய சங்கத்தால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட 107 ஆவது வருடாந்த அமர்வில், இப்படி வன்முறைக்கு இலக்காகும் பெண்கள் தமது கர்ப்பினி காலத்தில் இத்தகைய வன்முறைக்கு ஆளாகியுள்ளனர் என்பது தெரியப்படுத்தப்பட்டது. இப்படி பாதிக்கப்பட்ட அனேகமானோர் வைத்திய சிகிச்சையை நாடிய போதும் கால் வீதத்தினர் மாத்திரமே தமக்கு நடந்த உண்மை நிலையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இதற்கு காரணம் சமூக ரீதியாக ஏற்படும் அவமானம். கூடவே துண்புறுத்தலுக்குள்ளாகும் மனைவி இதை ரகசியமாக வைத்திருப்பது நமது மரபாகிலிட்டதே. இதற்கான சட்டம் நீண்ட தூரத்திலேயே உள்ளது.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் பாலியல் வன்புணர்வுக்கு எதிராக தாக்கல் செய்யும் வழக்குகளுக்கு நேரடிச் சாட்சி நிருபணம் வழக்காளியிடம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதை அகற்ற வேண்டும் என்று சட்ட வல்லுனர்கள் கூறியுள்ளனர். (மனித உரிமைகள் றிவியூ 1997)

இதேபோல் கர்ப்பக்கலைப்புக்கு எதிராகவும் சட்டங்கள் உள்ளன. பாலியல் வன்புணர்வு, முறைகேடான உறவு ஆகியவற்றின் மூலம் கருத்தரித்தலைக் கலைப்பதற்கு 1995இல் சட்டங்கள் சிபார்சு செய்யப்பட்ட போதும் கத்தோலிக்க, முஸ்லீம் சமூகத்தினரின் எதிர்ப்பால் இது சாத்தியமில்லாது போயிற்று. மேலும் பாலியல் வன்புணர்வு, முறைகேடான உறவுகளுக்கு எதிரான கடும் சட்டங்களுக்கு ஆதரவு தரவந்த சட்டவல்லுனர்கள், இதே சட்டத்தின் மூலம் இச் செயல்களால் ஏற்படும் கர்ப்பத் தரித்தலை கலைப்பதற்கு உடன்படவில்லை. ஆகவே இவை சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்கள் மிக அவசியமாய் உள்ளன.

இவ் வாரே இன்று உடலை விற்று தொழில்பார்க்கும் பெண்களின் நிலைபற்றியும் சட்டம் தேவையாய்த் தீர்த்தாது. விபச்சாரம் மூலமும் ஒழுக்கக் கேடான நடத்தை மூலமும் பணம் சம்பாதித்தல் சட்ட விரோதமானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. 19ஆம் நாற்றாண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட விபச்சார விடுதிகள் சம்பந்தமான சட்டம் பெண்களைக் குற்றவாளிகளாகக் காண்கிறதே ஒழிய, பாலியல் ரீதியாகச் சுரண்டப்படுவோராகக் காணவில்லை.

தனிப்பட்ட விபசாரங்கள் சட்டத்தால் கவனிக்கப்படவில்லை. அது வீதிகளில் நடைபெறும் விபச்சாரங்களுக்குரியவர்களுக்கு எதிராகவே, ஒழுங்கற்றவர்கள், பொதுமக்களுக்கு தொந்தரவைத் தருபவர்கள் என்ற ரீதியில் நடவடிக்கை எடுப்பதாய் உள்ளது. இத்தகைய பொதுவான விபச்சாரிகளுக்கு 14 நாள் கடுமீய அல்லது கடுமீயம் அற்ற சிறைத்தண்டனை அல்லது தண்டம் விதிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய விபசாரத்தை செய்யத்துண்டுபவருக்கு ஆறுமாதச் சிறைத்தண்டனை அல்லது தண்டம் விதிக்கப்படுகிறது. மேலும் பிடியாணையின்றி இவர்கள் கைது செய்யப்படலாம். இச்சட்டங்களில் உள்ள பிழை என்னவெனில் இவை மிகவும் ஆண் வழிச்சார்

புடையவை. அதாவது பெண் என் பவனே குற்றவாளியாகக் காண்கிறது. அவள் ஆண்களால் பாலியல் ரீதியாகச் சுரண் டப் படுபவளாகக் காணப்பதில்லை. இதனால் விபச்சாரத்தை தூண்டும் தரகர்கள் தொழிலாக நடத்துவோர் எல்லோரும் எந்த விதக்குற்றமும் இன்றி தப்பிவிடுகின்றனர்.

மேலும் இது சம்பந்தமாக நீதிமன்றங்களில் சொல்லப்படுவது என்னவெனில், இன்றைய நவீன பாலியல் ரீதியான தொழில் நிலையங்களை, பழைய விபச்சார விடுதி சட்டங்களுக்குள் வைத்துப்பார்க்க முடியாது என்பதே. ஆகவே இச்சட்டங்கள் திருத்தப்பட வேண்டும். இச்சந்தரப்பத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்லவேண்டும். இக்குற்றங்களுக்காக தண்டம் கட்ட முடியாத பெண் கள் சிறையில் வாட வேண்டியேற்படுகிறது. சில வேளை தண்டம் ரூபா 10,000/- வரை விதிக் கப்படுவதுண்டு. அது இலங்கையிலுள்ள தனிப்பட்ட விபச்சாரிகளால் நினைத்துப் பார்க்க முடியாத தொகையாகும்.

இத்தோடு சில பெண்கள் உத்தியோக ரீதியான பத்திரம் வழங்கிக் கோரப்படுவதோடு, பொலிஸ் நிலையத்திலும் பதிவு செய்யப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இவை வஞ்சம் கொடுத்தாலொழிய அவர்களால் பெறுமுடியாது. கூடவே நீதிமன்ற அலுவலர்களும் இத்தகைய கையுட்டுக்களை எதிர்பார்க்கின்றனர். இதனால் இவற்றைக் கட்ட முடியாத பெண்கள் சிறைச் சாலையை நிறைக்கின்றனர். உலகில், சிறைத் தண்டனை பெற்றவர் களை விட, விளக்கமறியவில் உள்ளவர்களைக் கூடுதலாகக் கொண்ட நாடு இலங்கை மட்டுமே என்பது அறியவந்துள்ளது. மேலும் விளக்கமறியவில் வைக் கப்பட்டுள்ளவர்களில் 25 வீதமானோரே சிறைத்தண்டனை பெறும் குற்றவாளிகளாகின்றனர் என்பதைப் புள்ளிவிபரங்கள் தருகின்றன.

பிணையில் விடுதலை பெறுவது சம்பந்தமாக அண்மையில் மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பிணையில் விடுதலை பெறுவதை ஒரு விதியாக கொள்ளவேண்டுமே ஒழிய ஒரு புறநடையாகக் கொள்ளக் கூடாது. இத்தகைய தீர்வுகள் பொலிசாரின் கையில் அதிகாரத்தை விட்டுள்ளதால், அவர்கள் வஞ்சம், ஊழல் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்படுவர்களாய் இருப்பதால் இது எவ்வளவு தூரம் செம்மையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டும் என்பதைப் பொறுத்திருந்து பார்க்க வேண்டும். அவ்வாறாக இருந்தால் அது மீண்டும் மாற்றப்பட வேண்டும்.

தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தண்டப் பணத்தை கட்ட முடியாமல் போவதே வேறு குற்றச் சாட்டுகளுக்கு இலக்கான பெண் களது பிரச்சனையுமாகும். போதைவஸ்து சம்பந்தமான குற்றச்சாட்டுகளோடு தொடர்புடையோர் கணிசமான தொகையினராவர். 1994ல் எடுக்கப்பட்ட தரவுகளின் படி 79.5 வீதத்தினர் தண்டப்பணம் கட்ட முடியாமையால் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதில் உள்ள குறைபாடுகள்

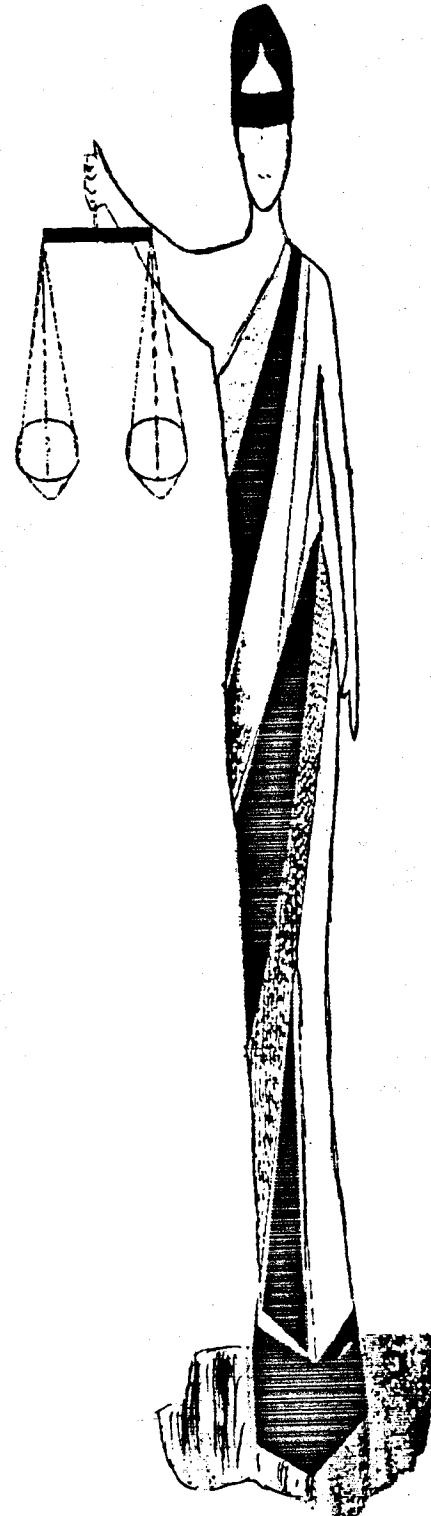
பற்றிய அறிக்கையொன்றைச் சமர்ப்பிக்க வேண்டப்பட்ட அமைச்சரவைக் குழுவினர், இத்தகைய குற்றச்செயல் புரிந்தவர்களுக்கு சிறைத்தண்டனையும் தண்டம் செலுத்தும் தண்டனையும் வழங்குவதற்குப் பதில் அவர்களை நலன் பேணும் சமூக சேவை ஸ்தாபனங்களின் கவனியில் விடுவது சிறந்ததெனச் சொல்லியுள்ளனர். இதன்மூலம் சிறைச்சாலைகளை நிரம்பி வழியாச் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். தற்போது பெரிய ஆயத்துமிக்க 400 வீதம் தொகையினர் சிறையில் இவ்வாறு அடைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அமைச்சரவை குழுவினர் சமர்ப்பித்த மேலும் சில சிபார்சுகள் பின்வருமாறு: எந்த ஒருவருக்கும் மூன்று மாதத்திற்கு குறைவாக சிறைத்தண்டனை வழங்கக் கூடாது. தண்டம் கட்டத் தவறியவருக்கு தண்டனை வழங்கக் கூடாது. சிறைத்தண்டனை ஒருவருக்கு வழங்கும்போது ஏன் அவருக்கு வேறு தண்டனை பொருத்தமற்றது என்பது பற்றி தெளிவுபடுத்த வேண்டும். இவை 1994ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுத்த புள்ளி விபரத்தில் காணலாம். அதில் 82.1 வீதத்தினர் ஒரு வருடமும் அதற்கு குறைவான காலத்தையும் சிறைத்தண்டனையாகப் பெற்ற குற்றவாளிகளாவர்.

பால்நிலை வேறுபாடின் நிலை ஆண்-பெண் இருபாலாரான கைதிகளுக்கும் சிறைவாழ்க்கை மேர்சமானதாக இருந்தபோதும் பெண்கைதிகள் பாரிய துன்பங்களுக்கு முகங்கொடுக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். சட்டப்படி பெண் கைதிகள் ஆண்களோடு கலக்காது வேறாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்ட போதும் அடிப்படை உணவு, தண்ணீர், மலசலகூட வசதிகள் இருபாலாருக்கும் வெவ்வேறாக வைக்கமுடியாத நிலையில், இது சம்பந்தமாக போட்டா போட்டியே நிலவுகிறது. பெண் கைதிகள் தமிழினர்களை ‘நரகக் கிடங்கு’களில் வைத்தே பேண வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். வயோதிபரும் இளைஞரும், விபச் சாரிகளும், விகுகாலிகளும், பயங்கரவாதிகளும் ஒன்றாகவே விடப்படுவதால் நாம் எதிர்பார்க்கும் அசம்பாலிதங்கள் நிகழ்கின்றன (ST 7/12/97).

பெண் கைதிகள் மேல் வன் முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. 1996 ஏப்ரல் 12ஆம் திங்கி தடுப்புக்காவலில் இருந்த ஏழு பெண்கைதிகள் போதைவஸ் து பாவிக் கும் கைதிகளால் தாக்கப்பட்டுள்ளனர் (VR 22/04/1996).

சிறைச்சாலைச் சீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக சமர்ப்பித்த அறிக்கை பின்வருமாறு பெண்கைதிகளின் நிலைபற்றிச் சொல்கிறது: இவ்வறிக்கையின் படி, குற்றவாளிகளாகத் தண்டனை பெற்ற பெண்கள் தொகை மாறாது ஒரே நிலையில் இருந்தது. 1978 இல் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பப்பட்ட 4117 பெண்களில் 3706 பேர் விளக்கமறியவில் வைக்கப்பட்டவர்களாவர். 1972இல் சிறைச்சாலைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட 1610 பெண்களுள் 479 பேர் மட்டுமே குற்றவாளிகளாகத் தண்டிக்கப்பட்டோர்.

அனைகமான பெண் கைதிகள், மிகுந்த முச்சுத் திணறும் குழலுடைய கொழும் பு அல் லது கண் டி சிறைச்சாலைகளிலேயே அடைக்கப்பட்டதாக மேற்படி அறிக்கை கூறுகிறது. பெண்களுக்கென தனியான சிறைச்சாலை வேண்டும் என்பதை நாம் அழுத்த விரும்புகிறோம். இது 16 வருடங்களுக்கு முன்னர் 1981இல் இருந்த நிலையாகும். இது சம்பந்தமாக நமது கொள்கைத்திட்டம் வகிப்போரால் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

திருமணத்தில் சமத்தன்மை

குடும்பம் சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களைப் பார்க்கும் போது இன்னும் விவாக விலக்கல் சம்பந்தமாகப் பிரச்சனைகள் இருக்கவே செய்கின்றன. ஏற்கனவே இச்சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டு இன்றைய தேவைகளுக்கேற்ப இயங்க வேண்டும் என்பது முன்வைக்கப்பட்டாயிற்று. நடைமுறையில் இருந்த திருமணப்பதிவு சட்டத்தைத் திருத்தி சீர்திருத்த முடியாது 7 வருடங்களுக்கு மேலாக பிளவுபட்டுப் போன விவாகத்திலிருந்து பிரிந்து போவதற்கான வாய்யுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று 1996இல் ஆலோசனைகள் கூறப்பட்ட போதும் பல பகுதியினரிடமிருந்து எழுந்த எதிர்ப்பினால் கைவிடப்பட்டது.

மேலே கூறப்பட்ட விவாக விலக்கலுக்கான திருத்தங்கள் நல்ல முறையில் வரையப்படவில்லை என்றும் இத்திருத்தங்கள் விவாக விலக்கால் பாதிக்கப்படும் பிள்ளைகள் பற்றிக் கவனம் எடுக்கவில்லை என்றும் கூறப்பட்டது. ஆகவே இவற்றையும் உள்ளடக்கிய திருந்திய சட்டங்கள் இடம்பெறவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. ஆனால் அது செயலாக்கம் பெறவில்லை. பால்நிலைப்பட்ட சட்டங்களில் சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படும் போது இவையும் கணக்கிலெடுக்கப்பட்டு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

பிரஜாவுரிமையும், தேசியமும்

இச்சந்தரப்பத்தில் பிரஜாவுரிமை, தேசியம் போன்றவற்றோடு தொடர்புடைய சட்டங்களையும் பார்ப்பது அவசியம். இவை பெரிய அப்பட்டமான பாரப்சமுடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. அதனால் இவை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பரவலான குரல் கொடுக்கப்படுகின்றது. குடிவரவு - குடியகல்வுக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியின் குறிப் பின் படி, வெளிநாட்டொருவரை மணங்கு செய்து கொள்ளுவோர் பிரச்சனை பற்றித் தீர்மானிக்கும் அதிகாரம் இவருக்குண்டு. வெளிநாட்டொருவரை மணங்கு செய்து கொண்ட பெண்ணினது கணவர் சம்பந்தமாக சிறிதளவு

சந்தேகம் ஏற்பட்டாலும் அவரது வசிப்புரிமை அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டுவிடும் என்பது உண்மை.

இதிலிருந்து ஒருவரின் பிரத்தியேக உரிமைகள், சமத்துவ உரிமைகள் ஆகியவை புறக்கணிக்கப் படுகின்றன என்பது விவாதிக்கப்பட்டன. இன்னும் பிறநாட்டவரை விவாகம் செய்து கொண்ட இலங்கைப் பெண்களுக்கு தம் பிரஜாவுரிமையைப் பிள்ளைகளுக்கு இயல்பாகவே கையளிக்கும் உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. பிள்ளைகள் இங்கே பிறந்து பெரியவர்கள் ஆனபோதும் இது பலனியியதில்லை. இதற்குரிய காரணம் இலங்கை பிரஜாவுரிமைச் சட்டப்படி, ஒருவரது பிரஜாவுரிமையானது தந்தை வழி வருவதேயன்றி தாய்வழி வருவதில்லை என்பதனாலேயே. இதிலிருந்து என்ன தெரிய வருவதெனில், அரசியல் சட்டப்படி ஒரு பிரஜை சமத்துவத்துடன் வாழ அனுமதிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுவது இப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தால் மீறப்படுகிறது என்பதே. அத்தோடு பெண்களுக்கெதிரான பாரப்சங்களை அகற்றும் அமைப்பு அழுத்தம் ஆண்களுக்குள்ளது போல் பெண்களுக்கும் தமது பிள்ளைகளில் சமமான உரிமை உண்டென்பதைக் கூறும் இடுவது சரத்தும் இதனால் மீறப்படுகிறது.

1995இல் சுதந்திர சட்டவல்லுனர் சீர்திருத்தச் சபை ஒன்று, மேற்படி பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்திற்கான திருத்தங்களை முன்வைத்து அதன்படி பெண்களும் தமது பிரஜாவுரிமையை பிள்ளைகளுக்கு வழங்க உத்தரவாதம் உடையவர்களாகக் கேள்வும் என்று கூறிய ஆலோசனைகள் துரைத்தன சிவப்பு நாடா நீரிரவாகத் தால் இன்று வரை நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. அதே வேளை இப்பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்திற்கு எதிராக நீதிமன்றத்தில் வழக்காடுவதற்கு முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், அரசியல் யாப்பு இது சம்பந்தமான நீதிமன்றத் திற்கு எந்த அதிகாரத் தையும் வழங்கவில்லை. தற்போது சொல்லப்படும் அரசியல் யாப்பு சீர்திருத்தமானது இந்த நிலையில் எந்தவித மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. இதுபற்றிய சீர்திருத்தங்கள் தேவையா என்பதை தீர்மானிக்க பாராஞமன்றக் குழுவிடம் இவை கையளிக்கப்பட வேண்டும்.

பெண்களுக்கு எதிராக இருந்து வரும் பாரப்சமான பாரம்பரிய சட்டங்கள் மாற்றப்பட்டு நாட்டின் பொதுவான சட்டங்களோடு சம்ப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது இன்று பால்நிலை சம்பந்தப்பட்ட உரிமைகள் பற்றிய விவாதமாக இலங்கையில் இருந்து வருகிறது. இவற்றுள் முக்கியமானது பாரப்சமான முஸ்லிம்களின் சட்டமாகும். ஆனால் இச்சட்டங்கள் தொடர்ந்து இருந்து வருவதற்குக் காரணம் இச்சட்டங்கள் திருத்தப்பட எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளை தமது மத அடையாளத்திற்கு எதிரான போக்காக சில செல்வாக்குள் முஸ்லிம்கள் குற்றங்கு சாட்டுவதே.

தேசவழிமை - ஒரு பெண் வழித்தலைமைத்துவ சட்ட முறைமை

கலாநிதி செல்வி திருச்சந்திரன்

யாழிப்பாணத்தில் வாழும் தமிழர்களின் பாரம்பரிய சட்டங்களே தேசவழிமை எனப்படும். 'நாட்டு வழிமைகள்' என்பதே அதன் மேற்படையான கருத்தாகும். முதிசிச், சொத்துரிமை, சீதனம், தத்தெடுத்தல், கொத்தடிமைச்சட்டங்கள், விவாக விலக்கல் ஆகியவை சம்பந்தமாக யாழிப்பாணத்து மக்கள் கடைப்பிடித்த வழிமை ரீதியான சட்டங்களின் கோவைப்படுத்தலே இவையாகும். இவை 1906இல் ஒல்லாந்த ஆளுனர்களால் கோவைப்படுத்தப்பட்டு, உள்ளுர் அதிகாரிகளின் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்டு, பின்னர் பிரித்தானியரால் பொறுப்பீற்றப்பட்டு இன்றுவரை நடைமுறையில் உள்ளவையாகும். இது பொதுவாக 'தேசவழிமையானது பெண்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதோடு யாழிப்பாணத்துப் பெண்களின் அந்தஸ்தை பேணுவதாய் உள்ளதெனச் சொல்லப்படுகிறது (தமிழ்யா எஸ்.ஜே, 1973) (பேரின்பநாயகம் 1982). தேசவழிமையின் சில பகுதிகள் பெண்களுக்கு சார்பாகவுள்ள பெண்வழித் தலைமைத்துவ முறையினைக் காட்டுவனவாய் உள்ளன.

அதே வேளை ஆண்வழித் தலைமைத்துவத்தோடு சடாட்டமுள்ள கலப்பும் இதில் காணப்படுகின்றன. ஆண்கள் பெண்களுக்குமான கலியாண வயது, முதிர் ச்சியை தேசவழிமை அடுத்துவதாய் உள்ளது. இதிலிருந்து பால்ய கலியாணம் ஆதிக்கப்படவில்லை என்பது தெரிகிறது. மனுத்தும் சாஸ்திரப்படி பெண்பிள்ளைகள் பக்குவம் அடைவதற்கு முன் னரே விவாகம் செய்து வைக்கப்படாவிடில் அவர்களுடைய பெற்றோர் மிகுந்த கொடிய பாவத் துக்குரிய குற்றவாளிகளாகக் கருதப்படுகின்றனர். தேசவழிமைச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது, முற்காலத்தில் திருமணம் சம்பந்தமான விவான சடங்குகள், வைவங்கள் இருக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. இதன்படி பெரியோர் சிலர் முன்னிலையில் பிள்ளையார் யூசையோடு தாலிகட்டுவதே முக்கியமான நிகழ்ச்சியாகும். இன்று நடைபெறும் ஹோமம் வளர்த்து சமஸ்கிருதச் சூலோகங்களோடு விவாகச் செய்யப்படும் விவாக நிகழ்ச்சிகள் அண்மைக்கால சேர்க்கைகளாகும். இன்று ஹோமம் வளர்த்து, கன்னிகாதானம் என்பதோடு ஏனைய ஆறு தாளங்கள் கொடுத்தல், சமஸ்கிருத மந்திர சூலோகங்கள் எல்லாம் எனிமையாக நடைபெற்று தமிழர்களின் விவாகச் சடங்குகளில் ஆரியச் சடங்குகள்

புகுத்தப்பட்டதைக் காட்டும் (எச்.டபிஸ்யூ.தம்பையா). உயர்சாதி வெள்ளாளர்களின் விவாகங்களின் போது நடைபெறும் அநேகமான இச்சடங்குகள் எல்லாம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து பின்வந்த தமிழ் வந்தேறு குடிகளால் கொண்டுவரப்பட்டவையாகும். எவ்வாறா யினும் தர்மசாத்திரங்களாலும், பிராமணராலும் உத்தர வாதப்படுத்தப்பட்ட பிராமணச் சடங்குகள் கீழ் நிலைப்படுத்தப்பட்ட பெண்களுக்கு ஒர் கொள்கையை வகுப்பதில் வெற்றிபெறவில்லை. சமஸ்கிருதம் என்னும் அந்நிய மொழியில் இருக்கும் மந்திரங்கள் மனமகளாலோ மனமகனாலோ அங்கு கூடியிருந்தவர்களாலோ புரிந்து கொள்ள முடியாதிருந்தது. அது பெரும் படாடோபத் தின் குறியீடாக இருந்ததேயொழிய, கருத்தைத் தருவதாய் இருக்க வில்லை.

இது உயர்சாதியினரின் சமூக நடத்தையின் குறியீடாக இருந்ததேயொழிய அதன் கருத்தியல் முழுமையாக உள்வாங்கப்பட்டதாய் இருக்கவில்லை. இந்தச் சமூக பெறுமதி ரீதியில் மாதிரி பாத்திரங்களையும் அது உருவாக்கவில்லை. இதற்கு உதாரணமாக இந்துக்களின் விவாகத்தில் வரும் அம்மி மிதித்தல் சடங்கை எடுக்கலாம். இது பத்தினியாக இருந்த பெண், தனது கணவனுக்கு விகவாச மற்றிருந்த தால் கல்லாக் கப்பட்ட கதையை ஞாபகப்படுத்தும். இது ஒரு புராணக் கதையாகும். ஆனால் இச்சம்பவத்தை யாழிப்பாணம் சமஸ்கிருத மயமாகக் கப்படுவதற்குரிய ஒர் உதாரணமாக பொதுமைப்படுத்த முடியாது. யாழிப்பாண மக்களுக்கு பிராமணிய வாழ்க்கை முறை விரும்பக் கூடிய ஒன்றாக அமையவில்லை. பெண்களைப் பொறுத்தவரை பிராமணிய வாழ்க்கை முறைக்கு ஒரு இலட்சிய ரீதியான சர்ப்பு இருக்கவில்லை. நீண்ட பெரியளவிலான சம்பிரதாயங்களும் சடங்குகளும் சபையோர் முன் நடித்துக் காட்டப்படும். நாடகக் காட்சிகளாக வாழ்க்கையோடு ஒட்டாத ஒன்றாகவே இருந்தது.

எச்.டபிஸ்யூ.தம்பையா கறுவது போல் தமிழின் வழுமையான திருமணம் என்பது எந்த சமயச்சடங்குகளுமற்ற எனிமையான நிகழ்வாகும். பழந் தமிழ் மக்களின் திருமண வைவபம் பலவிதமானதாக இருந்தபோதும் தாலிகட்டுதல் என்பதும் கூறைச்சேலை மனமகளால் மனமகளுக்கு வழங்குதல் என்பதுமே முக்கியமானவையாகும். தேசவழிமைச்

சட்டங்களும் இவற்றையே முக்கியமானவையாக அங்கீகரிக்கின்றன. தம்பையா மேலும் கூறுவதாவது, சில தருணங்களில் விவாகத்திற்குரிய கடவுளான விநாயகரின் அருளை சிறு சடங்குகள் மூலம் பெரியோர் எழுப்புவதுண்டு. சிறுசாணத்திரளில் அறுகம்புல்லைக் குத்தி விநாயகவின் அருளை வேண்டுவதே இந்தச் சடங்காகும் (தம்பையா 107). ஒருகாலத்தில் திருமணத்தின் போது வெள்ளாளர் மத்தியில் இடம்பெற்ற ஒரே சடங்கு இது மட்டுமாகவே இருந்தது (பார்க்கவும்: கலியாண சடங்குகள் சம்பந்தமான கொழிடன் அறிக்கை). இத்தகைய எளிமையான சடங்குகள் யாவும் இந்தியாவின் தென்மேற்குக் கரையோரப்பகுதியான மலபாரில் இடம் பெறும் சடங்குகளை உரவோடு தொடர்புடையதாக இருப்பதாலும், ‘சம்பந்தம்’ என்றும் சொல் இன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் கலியாண உறவோடு சம்பந்தப்படுவதாய் இருப்பதாலும், யாழ்ப்பாணத்து மக்களுக்கும் இந்தியாவின் மலபார் பிரதேசத்தவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு எனத் தம்பையா கூறுகிறார். பெரியளவிலான பிராமணியச் சடங்குகள் இந்தியாவிலிருந்து பின்வந்து குடியேறிய வர்களால் இங்கு புகுத்தப்பட்டவையாகும்.

தேசவழிமைச் சட்டத்தில் ஒரே நேரத்தில் இடம் பெற்றிருக்கும் பெண்வழித் தலைமைத்துவ சடங்குகளுக்கும் ஆண்வழித் தலைமைத்துவச் சடங்குகளுக்குமிருந்து காரணம் சில தர்மசாஸ்திரத்தின் வழிவந்த சடங்குகள் தேசவழிமைச் சடங்குகள் யாவும் கோவைப்படுத்தப்படுவதற்கு முன் நுழைக்கப்பட்ட தனால் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். மேலும் இதில் ரோமன் டச்சு சட்டத்தின் தாக்கமும் இருப்பதற்குக் காரணம் கோவையெடுத்தப்படும்போது இதுவும் சேர்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறே இன்று ஆங்கிலச் சட்டத்தின் செல்வாக்கும் காணப்படுகிறது (எச்.டபிஸ்யூ.தம்பையா). இவற்றின் ஊடுருவல்கள் பெண்களைப் பொறுத்தளவில் பாதகமான விளைவையே ஏற்படுத்தியின்ன. தேசவழிமை எவ்வாறு பெண்களை பாதிக்கிறது என்பது பற்றிய அவதானிப்பு அவசியம். அதன்மூலம் அதன் முற்போக்கு அம்சங்களையும் அதற்குள் பின்னர் புகுந்துள்ள ஆண்வழித் தலைமைத்துவ முறையின் வழிமைகளையும் காணலாம்.

சொத்துக்கள் பற்றிய தொடர்பு

தேசவழிமையானது சொத்து சம்பந்தப் பட்டவற்றை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிறது. அவை முதுசம், சீதனம், தேடிய தேட்டம் என்பனவாகும் இதில் முதிசம் என்பது பெற்றோரிடமிருந்து ஆண்கள் பெற்றுக்கொள்ளும் சொத்து. சீதனம் பெண்களுக்குரிய சொத்து. இது பெண்கள் கலியாணம் செய்து கொள்ளும்போது பெற்றோர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் சொத்து. தேடிய தேட்டம் என்பது கணவனும் மனைவியும் தமது வாழ்நாளில் சம்பாதித்தலையாகும். இம்மூன்று வகையான சொத்துக்களும் வெவ்வேறான வையாகவே பார்க்கப்படுகின்றன. சட்டாதியாக சீதனம் மனைவிக்கே உரியது. முதுசம் கணவனுக்கு உரியதாகும். தேடிய தேட்டம் சட்டாதியாக கணவன் மனைவி ஆகிய இருவருக்கும் உரியதாய் உள்ளது.

சொத்துக்கள் ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்குமிடையே பின்வருமாறு பிரிக்கப் படுகிறது. பெண்பிள்ளைகள் தாயின் சீதனத்தையும் ஆண்பிள்ளைகள் தந்தையின் முதுசத்தையும் பெறுகின்றனர். தேடியதேட்டம், ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் பெண்பிள்ளைகளுக்குமிடையே சரிசமாகப் பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. பெண்கள் தமது பங்கை விவாகம் செய்யும்போது சீதனமாகவும் ஆண்பிள்ளைகள் தமது பங்கை பெற்றோர் இறந்த பின்னரும் பெறுகின்றனர். அசையும் சொத்து அசையா சொத்து ஆகிய இரண்டிற்கும் பெண்கள் உரிமையுடையவர்கள் எச்.கே.தம்பையா (1973). அவர்கள் இது பற்றி கூறுமிடத்து, பெண்களின் சொத்துரிமை பற்றி பழைய இந்திய தர்மசாஸ்திரங்களை விட தேசவழிமை மிகுந்த வலுவான கருத்தை வைத்திருக்கிறது என்கிறார்.

பெண் ஞாடைய சீதனமானது அவள் பிள்ளைகள் இன்றி இறக்கும் பட்சத்தில் அவருடைய கணவனைச் சென் றடையாது. அவருடைய சகோதரிமாருக்கோ அவர்களுடைய பெண்பிள்ளைகளுக்கோ பேரப்பெண்பிள்ளைகளுக்கோ செல்கிறது. மனைவியின் சீதனம் கணவனுடைய கடனாத்தீப்பதற்கு பாவிக்கமுடியாது. அவருடைய சொத்தில் இருந்து பெற்றிடும் வாடகையும் லாப வருமானங்களும் கணவனுடைய கடனுக்குப் பாத்திரமாகா. மனைவி இறக்கும் பட்சத்தில் மனைவியினுடைய தகப்பனாரே அவளின் சொத்துக்களுக்குரியவராகிறார். கணவன் பிள்ளைகளை விட்டு இறக்கும் பட்சத்தில் மனைவி தனது சீதன் ம் உட்பட்ட ஏனைய எல் லாச் சொத்துக்களையும் தனது அதிகாரத்துக்குரிய தாக்குகிறாள். கணவன் மனைவியின் சொத்தை மேற்பார்வை செய்யலாமே ஒழிய தனதாக்கிக் கொள்ள முடியாது. ஆகவே கணவனதும் மனைவியினதும் சொத்துக்கள் வெவ் வேறானவை என்பது புலனாகும்.

விவாக விலக்கனும் மீள் விவாகமும்

விவாக விலக்கல் சம்பந்தமாக தேசவழிமை எந்தவிதச் சடங்குகளையும் பற்றிப் பேசாத போதும், கணவனோ மனைவியோ பிரிந்து இருக்கும் நிலையில் மீள்மணம் பற்றிச் சிந்திப்பார்களானால் அவர்களது சொத்துப் பிரிவினை சம்பந்தமாக தேசவழிமை குறிப்பிடுகிறது (தேசவழிமை விதி: பகுதி iv பிரிவு 1ம் பிரிவு 10). பலதார அங்கீகாரம், கணவன் மீள் மணம் செய்து கொள்வதற்கு தடையாய் இல்லை. தேசவழிமைச் சட்டங்கள் ஒல் லாந் தரால் கோவைப்படுத்தப்படுங் காலத்தில் சில கிறிஸ்தவ, விக் ரோறியா காலத்துக்குக் கருத்துக்கள் உள் நுழைந்துள்ளன. இதனால் ஒரு பெண்ணானவள் ஆணால் விவாகரத்துச் செய்யப்படும்போது அவள் மீள்மணம் செய்து கொள்வது பற்றி தேசவழிமையில் எதுவும் பேசப்படாததற்குரிய காரணம் இதனால் விளக்கப்படுகிறது.

அனால் அவள் இவ்வாறு மீள் மணம் செய்துகொள்ள நூர்மீள் போது தனது வம்சாவழிச் சொத்துக்குரிமை பாராட்ட முடியாதவளாக இருப்பதோடு கணவனின் தேடிய தேட்டத்திலும்

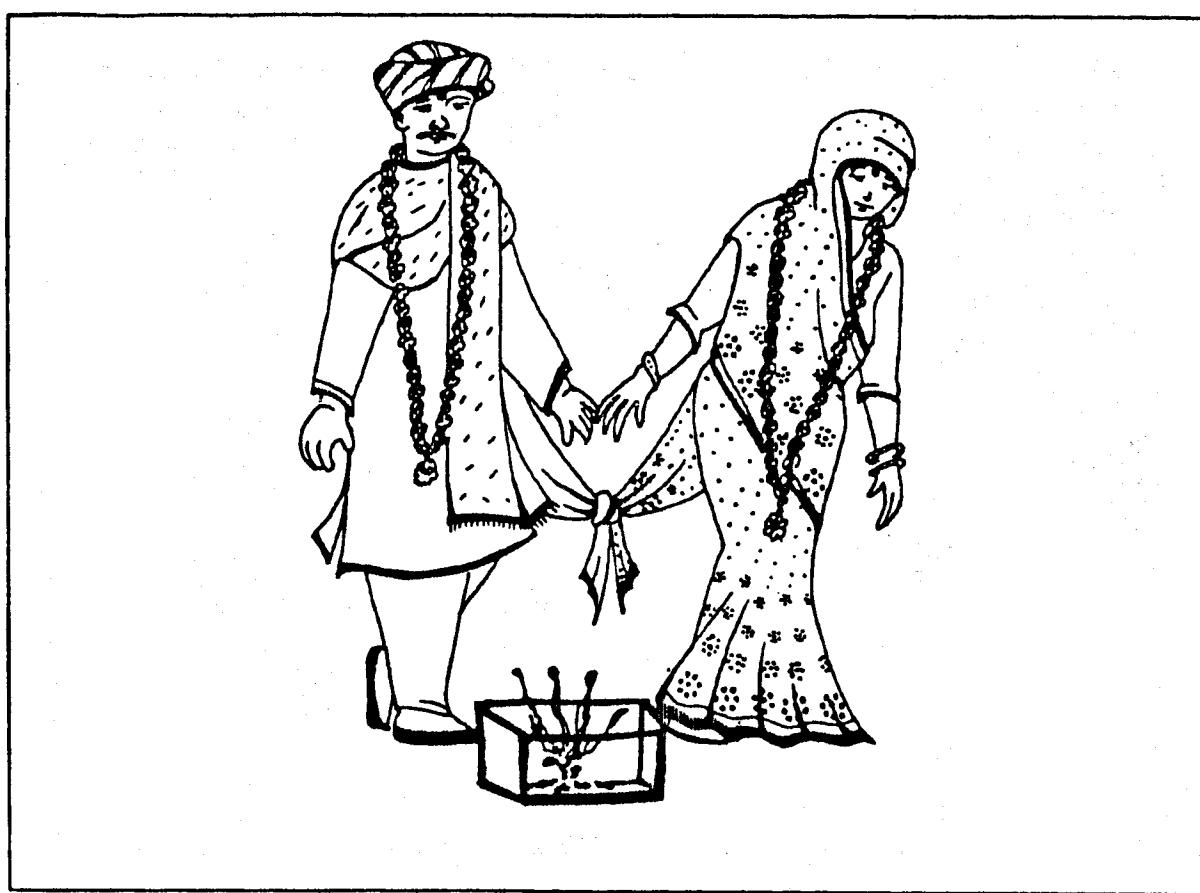
பிள்ளைகளுக்கென அரைவாசிப் பங்கை கொடுக்க வேண்டியவளாய் உள்ளாள் (தேச: விதி பகுதி 1 பிரிவு 9, 10).

யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் வழமையாக இருந்து வந்த சட்டவிதிகளை ஒருவர் ஆராயுமிடத்து, விவாக விலக்கல் செய்து கொண்ட ஒரு பெண் மீள்மணம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு தடையும் இருக்கவில்லை என்பது தெரிகிறது. கூடவே விதவைகள் மீள்மணம் செய்து கொள்வதையும் தேசவழமை தடைசெய்ய வில்லை. இவை யாவும் விவாக விலக்கலையும் விதவைகள் மீள்மணம் செய்து கொள்வதையும் அனுமதிக்காத தர்மசாஸ்திர விதிமுறைகளுக்கு எதிரானதாகும். எவ்வாறாயினும் விவாக விலக்கலும் மீள்மணமும் பிராமணர்ல்லாத தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே இருந்து வந்துள்ளன, இருந்து வருகின்றன. இந்தியாவில் இத்தகைய நடைமுறை களுக்கு எதிராய் இருந்து வந்துள்ள சட்டங்கள் யாவும் நோக்கப்பட்ட பின் னரும் இத்தகைய சமூக பொல்லாப்புகளின் காரணத்தால் பெண்கள் மீள்மணம் செய்து கொள்ள முன்வரத் தயங்குகின்றனர்.

பெண் பிள்ளைகளுக்கு சீதனமாகக் கொடுக்க வேண் டியவனாக இருக்கிறான். இதிலிருந்து தெரியவருவது என்னவெனில், மனைவியானவள் தன்னிடமிருந்து விவாக விலக்கல் பெறும் போது, தான் கொண்டுவந்த சீதனத்தையும் தேடிய தேட்டத்தின் அரைவாசியையும் மீள்பெறுகிறான்.

மேற்படி தேசவழமைச் சட்டங்கள் கோவைப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் பெண்கள் லாபகரமான தொழில் எதுவும் செய்யவில்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் தேடிய தேட்டத்தில் 50 வீதம் என்பது மனைவியாக, தாயாக, குடும்ப பெண்ணாக குடும்பத்தை கொண்டு நடத்தியமைக்காகக் கொடுக்கப்படும் சம்பளமாக உள்ளது.

சீதனம் என்பது காக, நகை, வீடு காணி என முன்றாகக் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அசையும் சொத்துக்கள் யாவும் மனைவியால் ஈடுவைக்கவோ விற்கவோ முடியும். அசையாச் சொத்துக்கள் யாவும் கணவனது ஒப்புதலுடனேயே விற்கவோ ஈடுவைக்கவோ முடியும். இந்த விதியானது அவர்க்குரிய சொத்துரிமையில்

விதவைகள் மீள்மணம் செய்து கொள்ளும் போது அவர்களது பெண்பிள்ளைகள் இரண்டு திருமணங்களாலும் வரும் சொத்துக்குரியவராகின்றனர். ஒரு தாரமிழுந்த ஆண் மீள்மணம் செய்து கொள்ளும் போது அவன் தனது மனைவியின் சீதனத்துக்கு ஒன்றும் நேராது பார்த்துக் கொள்வதோடு, அன்றுவரை தனக்குரிய தான் தேடிய தேட்டத்திலும் 50 வீதம்

ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள குந்தகம் என்றே சொல்லவேண்டும். கணவன் தனது முதிசத்தையோ தேடியதேட்டத்தையோ மனைவியின் ஒப்புதல் இன்றி விற்கக் கூடியதாய் இருக்கும் போது மனைவிக்கு இவ்வாறில்லாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், மனைவியானவள் உலகறிவு இல்லாதிருப்பவளாக எடுத்துக் கொண்டு அவள் இத்தகைய செயலில் ஈடுபடும் போது கணவனால்

மேற்பார்வை செய்யப்பட வேண்டியவளாய் இருப்பதாய் கருதப்படுகிறது. தேசவழமைச் சட்டத்திற்கு கீழ் இயங்கும் ஒரு பெண் தன்னிச்சையானவள் அல்ல. கணவனின் விவாகம் வழிவரும் ஆதிகாரணங்களுக்கு கட்டுப்பட்டவள். அசையாச் சொத்தை ஈடுவைக்கவோ விற்கவோ முனையும் போது அதற்கு மனைவி கணவனின் ஒப்புதலை பெறவேண்டும் என்பது மேற்படி கணவனின் விவாக அதிகாரத் தில் வருவதே (ஸ்ரீ.இராமநாதன் 1972) இக்கருத்து தேசவழமைக்கு அந்நியமானது.

தேசவழமைச் சட்டத் தில் உள்ள பெண் களுக்கான தனித்துவமான அனுகூலம், கணவனிடமிருந்து அவர்களுக்கு விவாக விலக்கல், பிரிவினை ஏற்படும் போது உள்ள பாதுகாப்பே. தேசவழமைச் சட்டத்தின் கீழ் ஆளப்படும் ஒரு பெண் கணவனால் விவாக விலக்கல் செய்யப்படும்போதோ பிரித்து வைக்கப்படும் போதோ அவளது சீதனம் முழுவதையும் கணவனது தேடிய தேட்டத்தில் அரைப்பகுதியையும் மீளப் பெறும் தகுதியிடைய வளாகிறாள். கணவன் மனைவியின் சீதனம் முழுவதையும் இக்காலத்தில் செலவழித்து இல்லாமல் செய்திருந்தால் அதற்குரிய பெறுமதியை அவன் தன் தேடிய தேட்டத்திலிருந்து கொடுக்க வேண்டிய வளாகிறான் (தமிழ்பாலா எச்.டபிள்யூ 1965). பெண்ணுக்கு தேசவழமைச் சட்டத்தின் கீழ் தனது சீதனத்துக்கும் தேடிய தேட்டத்திற்கும் இருக்கும் உரித்தானது, அவளை பிறரில் தங் கியிருத் தலில் இருந்து விடுவிப்பதோடு இவ்விடுவிப்பானது சமுகத்தில் தனிப்பெண்கள் என்ற தகமையை அவளுக்கு வழங்குகிறது.

தமக்கென தனியான சொத்துக்களும் அவற்றை கையாள் வதற்கான பிரத்தியேக அதிகாரமும் பெண்களுக்கு இருப்பது வேறு பலாபலன்களையும் தருவதாய் உள்ளது, பெண் கணவனோடு வாழ்கின்றனர். இது அவர்களை கவியான ஸ்தியாக வரும் உறவுக்காரர்களின் தலையிட்டில் இருந்து தவிர்க்கிறது. இந்தியாவிலுள்ளது போன்ற மருமகளை மாமியார் கொடுமைப்படுத்துவது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் யாழ் ப்பானத்து மனைவிமாருக்கு கிடையாது. இவர்களுக்கும் மாமிமாருக்கும் உள்ள பொருத்தங்கள் பரம்பரை இடைவெளி மூலம் வருவதேயன்றி முன்னது போன்றதல்ல. தேசவழமையில் கூறப்படும் சீதனமுறை மலபார் பிரதேசத் தில் உள்ள முறையோடு ஒட்டுறவுடையதாய் இருக்கிறதேயொழிய, தர்மசாஸ்திரத்தில் கூறப்படும் சிறீதனத்தோடு தொடர்புடையதாய் இல்லை. பெண்களில் சொத்துரிமையை தேசவழமை ஆதரிக்கின்ற தன்மையானது, தர்மசாஸ்திரத்திற்கு அந்நியமானது.

தமிழர்களின் தேசவழமைச் சட்டம் பெண்களின் பொருளாதார ஸ்தியான சுதந்திரத்தை நிலை நிறுத்துகிறது. அவளது சீதனச் சொத்துக்கள், நன்கொடைகள், அவளுக்கான தலைமுறை வழிவந்த சொத்துக்கள் ஆகியவை அவளது தனியான

சொத்துக்கள். இந்த ஸ்தியில் தர்மசாஸ்திரத்தில் காணப்படும் சட்டங்களை விட தமிழர்களின் வழமையான சட்டங்கள் மேலானவை. தர்மசாஸ்திரங்கள் பெண்களின் சொத்துக்களை அங்கீரிப்பதில்லை.

இன்னும் தர்மசாஸ்திரத்திற்கும் தேசவழமைச் சட்டங்களுக்குமிடையே பல வித்தியாசங்கள் உண்டு.

மகளொருவன் இல்லாத தம்பதியர் தமக்கு மரணச் சடங்கு செய்வதற்காக மகளொருவனைத் தத்தெடுக்கும் முறை பிராமணியச் செல்வாக்குடைய இந்தியர்களிடையே நிலவுகிறது. ஆனால் தேசவழமைச் சட்டத்தின் பிரகாரம் ஆண் பெண் இருசாராருக்கும் தத்தெடுக்கும் உரிமை இருக்கிறது. இது தமது வம்ச விருத்திக்காகவே செய்யப்படுகிறது. பின்னள் இல்லாமை விவாக விலக்கலுக்கு இடந்தருவதில்லை (எச்.டபிள்யூ தமிழ்ப்பாலா 1984). ஆண் பின்னளைகளும் பெற்றோரால் ஒரே விதமான அன்பாலும் அரவணைப்பாலுமே நடத்தப்படுகின்றனர். அவர்களது முக்கியத்துவம் குறைக்கப்படுவதில்லை (திருச்சந்திரன் 1984). இந்தியாவில் தற்போது நடைபெறும் பால்நிலைத் தெரிவு ஸ்தியாகச் செய்யப்படும் நவீன கருக்கலைப்பு, தேர்வு முறைகள் பழைய சிக்க கொலைகளின் எச்சமாகவே உள்ளன. அன்மைக்காலங்களில் இடம்பெறுகின்ற சீதனக் கொலைகள், இன்னும் பழிதாக மீட் டெடுக் கப்பட்டுள்ள ‘உடன் கட்டை’ ஏறுதல் ஆகியவை எல்லாம் இன்றைய நூக்க் பொருளாதார முதலாளித்துவத் தேவைகளால் திருக்பட்ட சமய, அடையாள, கொடிய அடக் குழுமை சீதனப் பிரச்சனைகளால் ஏற்பட்டவையாம். இன்றைய சமுகப் பொருளாதாரப் பின்னணியில் இவை பற்றிய ஆய்வுகள், இறுதியில் மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்ட பெண் என்ற கருத்துக்கே இட்டுச் செல்லும். இந்த அம்சமானது சமய சமுக யாழ்ப்பாண வாழ்க்கை முறையில் வெளிப்படையாக வெளிக்காட்டப்படவில்லை என்னாம்.

பெண்களின் துன்பத்தைக் குறைப்பதில் பங் கு கொண்ட மேற்படி சட்டங்களையும் கருத்துக்களையும் தவிர, சில சமுகக் கட்டமைப்பு முறைகளும் இதற்கு உதவியுள்ளன. “தனித்துவமான திராவிடக் கலாசாரப் பண்புகள்” (ஓபேசேகர 1987) விட்டுச் சென்றுள்ள சில மரபுகள் பெண்களை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்க உதவியுள்ளன. தாய்மான், மாமி என்ற முறையில் வரும் மைத்துளை ஒரு பெண் விவாகம் செய்து கொள்வதன் மூலம், அவள் கலியாணத்தினால் எந்த அநியாயமான நிலைக்குள்ளும் தள்ளப்படுவதில்லை. சிறுவயதிலிருந்தே பழக்கப்பட்ட மாமன், மாமி, மைத்துளை, கணவன் என்பவர்களே இப்போ அவளோடு புதிய உறவுமுறையில் காட்சி தருகின்றனர்.

ஒரு சிறு பின்னள் மேல் கலியாணம் என்ற பேரில் குடும்பப் பாரத்தை ஏற்றி துன்பு வைக்கும் பிராமணர்களுக்குரிய பால்ய விவாக முறையானது யாழ்ப்பாணத்தில் அறவே இல்லை.

கூவித் தோற்ற ஞயில்

பத்மா சோமகாந்தன்

அன் ரும் கதிரோன் முக் குழுட்டக குடித்துவிட்டான்.

“காந்தி தத்துவம் தோல்வி கண்டதால் கையிலே துவக்கேந்தி வந்தனம்” என்ற புதுவையின் பாடல் மாத்திரம் அடிமாறாமல் முனைமுனைத்தபடி தள்ளாடித் தள்ளாடி படலையைத் திறந்து உள்ளே நுழைந்தான்.

கதிரோன் ஒரு கவிஞர். தமிழ்க் கவிதையில் மூழ்கி முத்தெடுப்பவன். அப்படியே குடியிலும் தன்னை இழப்பவன்.

ஹர்வம்பு, அரசியல் எல்லாம் பிச்சுப் பிசிறின்றி..... வெறிமுறியும்வரை ‘சோலோ’ வாசிப்புத்தான்.

மலர்விழி அவன் காதலித்து மணந்த பெண்.

அவன் குடிப்பதை நிறுத்தும்படி அவன் எத்தனை சொன்னபோதிலும் அவன் காதுகள் செவிடுதான்.

“நானென்ன சிவாவைப் போலக் குடிச்சுப் போட்டுக் குழறிறனானே! அல்லது நடாவைப் போல நிறைவெறியில் நடுத்தெருவில் உருஞ்சுவனே ..... எல்லாம் என் சொந்தச் சிந்தனை - அவங்கள்.... சி! ஒரே குடிகாரப் பயல்கள் ..... நான் ஆர்? ..... கதிரோன் ..... செங்கதிரோன் ..... எல்லாம் செம்மையடையச் செய்பவன்.....

கேள்பா, ஏ! மலர் ..... நான் சொல்றதைக் கொஞ்சம் காது குடுத்துக் கேள்டியப்பா! நான் ஒரு நாள் பாத்து அந்தச் சாராயக் கடைப்பக்கம் போவனே! - சி! கீழ்சாதி நாயன். அவங்களுக்கொரு ..... குடி..... ஏ! பின்னள். சொல்லனை.” தள்ளாடியபடி தன் நிலைமறந்து அடிக்கடி பாராயணஞ்சு செய்தான்.

இந்தச் ‘சொற்பொழிவும்’ கூத்தும் ஒரு நாள் இரு நாட்களில்லை. லேசு லேசாகத் தொடங்கி, குடிதான் வாழ்வாக, பொழுதாக மாறிவிட்டபோது மனைவி மலர்விழியைப் பயம் ஆட்டிப்படைத்தது.

கதிரோனின் குடி ‘தொடர் சொற்பொழிவு’ பற்றி மலர்விழியின் தந்தையும் சகோதரிகளும் முன்னர் குறிப்பிட்ட போதெல்லாம் மலர்விழி தான் தனது கெட்டித்தனத்தால் அவனின் குடிப்பழக்கத்தை மறக்கப் பண்ணுவேன் என சபதம் போட்டாள்.

‘குடிகாரப்பயல், குடியே நாசமாய்ப் போகும் பின்னள். அவன் உனக்கு வேண்டாம்’ எனத் தந்தை எத்தனையோ தடுத்தார்.

கதிரோன் அருமையான கவிஞர். மென்மையான உணர்வுகளுக்கெல்லாம் உருவம் கொடுப்பவன், கற்பனையில் ஊறித் திளைப்பவன். ஆனால் குடித்தானென்றால் தன்னை மறந்து மானம் மரியாதை தெரியாது புச்துவான்.

“குடிவெறியில் திழைப்பவன் மணவாழ்வுக்குச் சரிவர மாட்டான். நீ அவனை மறந்திடு. குடிகாரனைக் கரம் பற்ற ஆசைப்படாதே. மறந்து விடு. வேண்டாம் இந்த தொல்லை உனக்கு.” திரும்பத் திரும்ப எத்தனையோ தடவைகள் தந்தையார் எச்சரித்தார்.

“அப்பா! அவர் குடிப்பது உண்மைதான். அதற்காக அவரை அவரது கவித்துவத் திறமையை, கற்பனை ஆழத்தை மறக்க முடியுமா? ஒதுக்க முடியுமா? ..... நான் விலக்கவிட்டால் மட்டும் அவர் திருந்திவிடுவாரா? எவ்வோ ஒருத்திக்கு அவர் வாழ்வு கொடுக்க வேண்டும்தானே! இப்படியே ‘குடிப்பவர்கள்’ என்று நாம் தள்ளித் தள்ளி வைத்துவிட்டால் ..... சமூகம் சீர்படுமா? அந்தக் குடிமகனின் உள்ளத்தில் எத்தனை கலாருபமான கவிதைகள் உணர்வு கொண்டு பூத்து எழும். அத்திறமையைத் திசிக்க, வளர்க்க, பாராட்ட, பயன்படுத்த ஏன் தயங்குகிற்கள்? ..... எப்படியும் நான் கதிரோனைக் கைப்பிடிக்கவே போகிறேன். மனைவியின் ஸ்தானத்திலிருந்து அவரின் மனநிலையை மாற்றி அமைப்பேன். குடியை அடியோடு மறக்கப் பண்ணுவேன். நல்ல மனிதனாக சமூகம் மதிக் கும் புனிதனாக அவரை மாற்றிவிடுவேன்.” ஒரே பிடிவாதமாக அழுத்தமாகக் கவுனினாள்.

எட்டு வயதுப் பாலகணையே காஷாயம் தரித்து ஆன்மீக தரிசனம் பெற ஆசீர்வதித்து இந்தியாவின் நான்கு திசைகளையும் வலம்வந்து இந்து சமயத்தை நிலைநிறுத்திய ஆதிசங்கரரின் அன்னை ஆரியாம் பாளின் அன்பையும் உறுதியையும் அறிந்தவள். படைநடாத்திய லட்சமிபாய், ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற ராணிமங்கம்மா பற்றியெல்லாம் நிறையத் தெரிந்து கொண்டு அவர்களது ஆற்றலைப் போற்றியவள். இப்படிப் பல வீரப் பெண்மணிகளின் வாழ்க்கையையும் வீச்சான செயல்களையும் துருவித்துருவிப் படித்தவள் அவள். பெரிதாக இல்லாவிடினும் தனது மட்டத்திலாவது ஏதாவது

சாதிக்க வேண்டுமென்ற வெறி இளமையிலேயே அவள் உள்ளத்தில் கண்று கொண்டிருந்தது. வாய்த்த சந்தர்ப்பத்தை ஒரு சவாலாக ஏற்று ‘அவனுடன் வாழ்வைத் தொடங்குவேன்’ என்ற முடிவில் அவள் மிக உறுதியாக இருந்தாள்.

அவளின் தந் தையாரின் விருப்பம் அவளது உறுதிக்கு முன் தோற்றுப் போனது.

கதிரோன் - மலர்விழி காதல் கலியாணத்தில் இனிது முடிந்தது.

அதனைத் தனது வெற்றியின் முதற்படியாக ஏற்று மகிழ்ந்தாள்.

கதிரோனைக் குடியினின்றும் விடுவிக்க முழுமையான முயற்சிகளில் முனைந்தாள்.

சில வேளைகளில் வெற்றி அவளை அணைத்தது. சில வேளைகளில் அது நழுவி மறைந்தது. ஆனாலும் மலர்விழி சோரவில்லை. கரையைத் தழுவும் அலையாக, திரும்பத் திரும்ப மோதி கொண்டே இருந்தாள்.

காலை புலர்ந்தது.

குசினியின் அருகேயுள்ள மாமரத்தில் அதன்

தளிர்களைக் கோதிவிளையாடும் குயில்கள்.

மகிழ்வின் உச்சியில் .....கு.....கு.....என அவை கூவும். அவ்வேளைகளில் அவள் மனதில் சாந்தமும் அமைதியும் பரவும்.

இயற்கையின் எழில் எங்கும் கோலமிடும் அந்த வேளை வெறிமுறிந் து நல்லவனாக இயற்கையை ரசிப்பவனாவான் கதிரோன். வாழைப்பழத்தில் ஊசி ஏற்றுவதைப் போல மலர்விழி உருசியான காலை உணவோடு புத்திமதிகளையும் அள்ளி அள்ளிச் சொரிவாள்.

பெட்டிப் பாம்பாக கைகட்டிப் பணிந்து, குடிப்பது தவறு; இழுக்கு; உண்மைதான். முந்திய நாளோடு அறவே அதை மறந்து விட்தாகச் சுத்தியம் செய்வான்.

அவன் குழிவிமுந்த கன்னத்துச் சிரிப்பிலும் அந்த லாவகமான உறுதிவார்த்தைகளிலும் கவிதைத் தத்துவத்திலும் நம்பிக்கை வைத்து ஏமாந்து விடுவாள் மலர்விழி.

இப்படியாக ஒரு நாள்லை.

பல நாட்கள்.

பலப்பல நாட்கள்.

ஒவ்வொரு நாள் குரிய அஸ்தமனத்தோடும் இந்தக் கதிரோனின் குடியூக்கமும் அஸ்தமித்துவிடும் என எதிர்பார்த்தது அந்த ஏழை மனச நம்பியது.

ஆனால்,

நிலைமை முற்றியதே தவிர குறைந்த தாகவோ அவன் குடியை மறப்பதாகவோ இல்லை.

மலர்விழியின் மனம் கசங்கிச் சோர்ந்தது. ஆனால் அவளோ, சோரவைத் துடைத்தெறிந்தாள். மீண்டும் மீண்டும் வலிந்து அன்பாகப் பேசினாள்.

ஆதரவு காட்டி அணைத்துப் புத்தி சொன்னாள். அமைதியாகக் குடியின் கேடுகளையும் கொடுமைகளையும் விளக்கினாள். குடிகாரப் பீதாம்பரத்தின் குடும்ப நிலையைச் சுட்டிக் காட்டிப் பணம் கரைந்ததையும் கொடிய நோய் குழந்து அவன் மரணத் தைத் தழுவியதையும் நினைவுட்டினாள்.

கெஞ்சினாள்.

பணிந்தாள்.

இரவு பகல் ஓயாமல் அவன் கொட்டங்களை விடும்படி புத்தி கூறினாள்.

வைத்தியரிடம் அழைத்துச் சென்று மருத்துவ ஆலோசனைகளையும் பெறவைத்தாள்.

பல நண்பர்கள் மூலமும் குடியின் கேட்டைப் புரியும்படியாக விளக்கமுற வைத்தாள்.

அவள் தனது முயற்சி இன்று வெல்லும் நாளை சரிவரும் என்ற எதிர்பார்ப்பிலேயே வாழ்ந்தாள்.

கதிரோன் சாதாரணமான நிலையில் காலையில் வீட்டை விட்டு வெளியேறும்போது மிக்க கனிவாகவும் அன்பாகவும் பேசவான்.

சத் தியங் கள் .....சபதங் கள் ..... உறுதிமொழிகள்.....! ஆனால் மாலை வீடு திரும்பி வரும்போது எல்லாம் வெறும் சொற்களாக அவை அர்த்தத்தை இழந்து நின்றன.

குடித்துவிட்டுத் தள்ளந்த நிலையில் தள்ளாடித் தள்ளாடி விழுந் தெழும்பி வீடு வரும் போது மலர்விழியின் மனம் உடைந்து ..... பாவம்! மலர்விழி.

சடைத்துச் செழித்த அந்த முற்றத்து மாமரமே பாறிப்போய் தன்மீது விழுவது போல அவள் உள்ளம் அவலத்தால் சாம்பியது.

குடிக்காத வேளையில் அவள் என்ன சொன்னாலுமே ஏற்றுக் கொண்டு அன்பைத் தெரிவிப்பவன் கதிரோன். ஆனால் குடித்தபின் அட்காசமும் அகங்காரமும் கொண்ட சூரபத்மன் போலாகி விடுவான்.

அடக்குமுறை தொனிக்கும் பேச்சு..... அதட்டல்... வீடே கிடுகிடுக்கும்!

கதிரோன் குடித்துவிட்டு மாத் திரம் வருவதில்லை. கூட இரண்டு மூன்று நண்பர்களையும் வீட்டிற்குக் கூட்டிவந்து அவர்களுக்கும் சேர்த்து உணவு சமைக்கும்படி உத்தரவு போடுவான். பிறகு கெஞ்கவான். பணிவான். மண்டியிடுவான். தான் நினைப்பதைச் சாதிப்பதில் எத்தனை நடிப்புகள்.

பிறர் மத்தியில் கணவனுடைய சொல்லை மதிக்கவேண்டுமேயென பெண்மைக்குரிய குண இயல்பினால் மலர்விழி ஒழுங்கான மனையாளாக உதவினாள்.

நிலைமை நீடித்து முற்றிய போது, சாண் போனாலென்ன? முழும் போனாலென்ன? என்று பின்னர் அவள் அவன் உத்தரவுகளை அலட்சியம் செய்யத் துவங்கிவிட்டாள். அவளுடைய செயல்களை அவனால் தாங்கமுடியவில்லை.

குடித்துவிட்டு வந்து மனைவியை அடித்து உதைக்கும் கணவர்களைப் பற்றி அவள் அறிந்து வைத்துள்ளாள். பேச்சும் அடியும் வாங்கி உடலையும் உள்ளத்தையும் தொலைத்துவிட்டு வாழ்வை இழந்து துயருறும் பெண்கள் அனுபவிக்கும் கொடுமைகளையும் எண்ணிக் கண்ணித் துன்பப்பட்டிருக்கிறாள். பெண்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அடிப்பது .....ஏசவது..... அதட்டுவது.....

பெண் ஜென் றால் உணர் ச் சியற் ற சடலங்களா?

பெண் ஜென் மலருக் கும் மதிக் கும் மென்மைக்கும் நளினத்துக்கும் அழகுக்கும் ஓயிட்டுவியப்பது வெறும் கவிதையிலும் கதைகளிலும் மட்டும்தானா?

குக் கூ..... கூ..... குக் கூ..... கூ.....

அவளுடைய சிந்தனையைக் கிளரி விடுவதுபோல முற்றத்து மாமரத்திலிருந்த குயிலும் குக்கூ வென்று குரலெடுத்துக் கூவியது.

அன்றும், வழக்கம்போல நன்கு குடித்துவிட்டு நாலைந்து நண்பர்களுடன் படிபடவெனக் கதவை அடித்துத் திறந்தபடி உள்ளே நுழைந்தான் கதிரோன்.

கையிலே ஒரு பொலிதீன் பை. அதனுள் ஆட்டிறைச்சி. அதனைக் கறிவைத்து, சோறும் சமைத்து நண்பர்களுக்கும் தனக்கும் விருந்து படைக்கும்படி உத்தரவு போட்டான்.

அந்தக் குடிகார நண்பர் கூட்டத்தோடு கூடத்தின் நடுவில் உட்கார்ந்து அட்காசமாகக் கும்மாளம் போட்டுப் பாடினான்.

அந்த வெறியிலும் பாரதிதாசன் பட்டுக்கோட்டை எனப் பலருடைய சீர்திருத்தப் பாடல்கள் ஒலித்தன.

மலர்விழியின் பொறுமை கட்டவிழ்த்துச் சீறியது.

கதிரோனைத் தனியே அழைத்தாள். குசினியில் அடுப்பு மேடைக்கு முன்னே கிடந்த முக்காலியில் தட்டுத்தடுமாறிய அவனை உட்கார

கவத்தாள்.

குசினியில் சமையலுக்கான வசதிகள் இல்லை.

'சிலிண்டரில்' 'காஸ்' முடிந்து விட்டது. மிளகாய்த் தூள் இல்லை, அரிசி அரைச்சண்டுதான் இருந்தது. தேங்காய் இல்லை.

தன் இயலாமையைச் சுட்டிக் காட்டி, இல்லாமையால் தினம்படும் தொல்லையைச் சொல்லி அழுதாள்.

அந்த வேளையில் அவனுக்கு இவை செவியில் ஏறவில்லை.

மலர்விழியை வாயில் வந்தபடி திட்டனான். அடிப்பதற்கு மிரட்டினான்.

ஆடி ஆடி எழுந்து நின்று கொண்டு விட்டைவிட்டு வெளியேறுவதாகப் பயமுறுத்தினான்.

அட்காசமாகப் பேசுவதும் போவதும் திரும்பி வருவதுமாக நிலையற்று ஆடிக் கொண்டே இருந்தான்.

நண்பர்கள் முன் தன்னை அவமானப்படுத்தி விட்டதாகக் கத்தினான்.

தற்கொலை செய்துகொள்ளப் போவதாகத் தலையிலிட்டதுக் குழறினான்.

"எடியே! மலர் உனக்கு என்ன செய்கிறேன் பார். நான் உயிரோடை இருக்கிறதாலை தானே நீ தாலிபோட்டுக் கொண்டு கொட்டமடிக்கிறாய். நான் இல்லையென்டா? இல்லை இல்லை நான் கேக்கிறேன் நான் இல்லையென்டா..... செத்துப்போனா..... நீ.....நீ.....விதவை!.....

வாழா..... வெட்டி! பூவும் இல்லை. பொட்டும் போச்சு. உனக்கு நானென்ட அகந்தை, மண்டைக் கனம்..... உனக்குப் பாடம் படிப்பிச்சக்க காட்டிறேன். இருந்து பார்...! .... நான் நஞ்சு குடிக்கப் போறன். இனி நீ ஒரு விதவை...." என்றபடி கதவை இழுத் தடித் துச் சாத் தினான். கூட்டாளிக் குடியர்களையும் கூடிக் கொண்டு அவன் அந்த இருட்டில் வெளியே போய்விட்டான்.

இடி முழக்க ஆர்ப்பாட்டத்தின் பின் வீடு அமைதியானது.

இது இன்றைய நாடகம் மட்டுமல்ல!

இப்படிப் பல நாடகங்களை இந்த மேடையில் மலர்விழி தரிசித்தவள்.

இலட்சியத்திற்கு ஏற்பட்ட அடியால் ஏமாற்றத்தினால் அவள் உள்ளும் குழறிக் குழறி அழுதது.

பாறைகளில் மோதிச் சிதறும் அலைகள் போல அவள் ஏற்றங்கள் பொங்கிப் பொங்கி எழுந்து எழுந்து புரண்டு சரிந்தன.

எத்தனை நாட்களுக்கு ஒருத்தி இக் கொடுமைகளால் நசிந்து மாஞ்வது?

கணவன் என்பவனுக்கும் கொஞ்சமாவது பொறுப்புணர்வு வேண்டுமே! கட்டுப்பாடில்லாத கணவனால் அவனுடைய வாழ்வு மட்டுமல்ல, இன்னொரு பெண்ணின் வாழ்வும் அவலமுறுவதை அவளால் உணரவே முடியவில்லையே.

ஆணுக்கொரு நீநி பெண்ணுக்கொரு நீதியா?

துன்பம் தோய்ந்த அந்த இரவில் உறக்கம் தோயாத விழிகள், விழிந்த போது சோர்ந்து கிடந்தன.

பொழுது விழிந்தது.

வெளிவிறாந்தையில் கதிரோன் படுத்தி ருந்தான்.

பல மணித்தியாலங்கள் கடந்தும் அவன் எழுந்திருக்கவில்லை.

வெறி இன்னும் முறியவில்லை என அவள் விட்டு விட்டாள்.

பின்னர் கிட்டச் சென்று தட்டி எழுப்பியபோது அவன் உடல் குளிர்ந்து ..... விறைத்து.....

இத் தனை நாட்களும் சபதமாகவும் உறுதியாகவும் சுயநிலையில் இருந்தபோது சொன் னவற் றில் ஒன்றைக் கூட அவன் நிறைவேற்றவில்லை. ஆனால்.....

அன்று நிறைகுடியில் கோபித்துக் கொண்டு சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றி விட்டான்.

அவன் பருகிய நஞ்சு அவன் உடலில் நீலம் பூத்திருந்தது.

அவன் கூறியது போல அவளை வாழாவெட்டியாக்கி விட்டான். அதற்காக அவள் பூவைப் பியத்து ஏறியவில்லை. பொட்டை அழித்துக்கொள்ளவில்லை. வெண்ணிறச் சேலை அணிந்து விதவைக் கோலம் காட்டவில்லை. பெண்களின் வாழ்வோடு பயங்கர விளையாட்டுப் புரியும் மதுவைச் சமூகத்திலிருந்து துடைத்தெறிய வேண்டுமென்ற உறுதியிலிருந்து அவள் தளரவேயில்லை.

"இது உங்கள் சோந்தக் கதைதானே அக்கா?" பணிமனக்கு வந்ததும் வராததுமாக எனது அறைக்கு வந்து அந்த ஞாயிறுவார மலரில் நான் எழுதிய கதை வெளியாகி இருந்த பக்கத்தை விரித்து எனது மேசையில் வைத்தபடி கேட்டாள் சுபத்திரா.

அவள் விழிகளில் ஆர்வமும் ஆச்சரியமும் கூடர்விட்டுக் கொண்டிருந்தன. எனக்கு முன் உட்கார்ந்தவள் பதிலுக்காக என் முகத்தை உற்றுப் பார்த்தவண்ணம் இருந்தாள்.

விடைக்காகவா என் நெற்றியிலிருக்கும் குங்குமத் தைப் பார் க் கவா அப் படி உற்றுநோக்குகிறாள்?

“என் நான் சுயமாக எழுதாமல் வேறு எவ்ராவது எழுதியதாக நினைத்தேரோ?” அவள் எதைக் கருதி கேட்கிறாள் என்பதை உணர்ந்திருந்தும், இடக்காகக் கேள்வியைக் கொழுவி விடயத்தைத் திசை திருப்ப எத்தனித்தேன்.

“இல்லையக்கா! எத்தனையோ கதைகளை எழுதி பல புத்தகங்களை வெளியிட்டிருக்கிற உங்களை அப்படி நினைப்போமா?..... உங்களின் சொந்த வாழ் க் கையின் அனுபவங்களையா இக்கதையில் எழுதியிருக்கிறீர்கள்?”

சுற்றிவளைக்காமல் சுபத்திரா நெற்றிக்கு நேராக கேட்டாள்.

மலையக மகளின் முன்னேற்றத்துக்காக இயங்குகின்ற இப்பணிமனையில் என்னுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிற பெண்களில் மிகவும் நெருக்கமாகப் பழகுபவள் சுபத்திரா.

அவளிடமிருந்து தப்ப முடியவில்லை.

“என் சுபத்திரா அப்படி நினைக்கிறீர்”

“சம்பவங்களை வெகு உணர்ச்சியாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அனுபவங்களைத்தான் இவ்வளவு உணர்ச்சிகரமாகச் சித்தரிக்க முடியும் எனப் பல எழுத்தாளர்கள் கூறியதைப் படித்திருக்கிறேன் உங்கள் வாழ்க்கையிலும் பல துறதிர்ஷ்டங்களைச் சந்தித்ததாக எனக்குப் பல தடவைகளில் கூறியிருக்கிறீர்கள். எல்லாவற்றையும் இணைத்துப் பார்த்தேன். சொந்த அனுபவத்தைத்தான் எழுதியிருக்கிறீர்களா என உள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டது. இளவைதில் இத் தனை கொடுமைகளையும் அனுபவித்த பின் பும், தைரியத்தோடு எழுந்து நிற்கிற உங்கள் துணிச்சல் எல்லாப் பெண்களுக்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டு அக்கா. உங்களைப் பார்க்க எனக்குப் பெருமையாக இருக்கு.” உணர்ச்சிவசப்பட்ட சுபத்திரா மேசை சாடிக்கு வைப்பதற்காக கொண்டு வந்திருந்த ரோஜா மலர்க் கொத்துக்களிலிருந்து ஒரு பூவை எடுத்து என் கொண்டையில் சொருகிய போது ஒரு சகோதரியின் பாசத்தை உணர்ந்தேன். கண் களில் நீர் துளிர்த்துவிட்டது.

“படிப்பும் வசதியுமள்ள குடும்பங்களிலும் சரி கல்வியில்லாத தொழிலாளர் குடும்பங்களிலும் சரி ஆண் குடிப்பதனால் அதிகம் பாதிப்புக்கு உள்ளாகுபவர்கள் பெண்களே. குடிப்பவன் குடித்து விட்டுத் தன்னை அழிப்பது மட்டுமல்ல, தன்னுடன் இணைந்த பெண்ணையும் கொடுமைகளுக்கும் வன்முறைக்கும் உள்ளாக்கி விடுகிறான். அதனால் அவனின் எதிர்காலமும் தொலைந்து விடுகிறது.”

“ஓமக்கா! நீங்கள் சொல்லது சரி. எங்கள் தோட்டப்புறப் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாக உழைத் துக் கூவி பெற்றாலும் குடிகாரக் கணவன்மாரின் அடி உதை அட்காசத்துக்குப் பயந்து தலை நிமிராமல் அடிமைகளாக ஊமைகளாக வாழ்வது பரிதாபகரமானது. இந்நிலையை மாற்றி ஏதாவது நாங்கள் செய்யவேணும் அக்கா.”

“தனி ஒருத்தியாக எதிர்ப்பதோ, ஒத்துப் போவதோ தோல்வியில் தான் முடியும். சுபத்திரா நான் எழுதின கதையிலும் அதை உணர்ந்திருப்பாய். இந்தத் தோட்டத்துப் பெண்களை ஒன்றுதிரட்டி மதுவருந்தும் பழக் கழுள்ள கணவன் மாரை ஒட்டுமொத்தமாகப் பகிள்கிக்கச் செய்யவேண்டும். அடி உதை, ஏச்சு, எதிர்ப்பு, அட்காசம், ஆர்ப்பாட்டம் என ஆரம்பத்தில் ஏற்படும். கஷ்டமான காரியம்தான். ஆனால் பயப்படக் கூடாது. துணிவோடு எல்லாரும் ஒற்றுமையாக இருந்தால், நியாய புத்திகொண்ட ஆண்களும் இதில் இணைந்து கொள்வார்கள். மதுப்பழக்கத்தை ஒழிக்க இதுதான் வழி. ‘மயிலே மயிலே இறகு போடு’ என்றால் மயில் இறகு போடாது. அமுக்கிப் பிடித்து இறகைப் பிடுக்கவேண்டும்.’ உறுதியாகச் சொன்னாள் நித்தியா.

“சரியக்கா. எங்கள் மன்றத்தின் உடனடிப் பணியாக இந்த நிகழ்சித்திட்டத்தை அமைத்துத் தாருக்கள். எத்தனையோ வசதிகளைல்லாம் உங்கள் ஊரில் இருக்க எல்லாவற்றையும் உதறிவிட்டுப் பின் தங்கிய எங்கள் பெண்களின் விமோசனத்துக்காகப் பணிபுரிய முன்வந்துள்ள உங்களுக்குப் பின்னால் அணிவகுத்து நிற்க, நூற்றுக்கணக்கான பெண்கள் இணைந்து கொள்வார்களென்பதில் சந்தேகமில்லை.”

சுபத்திராவின் பேச்சில் உறுதியும் உற்சாகமும் கூடர்விட்டன.

சில வாரங்களுக்கு முன்புதான் அங்கு ஆரம்பிக்கப்பெற்ற அந்த மகளிர் மேம்பாட்டுப் பணிமனையை நோக்கி, இளையவர்களும் முதியவர்களுமாகப் பெண்கள் சிலர் படிக்கற்களில் கால் பதித்து மேலே ஏறிக் கொண்டிருந்தனர்.

சுபத்திராவைப் பார்த்து நித்தியா புன்முறைவித்துக் கொண்டாள். ஒ

பெண்கள், வர்மூறை, சட்டம்

சாவித்தி விஜயசேகரா

பெண்களுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் எதிரான வன்முறை கடந்த இரண்டைர தசாப்தங்களுக்குள் அதிகரித்து வந்திருப்பது இன்று பொதுமக்களின் அக்கறைக்குரிய பிரச்சனையாக மாறியிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சொந்த வாழ்க் கையில் பெண்களுக்கு செய்யப்படும் வன்முறைகள் கவனத்திற்கெடுக்கப்பட்டு, அதற்கெதிரான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளன. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளுக்கு எதிராக பெண்ணியல்வாதிகளால் நடவடிக்கைகளும் போராட்டங்களும் மேற்கொள்ளப்பட்டு இத்துறையில் அனுகூலமான சட்டச் சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இருந்த போதும், இத்தனை வெற்றிகள், சாதனங்கள் மத்தியிலும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பெரியளவில் நிலவுவே செய்கிறது. தற்போது பெண்கள் கல்வி கற்பதற்கான சந்தர்ப்பங்கள், தாம் விரும்பிய தொழில் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள், இன்னும் தமக்கு விரும்பிய தொழில் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்புகள், இன்னும் தமக்கு பாரபட்சம் காட்டப்படும் விடுயங்களில் அதை நிறுத்துவதற்கான சட்டவாக்க ஒழுங்குகள் ஆகியவற்றை அவர்கள் பெற்றிருந்த போதும் இன்னும் அவர்கள் சகலருக்கும் பொருளாதார அரசியல் அதிகாரங்கள் கை கூடவில்லை என்றே கூறுவேண்டும்.

வன்முறை பற்றி வரைவிலக்கணம் கொடுக்க முயல்வது கஷ்டமான காரியமே. சட்டவல்லுனர், பொலிசர், மனோவியல் ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரால் வன்முறைக்கு கொடுக்கப்படும் வரைவிலக்கணம் அதன் உண்மையான தாற்பரியத்தைக் கண்டு கொள்ள தவறுவதோடு, பெண்கள் வன்முறையைக் கருதும் நடவடிக்கைகளை கொச்சைப்படுத்துவனவாய் உள்ளன. பெண்கள் வன்முறைக்கு கொடுக்கும் வரைவிலக்கணம் பரந்துபட்டது. அவர்கள் பரந்துபட்ட பலவகையான நடவடிக்கைகளை வன்முறையாகக் கொள்கின்றனர். அதாவது ஒருவரின் பயமுறுத்தலால் ஏற்படும் பீதி, பெண்ணொருத்தியின் நடத்தையை கட்டுப்படுத்தி, அல்லது தடைசெய்து வேறு விதமாக இயங்க வைக்கிறது. இதுவும் ஒரு வன்முறையே. வன்முறை பல வடிவங்களுடையது. உடல் ரீதியான, பாலியல் ரீதியான உளவியல், சமூக, பொருளாதார ரீதியான வன்முறைகள் என்று பல வடிவங்கள் உண்டு. ஒருவருக்கு உடல்ரீதியாக பலத்தைப் பிரயோகிக்கிற, காயத்தை ஏற்படுத்துகிற, அல்லது அவரின் சொத் துக்கு அழிவை ஏற்படுத்துகிற என்று சொல்லப்படுகின்ற மரபு ரீதியான வன்முறையிலிருந்து புறம்பான, அதாவது ஒருவர் ஒருவருக்கிடையே ஏற்படுகிற நேரடி அல்லது மறைமுகமான வன்செயல்களிலிருந்து வேறான வன்முறைகளையும் இது உள்ளடக்கும்.

வீட்டில் பெண் வன்முறைக்குள்ளாவதுதான் பொதுவான வன்முறையாகும். தன் மனைவிக்கு எதிராகக் கணவன், எந்தவிதத் தண்டனையும் பெறாது புரியும்

வன்முறைதான் காலாகாலமாக நடைபெற்று வருகிறது. இதற்கான ஆண்களுக்குரிய உரிமை உலகெங்கும் சமயாதியாக, தத்துவ ரீதியாக, சட்டாதியாக வழங்கப்படுகிறது. சில வேளைகளில் இத்தகைய பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை அவர்களை ‘நல்ல முறையில்’ வழிப்படுத்துவதற்கு அவசியம் என்றும் நம்பப்படுகின்றது. இலங்கையில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய விஷயம் அற்பானதாக உதாசீனப்படுத்தப்படுகிறது. பலவீனமுடையவர்களாக பெண்கள் இருப்பதால், ஆண்கள் அனுபவிக்கும் உரிமைகளை தாம் பெறுவதற்கு பெண்கள் நீண்ட போராட்டம் நிகழ்த்த வேண்டியவர்களாய் உள்ளனர். இலங்கையில் கல்வி கற்ற பெண்கள் அதிக வீதத்தில் உள்ளனர் என்று நாங்கள் கூறிய போதும் அவர்களில் அநேகமானோர் இன்னும் பொருளாதார ரீதியாக விடுதலை பெறவில்லை என்பது தான் உண்மை. அதனால் அவர்கள் ஆதரவும் உதவியாகவும் இருக்கும் என்று எண்ணி கவியாணஞ்ச செய்ய முன் வருகின்றனர். இன்னும் வேடிக்கை என்னவென்றால் அனேக பெண்கள் தமக்கு எந்தவித விருப்பமும் அற்று துர்ந்தத்தை உறவுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். அண்மைக் காலம் வரை குடுவெறி ஆகிய காரணங்களினால் தான் இலங்கையில் கணவன்மார் தம் மனைவியரைத் துன்புறுத்துகின்றனர் என நம்பப்பட்டு வந்தது. ஆயினும் அண்மையில் இது பற்றிய மதிப்பிட்டு ஆய்வுகளின் படி (WIN) 18 வீதமான பெண்களே இலங்கையில் இத்தகைய காரணங்களால் தாம் வன்முறைக்குள்ளாவதாகக் கூறியுள்ளனர். ஆனால் வீட்டில் ஏற்படும் வன்முறைக்கு தலையாய காரணம் பொருளாதார பிரச்சனையே. அதாவது வீட்டுத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமை, பெரிய குடும்பம், உதாசீனம், பாலியல் ஆகிய சம்பந்தப்பட்டவையே முக்கியமானவையாகும்.

இலங்கையின் பீனல் கோட் விதியில் வீட்டு வன்முறைகள் குற்றமாகக் கொள்ளப்படவில்லை. இது பற்றி கலாநிதி ராதிகா குமாரசாமி அவர்கள் கூறுகையில், “வீட்டு வன்முறையானது தனிப்பட்ட பிரச்சனையாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதனால் அது பொது சனத்திற்கு தொந்தரவு தரும்பட்சத்திலேயே அதில் தலையிடுதல் நடைபெறுகிறது. உதாரணமாக கணவனால் அடிக்கப்படும் பெண் இரவில் ஹில்ரீயாப் போக்கில் கூக்குரவிட்டு அயலவரின் நித்திரையைக் குழப்பும் விஷயமே சட்டத்திற்கு எதிரானதாகக் கருதப்பட்டு சட்டம் தலையிடுகிறது. உண்மையில் பெண்ணுக்கு நேரும் வன்முறைக்கு எதிராக அல்ல.” ஆகவே இன்று வரை பெண்களுக்கெதிரான வீட்டு வன்முறைகள் “மறைக்கப்பட்ட பிரச்சனையாகவே” உள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட பெண் இதற்கான சமூக ஆதரவு இன்மையாலும் அவமானத் தாலும், ஆண் வழி தலைமைத்துவ கொள்கைகளைக் கொண்ட சமூக விதிகளாலும் இதற்கெதிரான நிவாரணத்தை நாடாது இருக்கிறான். தன் மனைவி மேல் அவள் விருப்பின்றி வன்புணர்வு (marital rape) செய்வது இன்னும் குற்றமாகக்

கொள்ளப்படவில்லை. இச்சந்தர் ப்பத்தின் போது மனைவியானவள் சட்டார்தியாகக் கணவனால் பிரிந்திருந்தாலோயிய இதற்கெதிராக சட்டநடவடிக்கை இல்லை. கலியாணம் செய்த பெண்களுக்கு தமக்கு ஏற்படும் குடும்ப வன்முறையிலிருந்து எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. அவர்கள் கணவனின் குருரமான கொடுமைகளுக்கு பலிக்கடாவாகவேயுள்ளனர். இதற்கெதிராக அவர்கள் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்காமல் விடுவதற்கு, விவாக பந்தம் முறிந்து போய் விடும் பட்சத்தில் அது சமூகத்தால் இழிவாகக் கொள்ளப்படும் என்பதாலேயே மேலும் இவ்வன்முறைகளுக்கு காரணம் மிகுந்த உணர்ச்சி வசப்பட்ட தன்மையே.

‘உதவி வேண்டப்படும் பெண்கள்’ (Women In Need) என்னும் அமைப்பினால் நடாத்தப்பட்ட ஆய்விப்படி, பெண்கள் பல்லிகளின்துவர்தியாக, வருமானம் குறைந்த நகர்ப்புற சமூகத்திலிருந்து ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட்டனர். இவர்களில் 60 வீதமானோர் வீட்டு வன்முறைக் குள்ளாகுவோர். இவர்களில் 42 வீதமானோர் கர்ப்பினியாக இருக்கும்போது வன்முறைக்கிளக்கானவர். 38 வீதமானோர் வன்முறையின் காரணமாக விவாகமான வீட்டை விட்டே வெளியேறியோராவார். இவ்வாய்வின்படி இவ்வாறான ஒரேவகையான ஆண்களும் பெண்களும் இத்தகைய வன்முறையோடு தொடர்புபடுத்தப்படக் கூடியவராய் இச்சமூகத்தில் ஓவ்வொரு குடும்பத்திலும் உள்ளனர்.

பாலியல் வன்புணர்வென் பது ஒரு ஆளுக் கெதிரான குற்றம் மட்டுமல்ல ஒரு சமூகத்துக்கே எதிரானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. பாலியல் வன்புணர்வென்பது இலங்கை பீனல் கோட் விதிகளின்படி ஒரு பெண்ணின் விருப்பமின்றி, அவனுடைய விருப்புக்கெதிராக ஒரு ஆண் அவனோடு உடலுறவு பின் வரும் நிலைகளில் கொள்ளுதலாகும் என வரைவிலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது:

(அ) ஒரு பெண்ணின் விருப்பமின்றி, அவள் மனைவியாக இருந்தபோதும் சட்டப்படி பிரிந்திருக்கும் காலத்தில் அவனோடு புணர்தல்.

(ஆ) அவனுடைய விருப்பின்றி, பயமுறுத்தல் மூலம் அவளை புணரல் அல்லது அவளை சட்டத்துக்கு மாறாக அடைத்து வைத்த நிலையில் அவனோடு உடலுறவு கொள்ளல்.

(இ) அவளது அனுமதியோடு ஆனால் அவள் சித்த கயாதீஸமற்ற நிலையில் இருக்கும் போதோ போதையுட்டப்பட்ட நிலையில் இருக்கும் போதோ உடலுறவு கொள்ளல்.

(ஈ) அவள் அனுமதியோடு ஆனால் கபடமான பாசாங்கு புரிந்து ஏமாற்றி உடலுறவு கொள்ளல்.

(உ) அனுமதியோடோ அனுமதியின்றியோ அவள் 16 வயதிற்கு உட்பட்டவளாய் இருக்கும்போது உடலுறவு கொள்ளல்.

பாலியல் ரதியான வன்புணர்வு ஏற்பட்டதற்குரிய நிருபணமாக உடற்காயங்கள் எதுவும் இப்போதேவைப்படுவதில்லை. இதற்குரிய தண்டனையாக 7 வருடத்திற்கு குறையாததும் 20 வருடத்திற்கு மேற்படாததுமான குடும்பச் சிறை தண்டப் பணத்தோடு

விதிக்கப்பட வேண்டும். அடைத்து வைத்திருந்த நிலையில் நிகழும் வன்புணர்வு காப்பினி பெண்ணோடு கொள்ளும் வன்புணர்வு, மனர்தியாக அல்லது உடல் ரதியாக ஹனமுற்ற பெண்ணோடு கொள்ளும் வன்புணர்வு, 18 வயதிற்குப்பட்ட பெண்ணோடு கொள்ளும் வன்புணர்வு, அல்லது கூட்டமாக சேர்ந்து செய்யும் வன்புணர்வு ஆகியவற்றுக்கு தண்டப் பணத்தோடு 10 - 20 வருட குடும்பச் சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படலாம். முறை தவறிய வன்புணர்வு குற்றவியலுக்குரிய செயலாகக் கொள்ளப்பட்டு 15 வருடத்திற்குக் குறையாத தண்டனை விதிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறான பால்நிலைய்ப்பட்ட வன்செயல்களுக்கு எதிராக சட்டத்தைக் கடைப்பிடிப்பது பொலிஸ் அதிகாரிகளின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. ஆச்சரியப்படத் தக்க விஷயம் என்ன வெளில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை பொலிஸார் ஒரு முக்கியத்துவமற்ற விஷயமாக நினைப்பதே. என்னவாய் இருந்த போதும் சில முக்கியமான பொலிஸ் நிலையங்களில் பெண்கள் - பிள்ளைகள் சம்பந்தமான விசாரணைக் காக ஒரு தனியான பிரிவு அண்மைக்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதானது ஒரு நல்ல அறிகுறியே.

வாழ்வதற்கான உரிமை, வன்முறை, குருரம் போன்றவற்றிலிருந்து விடுதலை குடும்பத்துள் சமத்துவம் போன்றவையே பெண்கள் பெறவேண்டிய சில அடிப்படை உரிமைகளாகும். இப்பின்னணியில் பால்நிலைய்ப்பட்ட வன்முறையானது அடிப்படை மனித உரிமைகளை மீறுவதாகும். பெண்கள் உரிமையும் மனித உரிமை என்பதை உணர்கின்ற தேவையானது இப்போல்லாராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்று. இன்று நிலவும் பாரப்சமான சட்டங்கள் சம்பந்தமாக விழிப்பை ஏற்படுத்தி இத்தகைய மனித உரிமைகளுக்கு எதிரான சட்டங்களை அகற்றுவதற்கு பெண்களே முன்வரவேண்டும்.

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் சட்ட விதிகள் - அக்கறைக்குரிய சில சிக்கலான பகுதிகள்

சுலானி கொடிகார

பெண் களுக்கு எதிரீன எல் லாவித பாரப்ட்சங்களையும் அகற்றுகின்ற (CEDAW) ஒப்பந்தத்தில் (1981இல்) இலங்கையும் கையொப்பமிட்டது. இவ்வுமைய்பானது (CEDAW) பெண்களுக்குரிய மனித உரிமைகளைப் பேணவும் அவர்களுக்குரிய மரியாதையை வழங்கவும் நோக்கமாகக் கொண்டு இயங்கும் சர்வதேச ரிதியான சட்ட அமைப்பாகும். இது எல்லா நாடுகளையும் பெண்களுக்கெதிரான பாரப்ட்சங்களை அகற்றுவதை ஒரு கடப்பாடாகக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறது. அரசாங்கமும் பெண்கள் பட்டயம் - 1993இற்கு அமைவாக எல்லாவிதமான பெண்களுக்கெதிரான பாரப்ட்சங்களை அகற்றும் பணியை சங்கல்பமாகக் கொண்டது. பட்டயமானது சி.ச.டி.ஏ.டபிள்யூ (CEDAW) வின் கொள்கைகளை மீள அமுத்துவதோடு இலங்கைப் பெண் களுக்கான தனியான தேவைகளையும் நிலைமைகளையும் கணக்கிலெலுக்கிறது. ஆனால் இலங்கையின் தனிப்பட்ட சட்டம் என்று சொல்கின்ற கண்டி நாட்டுச் சட்டம், தேசுவழை, முஸ்லிம்களின் சட்டம் ஆகியவை பெண் களுக்கு எதிரான பாரப்ட் சம் உடையவையாய் உள்ளன. இவற்றை நீதி சம்துவம் என்னும் கொள்கை வழியில் இணைவுறச் செய்யமுடியாது. குறிப்பாக முஸ்லிம் சட்டமானது காலங்காலமாக வரும் ஆண் வழித் தலைமைத் துவ கொள்கை வழி கட்டமைக்கப்பட்ட சமூக, குடும்ப அடிப்படையிலேயே மூல் விம் பெண் களின் நடவடிக்கைகளையும் பொறுப்பையும் வரைவுபடுத்துகிறது.

பெண்களுக்கெதிரான பாரப்ட்சங்களை அகற்றும் அமைப்பும் பெண்கள் பட்டயமும் முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழ் வாழ்கின்ற பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஓர் அர்த்தத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமானால் அவர்களை அமுத்தும் இச்சட்டங்களை, மேற்காணும் இரண்டு ஆவணங்களின் கொள்கையின் ஒளியில் பரிசீலித்து, மீளமைப்புச் செய்யவேண்டும்.

அக்கறைக்குரிய கடுமையான பகுதிகள்

முஸ்லிம்களின் சட்டமானது 1951இல் ஆக்கம்பட்ட முஸ்லிம்களின் விவாகம், விவாகவிலக்கல் சட்டவாக்கத்தில் இடம்பெறுகிறது.

ஆனால் இச்சட்டவாக்கமானது களைப்பை ஏற்படுத்துகின்ற விரிவானதாக அமையும் நோக்கோடு ஏற்படுத்தப்படவில்லை. எங்கெங்கு இச்சட்ட வாக்கமானது எது பற்றியும் சொல்லாது அமைதியாகிறதோ அப்பொழுதுதெல்லாம் முஸ்லிம்களின் சட்டத்தையே நாடவேண்டும். இச்சட்டமானது எவ்வெவ் பகுதி

முஸ்லிம்கள் தீர்வை எதிர்பார்க்கிறார்களோ அவ்வெப்பகுதி முஸ்லிம்களின் சட்டத்திற்கு ஏற்ப தீர்வைத் தருகிறது. பெரும்பான்மையான இலங்கை முஸ்லிம்கள் ஓ.பி.பிரிவைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று பொதுவாக நம்பப்படுவதால் இச்சட்டவாக்கமானது அனேகமாக இப்பிரிவினரின் சட்டக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. வெற்றாரு பிரிவைச் சேர்ந்தவராக ஒருவர் இருந்தால் அவருக்குரிய பிரிவின் சட்டங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுவார். அதனால் ஹனிஸ் பிரிவைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் களுக்கு நீதிமன்றம் அவர்களுக்குரிய சட்டத்தின் பிரகாரம் தீர்ப்பு வழங்கும்.

முஸ்லிம்களின் சட்டமானது இலங்கையில் அவர்களுக்குரிய காதி (GUA 215) நீதிமன்றங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. காதி நீதிமன்றங்களிலிருந்து வரும் மேன்முறையிட்டு விசாரணைகள் கொழும்பிலுள்ள காதி விசாரணை சபையால் விசாரிக்கப்பட்டு அதன்பின் மேன்முறையிட்டு நீதிமன்றம், கூப்பும் கோர்ட் எனச் சொல்லப்படும் பூரண அதிகாரமுடைய நீதிமன்றத்திற்கு பாரப்படுத்தப்படுகிறது.

சி.ச.டி.ஏ.டபிள்யூ (CEDAW), பெண்கள் பட்டயம் ஆகியவற்றின் குறிக் கோள்களை அமுல் படுத்த வேண்டுவோர் முதலில் பார்க்க வேண்டிய முஸ்லிம்களின் சட்டத்தின் முக்கிய பகுதிகளை இவ் ஆய்வுக் கட்டுரை பரிசீலனைக்குத் தர முற்படுகிறது.

பலதார விவாகம்

முஸ்லிம் சட்டமானது ஒருவர் நான்கு பெண்களை மனைவியாகக் கொள்ள அனுமதிக்கிறது. அதேவேளை ஒரு முஸ்லிம் பெண் ஒரு கணவனையே ஒரே நேரத்தில் வைத்திருக்க முடியும். இதிலிருந்து முஸ்லிம்கள் சட்டமானது பலதார விவாகத்தை பொறுத்தவரை அடிப்படையில் சமத்துவமற்றது என்பது புலனாகும். இத்தகைய பாரப்ட்சமான அம்சம் ஒரு புறமிருக்க பலதார விவாகம் சம்பந்தமாக, திருக்குராவின் அடிப்படையில் ஒரு கட்டுப்பாட்டை ஏற்படுத்த இலங்கையின் சட்டம் முன் வரவில்லை.

1951இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டவாக்கத்தின்படி ஒரு கணவனானவன் இரண்டாவது முன்றாவது அல்லது நான்காவது முறையாக விவாகம் செய்யவிரும்பினால் இது பற்றி அவன் காதி நீதிமன்றத்திற்கு அறிவிக்க வேண்டும். அப்படி அறிவித்தல் கொடுக்காவிடில் அவன் தனது மனைவியிடம் அல்லது மனைவிமாரிடம் அனுமதி பெறவோ அல்லது அவர்களுக்கு அறிவிக்கவோ வேண்டியில்லை. இத்தகைய சட்டங்கள் எல்லாம், பலதார

விவாகத்துக்கு வழங்கும் லைசன்சாகவே முஸ்லிம் பெண்களால் பார்க்கப்படுகிறது. இவை திருக்குரானின் அழிய்படையில் பலதார விவாகத்தை கட்டுப்படுத்துவனவாய் இல்லை.

ஒருவன் இரண்டாவது முன்றாவது அல்லது நான்காவது மனைவியையும் மணந்து கொள்ளலாம். ஆனால் அவன் அவர்கள் அனைவரையும் பாரபட்சமின்றி நடத்த முடிந்தால் மட்டுமே இதைச் செய்யலாம் என்று திருக்குரான் கட்டளையிருக்கிறது. இதன் அடிப்படையில் இவ்வாறு ஒரு மனைவிக்கு மேல் மணந்துகொள்ளும் ஒருவன் ஏனையோரையும் சமமாக நடத்த தகுதியடையவன் என்பதை அளவிட ஒரு நீதிமன்றத்தை ஏற்படுத்த சமகாலச் சட்டவிதி கோருகிறது. பலதார விவாகத்திற்கு தடை செய்து டினிவியா 1950இல் சட்டம் இயற்றியது. அச்சட்டத்தின் பிரகாரம் ஒருவனால் இரண்டாவது அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மனைவியரை சமமாக நடாத்த முடியாது என்பது புலனாகியது.

மணமகளின் ஒப்புதல்

இலங்கை முஸ்லிம் பெண் ஜெராருத்தியின் விவாகம் ஆண்களாலேயே ஒழுங்குபடுத்தப்பட, மணமகளானவள் எந்த வித எதிர்ப்பும் இன்றி அதற்கு ஒத்துப்போக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. எம்.எம்.டி.ஏ (MMDA) சட்டவாக்கத்தின் பிரகாரம், ஷா.பி பிரிவைச் சேர்ந்த பெண் ஜெராருத் தியின் விவாகம் அவனுடைய கலியாணத்திற்கு பொறுப்பாக இருப்பவர் (WALI) ஒப்புதல் தராத பட்சத்தில் செல் லுப்டியாகாது. ஆனால் இச்சட்டவாக்கமானது, அப்படி ஒரு ஒப்புதல் பெறப்பட்டதற்கான உறுதிப்படுத்தலைக் காட்டக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டையும் காட்டுவதாய் இல்லை. ஒரு ஷா.பி மணப்பெண் தனது கலியாண பாதுகாப்பாளராக தனது தந்தையைத் தவிர வேறாராவது இருக்கும் பட்சத்திலென்றி தனது ஒப்புதல் பிரகடனத்தில் ஒப்பம் இடுவதில்லை. இது விவாகப் பதிவு நடைபெறுவதற்கு முன் னர் இடம்பெறுவதாகும். மேலும் அவள் தனது விவாகப்பதிவு ஏட்டில் கையொய்யம் இடவேண்டும் என்ற விதியும் இல்லை. இதனால் அவள் தனது விவாகத்திற்கு ஒப்புதல் கொடுத்தாள் என்பதை அறிய எந்தப் பதிவும் இல்லை. அத்தோடு மணமகளின் விருப்பத்திற்கு மாறாக விவாகம் நடைபெறுவதற்கான சாத்தியமும் உண்டு.

கலியாணப் பாதுகாப்பாளரின் ஒப்புதல்

ஏது எவ்வாறாயினும் ஹனா.பி சட்டத்திற்கு அமைய இலங்கை வழக்குச் சட்டம், ஒரு பூப்பெய்திய பெண் கலியாணப் பாதுகாப்பாளரின் தலையீடு இன்றி விவாகம் செய்யலாம் என்று கூறுகிறது. எம்.எம்.டி.ஏ (MMDA) சட்டவாக்கத்தின் படி ஒரு ஷா.பி பிரிவைச் சேர்ந்த பெண், கலியாணப் பாதுகாப்பாளரின் ஒப்புதல் இன்றி விவாகம் செய்ய முடியாது என்பது கண்கூடு. இத்தகைய ஒப்புதல் தருபவர் தந்தையாக அல்லது அவர் வழிவந்தவராக இருக்க வேண்டும். இவ் விதி மணப்பெண்ணின் வயதைக் கணக்கில் எடுப்பதில்லை. கனிவீட் வயதெல்லையைக் கடந்த பெரியவளான சுதந்திரமான ஷா.பி பெண்ணும் மணமுடிப்பதற்கு முன் பாதுகாவலரின் ஒப்புதல் பெறவேண்டியே உள்ளது. பாதுகாவலரின் ஒப்புதல் என்பது நீதிக்கு பூர்ம்பான

முறையில் அழுத் தப்படும் போது மட்டுமே தேவையற்றதாகிறது.

இன் றைய சுதந் திரமான முறையில், முழுவிருப்போடு துணையொன்றைத் தேடிக்கொள்ளும் காலத்தில், இவ்வாறு பாதுகாவலரின் ஒப்புதல் (WALI'S CONSENT) என்னும் கருத்து காலங்கடந்ததாகும்.

விவாக விலக்கலுக்கான அடிப்படையும் அதன் வழிமுறையும்

விவாக விலக்கலைப் பொறுத்தளவில் இலங்கையிலுள்ள முஸ்லிம் களின் சட்டமானது இருதரப்பினரதும் ஒப்புதலோடு விவாகவிலக்கலைச் செய்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் விடுதலைப் பாங்கானதாக இருக்கிறது - முபாரத். இருதரப்பினரதும் ஒப்புதல் இல்லாத போது கணவனுக்கு விவாக விலக்கலுக்கு அதிக அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறது. தன் முனைப்பாகக் கணவனானவன் தலாக்கை (TALAQ) பிரகடனப்படுத்துவன் மூலம் விவாக விலக்கலைச் செய்துகொள்ளலாம். இவ்விடைப்பட்ட காலத்தில் இருதரப்பினரையும் சமாதானப்படுத்துவதில் காதி விசாரணை மன்றம் ஈடுபடும். நடையில் இச்சட்டங்கள் கடுமையாகப் பின்பற்றப் படுவதில்லை. பெரும்பாலும் தலாக் (TALAQ) மும்முறை செய்வதை காதி நீதிமன்றம் சரியென ஏற்றுக்கொள்கிறது.

ஒரு முஸ்லிம் பெண், கணவன் தன்னை தவறாக பிழையாக நடத்துவதை முன்வைத்து விவாக விலக்கலை பெற்றுக்கொள்ளலாம் - (:பாலாஹ்). மேலும் அவள் முஸ்லிம்களின் எம்.எம்.டி.ஏ (MMDA) சட்டத்தின் 28 விதியின் பிரகாரமும் வேறு காரணங்களுக்காகவும் விவாக விலக்கலை பெற்றுக்கொள்ளலாம். இச்சட்டத்தின் கீழ் விவாக விலக்கல் பெறும் பெண் கணவனின் ஒப்புதலோடு, தனது சீதாநத்தை அல்லது வேறு சொத்தை தண்டனையாகக் கைவிடவேண்டியவாகிறாள்- (குஹ்லா). :பாலாஹ் ரதியான விவாக விலக்கல் பெறும் பெண் கணவனின் பிழையான நடத்தைபற்றி இரண்டு சாட்சிகளை இணைக்க வேண்டியவளாகிறாள். குஹ்லா முறையில் விவாகரத்துக் கோரும் பெண் விவாக முறிவு ஏற்பட்டதற்கான சான்றுகளையும் கணவனின் ஒப்புதலையும் பெற வேண்டும். மேற்காணும் இருவகையான விவாக விலக்கல் நடவடிக்கைக்கு முன்னர், இருசாராரையும் சமாதானப்படுத்த முயன்ற காதி விசாரணை மன்றத்தின் செயற்பாடு அவசியம். அப்பொழுதே விவாக விலக்கல் பெறும் பட்சத்தில் அது உத்தரவாதப்படுத்தப்படும். இதிலிருந்து முஸ்லிம்களின் சட்டப்படி, ஆணைவிட பெண் விவாக விலக்கல் செய்து கொள்வதானது மிகுந்த கடினமானதாகவே கொள்ளப்படுகிறது.

விவாக விலக்கலுக்குப் பின்னர் பராமரிப்பு

விவாக விலக்கல் செய்யப்படும் முஸ்லிம் பெண் 'இடாத்' (IDDAT) என்னும் முன்று மாத கால அளவுக்கு பராமரிப்புக்கு உரியவளாகிறாள். கர்ப்பினியாக இருந்தால் பின்னைப் பிரசவம்வரை பராமரிப்புக்கு உரியவளாகிறாள். 'இடாத்' என்னும் பராமரிப்பு காலத்தில், கலியாண விலக்கலுக்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட அதே பராமரிப்பு தொகையை அவனுக்கு கொடுக்க வேண்டும். விவாக விலக்கல் செய்யப்படும் போது 'மாஹர்', கைக்கலை ஆகியவை ஏற்கனவே கோரப்படாவிடில் அவற்றைக்

கோருவதற்கு பெண்ணுரித்துடையவளாகிறாள்.

வேறு நாடுகளில் இவ்வாறில்லாமல் விவாக விலக்கல் செய்யப்பட்ட பெண்ணுக்கு விவாகத்தின் போது பெறப்பட்ட சொத்துக்களில் சமனவு பங்கைப் பெறும் புதிய வாய்ப்புகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கணவனே வருமானத்தை சம்பாதியவளாக இருந்தாலும் மனைவிக்கு அவள் இதுகாலம் புரிந்த சம்பளம் பெறாத (தாயாக, வீட்டை பேணியவளாகப் புரிந்த) வேலைக்கு நஷ்டசடாக இது கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் முஸ்லிம்களின் சட்டப்படி விவாக விலக்கல் செய்து கொள்ளும் பெண் போதுமான அளவு நஷ்ட ஈடு பெறுவதில்லை. விவாக விலக்கல் செய்யப்பட்ட பெண்ணுக்கு வழங்கப்படும் ‘மாற்றா’ (MATAH) எனப்படும் இம்முறை, முஸ்லிம் பெண்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதாய் உள்ளது.

திருமணத்திற்கு ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை

முஸ்லிம்களின் சட்டப்படி முஸ்லிம் பெண்களின் ஆகக் குறைந்த விவாக வயதெல்லை பற்றி எதுவும் தெளிவாக கூறப் படவில்லை. அவர்களுக்குள்ள கலியாணம் பாதுகாப்பாளர் உரிமைப்படி கலியாணப் பாதுகாவலராய் உள்ள ஒருவர் மிகச் சிறுபிள்ளையையும் (Minor) விவாகம் செய்து வைக்கலாம். கலியாணம் செய்து வைக்கப்பட்ட ஒரு சிறுமி தான் பூப்பெய்தியதும் தனக்கு செய்து வைக்கப்பட்ட விவாகத்தை, தன்னிலைக்கு மாறாகச் செய்து வைக்கப்பட்டது என்பதை நிரூபிக்க முடியுமானால் நிராகரிக்கலாம். மேலும் கலியாணம் செய்து வைக்கப்பட்ட சிறுமி (Minor), பூப்பெய்து மட்டும் கணவனிடம் ஒப்படைக்கப்பட முடியாது (இது கலியாணப் பாதுகாவலரின் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்துவதாக இருந்தாலும் ஒரு பெண்ணின் பூப்பெய்தும் வயதெல்லை ஒன்பதே). எந்த வித ஆதிக்கமும் கொடுக்கப்படாத பட்சத்தில் பதினைந்து வயதில் அவளது சிறுபராயம் (Minority) முடிவறுகிறது).

ஹா.:பி சட்டப்படி ஒரு பெண் பூப்பெய்தினால் தனது விருப்பத்தின்படி விவாகம் செய்யக்கூடிய தகுதி பெறுகிறாள்.

1951இல் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டவாக்கமானது சிறு பிள்ளை விவாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாய் உள்ளது. அதாவது இதன் பிரகாரம் 12 வயதிற்கு குறைந்த சிறுபெண்ணின் கலியாணம், காதி நீதிமன்றத்தில் விசாரிக்கப்பட்டு உத்தரவாதம் பெறாத பட்சத்தில் பதிவு செய்யப்பட முடியாது. வெங்காறு இருந்தாலும் இப்பதிவானது கட்டாயமானதாக இல்லாததால் இச்சட்டத்தை நிராகரித்து பால்ய விவாகங்கள் நடாத்தப்படக் கூடியதாய் உள்ளன.

குறைந்த வயதில் விவாகம் செய்யும் பெண்களின் ஆரோக்கியம், சமூக, பொருளாதார விளைவுகள் பற்றி பல கணக்கெடுக்கப்பட்டுள்ளன. வயது குறைந்த பெண் தாயாகும் போது குழந்தை இறப்பதும் பிரசவ சிக்கலும் ஏற்படுகிறது. இளம் வயதுத் தாய்மார் குறைந்த எடைப் பிள்ளைகளைப் பிரசவிப்பதோடு பலவித ஆரோக்கிய குறைபாடுடைய பிள்ளைகளையும் பிரசவிக்கின்றனர். இன்னும் சிறுவயதுத் திருமணம் ஒரு பெண்ணுக்கு கல்வியைப் பெறுவதற்கு சந்தர்ப்பம் வழங்காததோடு அவளது வருமானம் சம்பாதிக் கும் திறனையும் குறைத்துவிடுகிறது.

இலங்கையில் பால்யத் திருமணங்கள் குறைவாகவே இடம் பெறுகின்றன. முஸ்லிம் பெண்கள் மத்தியில் விவாகத்திற்குரிய சராசரி வயதெல்லை 19 ஆகவே உள்ளது. இருந்தாலும் இவை பற்றி ஆய்வு நடத்திய பிறியாணி சொய்ஸா முஸ்லிம்கள் மத்தியில் இவ்வயதெல்லை 12இல் இருந்து 26 வயது வரை அமைவதாகக் கூறுகிறார். மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில், மட்டக்களப்பு பகுதிகளிலும், அம்பாறை, மன்னார் பகுதிகளிலும் வாழும் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் குழந்தை - தாய் இறப்பு, பிரசவ ரதியான சிக்கல்கள் போன்றவை அதிகமாகக் காணப்படுவதாக கூறியுள்ளார்.

பதிவு

சட்டவாக்கப்படி முஸ்லிம்களின் திருமணப்பதிவு முறைகள் ‘நிக்காஹ்’ (Nikah) வைபவ நிகழ் சி முடிவுகளோடு இடம் பெறுகிறது. திருமணப்பதிவை செய்யும் பொறுப்பானது, மணமகன், மணமகளின் பாதுகாவலன், நிக்காஹ் வைபவத்தை நடத்துவார் ஆகியோரிடம் விடப்படுகிறது. திருமணப்பதிவை செய்யாது தவறுவதானது குற்றமாகக் கொள் ளப் பட்டுத் தண்ணைக்குரியதாகிறது. எவ்வாறாயினும் திருமணமானது முஸ்லிம்களின் உரிய சடங்குகளின் படி நடைபெற்றிருப்பின் பதிவு செய்யப்படாவிட்டாலும் அது செல்லுபடியாகும்.

பொதுச் சட்டப்படி, முஸ்லிம்களின் திருமணத்தை உத்தரவாதம் செய்வதற்கு பதிவு செய்தல் சட்டநிதியாக தேவைப்படும் ஓன்றல்ல. பதிவு செய்யாத திருமணங்கள், திருமணம் இடம்பெற்றதற்கான சான்றைத் தராமையில் இது பற்றிய ஆவணங்களைப் பேணுவதில் சிக்கலை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும் பதிவு செய்வது, பிள்ளைகள், தாய் மார் ஆகியோருக்கு எதிராக இடம்பெறும் பாரப்சங்களை நீக்குவதற்கு, திருமணத்திற்கான குறைந்த வயதெல்லையை ஏற்படுத்துவதற்கு, மணமகளின் அனுமதியை பெறுதல் அவசியமாகும். மேலும் சொத்துக்கள், பராமரிப்பு விஷயங்களுக்கும் இது பெண்களுக்கு உதவுவதாய் இருக்கும்.

கல்வி வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகளில், பதிவு செய்வதன் அவசியத்தை உணராத மக்கள் மத்தியில் அல்லது பதிவு நடைமுறைகளை செய்விப்போரை அனுகமுடியாத தொலைதூரத்திலுள்ள மக்கள் மத்தியில் பாரம் பரியச் சடங்குகள் மூலம் திருமணத்தை நிறைவேற்றுவது நியாயப்படுத்தப்படலாம். ஆனால் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் இவை அனுமதிக்கப் பட வேண்டும் என்பது விவாதத்திற்கு உரியது.

காதி நீதிமன்றங்களின் அமைப்பு

காதி நீதிமன்ற உத்தியோகமானது, “நல்ல பண்பும் நல்ல நிலையிலும்” உள்ள ஆண் முஸ்லிம் ஒருவருக்கே உரியதாகிறது. ஹா.:பி பிரிவுக்குரிய சட்டமானது “ஒரு காதி நீதிபதியானவர் வயது வந்த (adult) முஸ்லிமாக, சித் தசயாதீனம் உடைய குறைந்திருமானவராக ஆணாக, பண்புடையவராக, பார்த்தல், பேசுதல், கேட்டல் போன்றவற்றில் ஊனமற்றவராக, கல்வியறிவுடையவராகவும் சட்ட விஷயங்களில் கணிசமான விஷயங்களுக்கமுடையவராகவும் இருக்க வேண்டும்” என்று கூறுகிறது.

இவை பற்றி திருக்குரானும் தன்னாவும் எதுவும் பேசுவதாய் இல்லை. மூஸ்லிம் பெண்களின் உரிமை பற்றிய செயல்பாட்டாளர்கள் பெண்கள் காதிகளாக நீதிபதிகளாக பதவி வகிப்பதில் ஷஹாரியா (SHARIA) எந்தத் தடையும் விதிக்கவில்லை என்கின்றனர். மூஸ்லிம் பெண்கள் ஆய்வாளர்களும் செயற்பாட்டாளர்களும் மூஸ்லிம்களின் சட்டத்தில் 12(1) ஆவது பதிவில் மாற்றம் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என 1990இல் மூஸ்லிம்களின் சட்ட சீர்திருத்தக் குழுவானது, ஓா.:பி மஸ்ஹூப் (MAZHAB) சட்டங்கள் மாற்றம் செய்யப்படலாமா என்பது பற்றி இதற்கான தகுதி பெற்ற ஜாரிமாரின் பொறுப்பெற்றும் இதற்கான :.ட்வா'வை (FATWA) இலங்கை ஜாரிமார் குழுவிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் பரிந்துரை வழங்கியது.

சொத்து

ஒரு மூஸ்லிம் பெண் ணானவள் தனது சொத்துக்கள் சம்பந்தமாக தனது கணவனை விடுத்து, தன்னிச்சையாக சட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடக் கூடியவளாக இருக்கிறாள். இதுபற்றி அமீர் அலி குறிப்பிடுகையில், தனது சொத்துக்கள் சம்பந்தமாக தனது கணவனினதோ தந்தையினதோ தலையீடின்றி ஒரு மூஸ்லிம்பெண் தனது சொத்துக்கள் சம்பந்தமான சட்ட நடவடிக்கையில் ஈடுபடக்கூடியவளாய் இருக்கிறாள் என்றும் தனக்குரிய சட்ட வல்லுனரை பிரதிநிதியை நியமிக்கவும் அவள் அருக்கதை உடையவன் என்றும் தனது கணவனோடும் தனது ஆண் உறவினரோடும் அவர்களுக்கிருக்கும் அதே உரிமையின் சமத்துவத்தோடு ஒப்பந்தங்கள் செய்துகொள்ள உரித்துடையவன் என்றும் கூறுகிறார். மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில், “தனது விவாகத்திற்கு எதிரான தீர்வுகளுக்கும் அவளே தனது மனதுக்கு ஏற்றவிதத்தில் நடந்து கொள்ளவும் அதேவேளை அவை சம் பந் தமான போக இன் பங் களை அனுபவிப்பதற்கும் அவனுக்கு இடைத்தரகர்கள் தேவையில்லை” என்று கூறுகிறார்.

சொத்து விடுயத்தில் மூஸ்லிம் பெண்ணுக்குரிய சுதந்திரம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதும், கடந்த 150 வருடாகவும் ஒரு மூஸ்லிம் பெண்ணின் விவாகத்தின் போது இடம் பெற்ற இரண்டு முக்கியமான சொத்து சம்பந்தப்பட்ட விவகாரம் இதனோடு இணைத்துப் பார்க்க முடியாதவையாகும். மணப் பெண்ணுக்குரிய அங்பளிப்பாக

வழங்கப்படும் மாஹர், (MAHR) கைக்கூலி எனப்படுவை அவள் கேட்கும் வரை கணவனின் மேற்பார்வையிலும் கவனிப்பிலுமே விடப்படுவதாய் உள்ளது.

கைக் கூலி பின் வருமாறு வரையறுக் கப்பட்டுள்ளது:

கலியாணத்தின் போதோ அதன் முன்னரோ பின் னரோ மணப் பெண் ணின் உறவினராலோ வேறொராலோ மணப் பெண் ணின் தேவைக்காக கொடுக்கப்பட்ட பண்மோ அல்லது அசையும் சொத்தோ அல்லது மணப்பெண்ணின் தேவைக்காக மணமகனுக்கு கொடுப்பதாக வாக்களிக்கப்பட்ட பண்மோ அல்லது அசையும் சொத்தோ கைக்கூலி எனப்படும். இவ்வாறே ‘மாஹர்’ எனப்படுவதும் மனைவியால் கோரப்படும் வரை கணவனின் மேற்பார்வையிலேயே விடப்படுவதாக உள்ளது. எவ்வாறாயினும் இல்லாமிய சட்டம் பெண்ணுடைய சொத்துரிமையை ஏற்றுக் கொள்வதால் இத்தகைய ஒரு பாதுகாப்பாளரை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை.

பெற்றோர் வழிவரும் பிறப்புரிமை சொத்தைப் பெறுதல்

தன் விடுப்புக்கு ஏற்றவாறு மூஸ்லிம் ஒருவனோ ஒருத்தியோ தமது சொத்தை விற்பனை செய்வதை மூஸ்லிம்களின் விருப்புச் சட்டம் (Will Of Ordination) அனுமதிக்கிறது. ஒரு மூஸ்லிம் மரணமடையும் பட்சத்தில் அவரது சொத்துக்கள் அவர் எப்பிரிவு மூஸ்லிமோ அப் பிரிவுக் குரிய முறையில் உரியவர் களைச் சென்றடையும். இல்லாமிய உரித்துரிமைச் சட்டம் சிக்கலானது. பெண்கள் ஆண்கள் போலவே பிறப்புரிமைச் சொத்தைப் பெறுவதில்லை. ஓா.:பி சட்டப்படி ஆண்கள் பெறும் அளவுக்கு பெண்களும் பெறத்தகுதியுடையவராவர். பெண் பிள்ளைகள் ஆண் பிள்ளைகள் பெறுவதில் அரைவாசியே பெறுகின்றனர்.

முடிவுரை

இப்பின்னணியில் மூஸ்லிம்கள் சட்டத்தில் சீர்திருத்தத்திற்கு உள்ள இடம் என்ன? இத்தகைய சீர்திருத்தங்களுக்கு இலங்கையைப் பொறுத்தவரை அவர்களது இல்லாமிய அடையாளம் தடையாக இருப்பதாகச் சொல்லலாம். அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சி

இதற்கு உதாரணம். 1995 செம்பிரம்பரில் ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் உரிய விவாக வயதெல்லை ஆகக் குறைந்தது 18 ஆக ஏற்படுத்தியதை இலங்கை பொதுச்சட்டமும் கண்ணியச் சட்டமும் ஏற்றுக் கொண்டன. ஆனால் இத்தகைய தொடர் மாற்றம் மூல்விம்கள் சட்டத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு முடியாமல் போனதற்கு

காரணம் மூல்விம்களிடமிருந்து பாரிய எதிர்ப்பு ஏற்பட்டதே. இது மூல்விம்கள் சட்டம் கலியாணத்திற்கான ஒரு குறைந்த வயதெல்லையைத் தருவதாய் இல்லை. இதனால் சிறுபிள்ளை விவாகங்கள் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஆகவே இது சம்பந்தமாக எதிர்காலத்தில் சீர்திருத்தங்கள் ஏற்படும் என்பதற்கான நம்பிக்கை எதுவும் இல்லை.

பாலியல் துண்புறுத்துவத் துவிர்ப்பதற்கான வழிகாட்டிகள்

பாலியல் சம்பந்தமான துண்புறுத்தல் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதை நோக்காக கொண்டு இந்திய கூப்பிரிம் கோட்டைால் 1997 செப்பரம்பர் மாதம் 13 அடுத்து தீக்தி நிறைவேற்றப்பட்டவையே கீழ்க்காணும் கோவையாகும். இது சாக்ஷியால் தயாரிக்கப்பட்டதாகும் (புது டில்லி).

அதிகரித்துவரும் பாலியல் சம்பந்தமான துண்புறுத்தல்களை நோக்காகக் கொண்டு, அரசு சாஸ்பற்ற பெண்ணிய அமைப்பினால் இந்திய சுப்பிரிம் கோர்ட்டுக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட முறையிட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு, நீதிமன்றம், பெண்கள் வேலைசெய்யும் இடங்கள் இன்னும் ஸ்தாபனங்களாக இயங்கும் பல்கலைக்கழகங்கள், வைத்தியசாலைகள், தொழில்சார் இடங்கள் போன்றவற்றில் இத்துண்புறுத்தல்கள் ஏற்படாமல் தவிர்ப்பதற்கான சில வழிமுறைகளை விதித்துள்ளது. இது பற்றிய சட்டவாக்கங்கள் நடைமுறையில் இல்லாத பட்சத்தில் இவ்வழிமுறைகள் சட்டமாகச் செயற்படவும் கட்டுப்படுத்தவும் வல்லவையாகும். உத்தியோகத்தைப் பொறுத்தளவில், அரசாங்க, தனியார்துறை, இன்னும் பெண்கள் சம்பளம் பெறும் தொழில்கள் அல்லது வலிந்துதவு வேலைபார்க்கும் இடங்கள் ஆகிய சகலவற்றையும் இது உள்ளடக்கும்.

வேலைத்தலங்களில் தொழில்புரியும் சகல தொழிலாளர்களுக்கும் இத்தகைய பாலியல் துண்புறுத்தல் இடம் பெறாமல் இருக்க உத்தரவாதப்படுத்தவும், இதுபற்றிய பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு ஏற்படுத்தவும் நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு நீதிமன்றம் வழிப்படுத்தியுள்ளது. இவற்றில் முக்கியமானது என்னவெனில் சுப்பிரிம் கோட்டானது பாலியல் துண்புறுத்தலை மனித உரிமை மீறல்களுக்குள் ஒன்றாக பார்க்க வைத்திருப்பதே.

பாலியல் துண்புறுத்தல் பற்றிய வரைவிலக்கணம்

பாலியல் துண்புறுத்தல் என்பது பாலியல் முனைப்போடு செயல்படும் விரும்பப்படாத நடத்தையாகும். இது நேரடியாகவோ மறைமுகமான ரீதியிலோ பின்வரும் வகையில் இடம்பெறலாம். உடல்ரீதியான சேட்டைகள், அதுபற்றி கோரப்படும் ஆதரவான நடத்தை, பாலியல் நோக்கோடு பேசப்படும் வார்த்தைகள், ஆபாசப் படங்களைக் காட்டுவது இன்னும் இவ்வகையான பாலியல் சேட்டைகள்.

இவ்வகையான பாலியல் துண்புறுத்தல்களால் ஒருவர் மிக அவமானத்துக்குரிய நிலைக்குள்ளாகலாம். வேலை பார்க்கும் இடம் மிகப் பக்கமையான குழலைத் தருவதாக மாறலாம். இது உடல் ஆரோக்கியம், பாதுகாப்பு போன்ற பிரச்சினைகளை தோற்றுவிக்கலாம். இத்தகைய பாலியல் சேட்டைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்காத பெண்கள், வேலை வழங்குவோரால் அல்லது அதற்குரிய பொறுப்புடையோரால் பழிவாங்கப்படாமல் அவர்கள் உத்தியோக உயர்வு விடுமிக்களில் ஒரங்கட்டப்படாமல் பாரப்பட்டதுக்களாக்கப்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள உத்தரவாதம் கொடுக்க வேண்டும்.

இவற்றைத் தடுப்பதற்கு வேலை வழங்குவோர் அல்லது அங்கு பொறுப்பாக உள்ளேர் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள சுப்பிரிம் கோர்ட் கேட்டுள்ளது. .

- (1) பாலியல் துண்புறுத்தல் (மேலே குறிப்பிட்டவை) இடம்பெறாது தவிர்க்கப்பட்டுள்ளதாக ஓவ்வொருவருக்கும் அறிவுறுத்தும் வகையில், பிரசுரங்கள், விளம்பரங்கள் மூலம் உரிய இடங்களில் அறியப்படுத்தல்.
- (2) அரசாங்கத்தில் வேலை பார்ப்போருக்கும் சரி ஏனைய பொது வேலைத்தலங்களில் வேலைபார்ப்போருக்கும் சரி, அவர்களின் ஒழுக்க நடத்தையில் பாலியல் துண்புறுத்தல் இடம்பெறாமையும் ஒன்றாகக் கொள்ளவேண்டும் மீறுவோருக்கு பொருத்தமான தண்டனை, தண்டம் விதிக்கப்பட வேண்டும்.
- (3) தனியார் துறையில் வேலை செய்வோரைப் பொறுத்தளவில் மேலே குறிப்பிட்ட தடைகள் நிலையான சட்டமாக 1946 சட்டவாக்க தொழிற்சாலை உத்தியோக நிலையான சட்டத்திற்கு அமைவாக (Standing Orders) இடம்பெற ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.
- (4) பொருத்தமான குழலில் வேலைபார்க்கவும், ஓய்வு, ஆரோக்கியம், சுகாதாரம் போன்றவற்றை அங்கு உறுதிப்படுத்தவும், எந்தப் பெண்ணும் தான் பிரதிகூலமான குழலில் வேலை பார்க்கவிடப்பட்டிருப்பதாக என்னுவதற்குரிய எந்த காரணத்தையும் கொடுக்காதவாறு அவர்கள் குழல் அமையவேண்டும்.

பெண்ணின் ரூரஸ்

டிசம்பர் 1998 □ இதழ் 18 □ ISSN 1391-0914 □ விலை ரூபா 20/-

'நானும் ஒரு கவியாக.....'

நீண்ட நாட்களாய்
நானும் அவாவினேன்
ஏதோ எழுதி அது
அச்சில் வெளிவர வேண்டும் என

கதை எழுதக் கற்பணை
தேவை
கட்டுரை வரைவதென்றாலோ
கனகருத்துக்கள் வேண்டும்

கவிதை யென்றால்.....
ஒரு வரியில்
ஏதோ கிறுக்கிடலாம்

நானும் ஒரு பெண்ணான
தன்மையினால்
பெண்ணின் வதை பற்றிப்
பேசினால்.....???

உயர்வான கவிதையென
அது உலகை வலம் வரலாம்
அவாவின் உந்தலினால்

கடதாசி பேனா சகிதம்
ஒரமாய் உட்கார்ந்தேன்
கவிதை புனைய,
“ஓயேய்! ஓயேய்! உங்கை
என் பண்ணுகிறாய்?
ஒடி வா இங்கை”
முத்தவன் முரளி முத்திரத்துள்
நீந்துகிறான்

சின்னவன் செல்வியின் தலை தவிர
உடம்பெல்லாம் ஏணைக்கு வெளியே
தொங்குது தொங்குது
“அடுப்பில் ஆட்டுக்கறி
ளிந்து கருகுது
உங்கே என்ன இருப்பு?
உனக்கென்ன எழுத்து?”

என
ஆவேசமாக என் கணவனின்
கதறல்!
இந்த அலறவில்
என் கவிதைப் புனைவு
கனவாய் மறைந்தது

- கலாஞ்சலி